

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 20.7.2011
KOM(2011) 452 lopullinen

2011/0202 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista

I osa

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEK(2011) 949 lopullinen}

{SEK(2011) 950 lopullinen}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Finanssikriisi on osoittanut laajuudellaan, että finanssilaitosten nykyiseen sääntelyyn liittyy kohtuuttomia riskejä. IMF:n arvioiden mukaan eurooppalaisilla luottolaitoksilla oli finanssikriisiin liittyviä tappiota vuosina 2007–2010 lähes 1 biljoonaa euroa eli 8 prosenttia suhteessa EU:n BKT:hen.

Palauttaakseen pankkialan vakauden ja varmistaakseen luoton jatkuvan virtauksen reaalityalouteen EU ja sen jäsenvaltiot toteuttivat monia ennennäkemättömiä toimenpiteitä, joiden rahoituksesta vastasivat viime kädessä veronmaksajat. Lokakuuhun 2010 mennessä komissio oli hyväksynyt finanssilaitoksille suunnattuja valtiontukitoimenpiteitä 4,6 biljoonan euron arvosta, joista yli 2 biljoonaa euroa käytettiin tosiasiallisesti vuosina 2008 ja 2009.

Luottolaitoksille annetun mittavan finanssipoliittisen tuen ohella on toteutettava määrätietoinen uudistus, jolla korjataan kriisin aikana sääntelyssä paljastuneet puutteet. Komissio on jo tältä osin ehdottanut pankkilainsäädäntöön useita muutoksia, jotka ovat tulleet voimaan vuosina 2009 (CRD II) ja 2010 (CRD III). Tämä ehdotus sisältää maailmanlaajuisesti kehitettyjä ja sovittuja osia luottolaitoksia koskevista pääoma- ja maksuvalmiusstandardeista, jotka tunnetaan Basel III -kehiksenä. Lisäksi ehdotuksessa yhdenmukaistetaan muita voimassa olevan lainsäädännön säännöksiä. Sääntelyssä tehtyjä valintoja selostetaan tarkemmin jaksossa 5.

Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä heinäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY sisältää säännöksiä, jotka liittyvät läheisesti luottolaitostoiminnan harjoittamisoikeuteen (kuten liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämiseen, sijoittautumisvapauden käyttöön, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin tässä yhteydessä sekä luottolaitosten vakavaraisuuden kokonaisarviointiin). Näitä asioita käsitellään tämän ehdotuksen kanssa samaan lainsäädäntöpakettiin kuuluvassa direktiiviehdotuksessa, joka koskee luottolaitostoiminnan harjoittamisoikeutta sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvontaa. Direktiivissä 2006/48/EY ja erityisesti sen liitteissä annetaan kuitenkin myös vakavaraisuussääntöjä. Kyseisistä säännöistä annetaan nyt tämä asetusehdotus, jonka tavoitteena on jatkaa niiden säännösten lähentämistä, joilla direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY on saatettu osaksi kansallisia lainsäädäntöjä, sekä varmistaa, että luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan samoja vakavaraisuussääntöjä, millä on sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olennainen merkitys.

Selkeyden vuoksi tässä ehdotuksessa yhdistetään toisiinsa luottolaitoksia koskevat säännökset ja direktiivissä 2006/49/EY käsitellyt sijoituspalveluyrityksiä koskevat säännökset.

1.1.1. Käsitelty ongelmat ja Basel III -kehiksen uutuudet

Ehdotuksen tavoitteena on korjata sääntelyssä esiintyviä puutteita seuraavilla aloilla:

Likviditeettiriskin hallinta (kuudes osa): Kriisi on osoittanut, että nykyisillä likviditeettiriskin hallintakäytännöillä ei ole voitu hallita riittävän hyvin riskejä, joita liittyy arvopaperistamiseen, jossa myönnettyjä luottoja myydään eteenpäin (originate to distribute

-malli), sekä monimutkaisten rahoitusinstrumenttien käyttöön ja tukkurahoitukseen, jossa käytetään lyhyen maturiteetin rahoitusinstrumentteja. Tämä on omalta osaltaan vaikuttanut monien finanssilaitosten kaatumiseen ja heikentänyt merkittävästi monien muiden finanssilaitosten vakavaraisuutta, mikä on horjuttanut rahoitusvakautta ja vaatinut julkisen tuen käyttämistä. Vaikka monet jäsenvaltiot ovat asettaneet maksuvalmiudelle jonkinlaisia kvantitatiivisia sääntelystandardeja, EU:n tasolla ei ole annettu riittävän selviä yhdenmukaisia säännöksiä siitä, minkätasoisia lyhyen aikavälin ja pitkän aikavälin maksuvalmiuksien tulisi olla. Nykyisten kansallisten standardien kirjavuus häiritsee valvontaviranomaisten välistä kommunikointia ja aiheuttaa ylimääräisiä raportointikustannuksia rajatylittävää toimintaa harjoittaville laitoksille.

Pääoman määritelmä (toisen osan I osasto): Kriisin puhjetessa laitoksilla ei ollut riittävästi tarpeeksi laadukasta pääomaa. Ottaen huomioon laitoksiin kohdistuvat riskit monillakaan niistä ei ollut riittävästi kaikkein laadukkaimpia pääomainstrumentteja, joiden avulla olisi voitu tehokkaasti kattaa syntyviä tappioita ja säilyttää laitosten toiminnan jatkuvuus. Ensisijaisten omien varojen hybridi-instrumentit (hybridit), joilla oli aiemmin katsottu voitavan kattaa tappioita ja varmistaa toiminnan jatkuvuus, eivät käytännössä olleetkaan tehokkaita. Toissijaisten omien varojen pääomainstrumentteja ei voitu käyttää niiden tehtävän mukaiseen tappioiden kattamiseen laitosten tultua maksukyvyttömiksi, koska niiden ei useinkaan sallittu kaatua. Pääomainstrumenttien, jotka vaadittiin kaupankäyntivarastoon sisältyviin riskeihin liittyvien odottamattomien tappioiden kattamiseksi, todettiin olevan laadultaan yhtä hyviä kuin instrumenttien, jotka vaadittiin kaupankäyntivaraston ulkopuolisten riskien kattamiseksi. Muiden omien varojen pääomainstrumenteista todettiin, että niiden laatu ei ollut riittävän hyvä. Rahoitusvakauden turvaamiseksi monien maiden hallitukset antoivat pankkialalle ennennäkemättömän laajaa tukea. Tähän tilanteeseen myötävaikutti se, että pääoman määritelmää ei ollut yhdenmukaistettu EU:ssa riittävän pitkälle: eri jäsenvaltioilla oli hyvin erilaiset käsitykset siitä, mitkä pääoman osat tulisi lukea omiin varoihin tai jättää niiden ulkopuolelle. Tämä yhdessä sen tosiseikan kanssa, että säädetyt osuudet eivät vastanneet tarkasti laitosten todellista kykyä kattaa tappioita, heikensi markkinoiden kykyä arvioida tarkasti ja johdonmukaisesti EU:ssa toimivien laitosten vakavaraisuutta. Tämä lisäsi puolestaan finanssimarkkinoiden epävakautta EU:ssa.

Vastapuoliriski (kolmannen osan II osaston 6 luku): Kriisi paljasti useita puutteita johdannaisiin, repo-operaatioihin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvän vastapuoliriskin sääntelyssä. Se osoitti, että nykyisillä säännöksillä ei varmistettu tämäntyyppisen riskin asianmukaista hallintaa eikä asetettu sille riittävää pääomavaatimusta. Nykyiset säännöt eivät myöskään tarjonneet riittäviä kannustimia siirtää kahdenvälisesti selvitettyjä OTC-johdannaisopimuksia monenväliseen selvitykseen, joka tapahtuu keskusvastapuolten välityksellä.

Vaihtoehdot, harkintavalta ja yhdenmukaistaminen (koko asetus): Vuonna 2000 korvattiin seitsemän pankkidirektiiviä yhdellä ainoalla direktiivillä. Kyseinen direktiivi laadittiin uudelleen vuonna 2006, jolloin Basel II -kehys otettiin käyttöön EU:ssa. Sen vuoksi direktiivin nykyisissä säännöksissä annetaan useita vaihtoehtoja ja paljon harkintavaltaa. Lisäksi jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus asettaa tiukempia sääntöjä kuin direktiivissä säädetään. Tämä on aiheuttanut suuria eroja, jotka ovat erityisen hankalia rajojen yli toimivien yritysten kannalta. Ongelmana ovat myös oikeudellisen selkeyden puute ja epätasapuoliset toimintaedellytykset.

1.1.2. Ehdotuksen tavoitteet

Tämän aloitteen yleisenä tavoitteena on varmistaa, että laitosten pääoman sääntely tehostuu EU:ssa, sen haitalliset vaikutukset tallettajansuojaan ja rahoitusjärjestelmän myötäsiklisyyteen voidaan pitää kurissa ja samalla voidaan säilyttää EU:n pankkialan kilpailuasema.

1.2. Yleinen tausta

Finanssikriisin johdosta EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla ryhdyttiin laaja-alaisesti kehittämään tehokkaita strategioita kriisin taustalla olevien ongelmien ratkaisemiseksi. Jacques de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä esitti suosituksia siitä, miten Euroopan finanssivalvontaa ja finanssialan sääntelyä olisi uudistettava. Ryhmän suosituksia kehiteltiin edelleen maaliskuussa 2009 annetussa komission tiedonannossa. Tämä ehdotus sisältää useita uudistusehdotuksia, jotka on mainittu komission tiedonantoon sisältyvässä yksityiskohtaisessa toimintasuunnitelmassa.

Globaalilla tasolla G20-ryhmän 2. huhtikuuta 2009 antamassa julkilausumassa sitouduttiin käsittelemään kriisiä kansainvälisesti yhdenmukaisilla toimilla, joilla lisättäisiin pääoman määrää ja parannettaisiin sen laatua pankkijärjestelmässä, otettaisiin käyttöön ei-riskiperusteinen täydentävä toimenpide, jolla rajoitettaisiin velkaantumisen lisääntymistä, sekä kehitettäisiin puitteet finanssilaitosten vahvempia maksuvalmiuspuskureita varten ja pantaisiin täytäntöön finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) suositukset myötäsiklisyyden lieventämiseksi.

Keskuspankkien pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmä (Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision, GHOS), joka valvoo Baselin pankkivalvontakomiteaa (Basel Committee on Banking Supervision, BCBS)¹, sopi syyskuussa 2009 G20-ryhmän antaman toimeksiannon mukaisesti useista toimenpiteistä, joiden tavoitteena oli lujittaa pankkialan sääntelyä. FSB ja G20-maiden johtajat hyväksyivät nämä toimenpiteet Pittsburghissa 24. ja 25. syyskuuta 2009 pitämässään huippukokouksessa.

Joulukuussa 2010 BCBS antoi yksityiskohtaiset säännöt uusista maailmanlaajuisista sääntelystandardeista, jotka koskevat luottolaitosten pääoman riittävyyttä ja maksuvalmiutta. Niitä kutsutaan yhteisellä nimellä ”Basel III”. Tämä ehdotus liittyy suoraan Basel III:n sisältämiin sääntelystandardeihin.

Standardeja laadittaessa ja niiden vaikutuksia arvioitaessa komissio teki BCBS:n tarkkailijajäsenenä tiivistä yhteistyötä BCBS:n kanssa. Ehdotetuissa toimenpiteissä noudatetaan siis uskollisesti Basel III:n periaatteita. Koska tavoitteena on sekä parantaa globaalin rahoitusjärjestelmän kestävyys että varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, on välttämätöntä, että tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia sovelletaan yhdenmukaisesti koko maailmassa.

¹ **Baselin pankkivalvontakomitea** toimii foorumina, jolla tehdään säännöllistä yhteistyötä pankkivalvontaa koskevista asioista. Sen tavoitteena on edistää ja lujittaa valvonta- ja riskienhallintakäytäntöjä maailmanlaajuisesti. Komiteassa ovat edustettuina Argentiina, Australia, Brasilia, Etelä-Afrikka, Hongkongin erityishallintoalue, Indonesia, Intia, Japani, Kanada, Kiina, Korea, Meksiko, Saudi-Arabia, Singapore, Sveitsi, Turkki, Venäjä ja Yhdysvallat sekä yhdeksän EU:n jäsenvaltiota: Alankomaat, Belgia, Espanja, Italia, Luxemburg, Ranska, Ruotsi, Saksa ja Yhdistynyt kuningaskunta.

Tätä säädösehdotusta laatiessaan komissio on kuitenkin pyrkinyt varmistamaan erityisesti sen, että siinä otetaan asianmukaisesti huomioon tietyt keskeiset eurooppalaiset erityispiirteet ja kysymykset. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että BCBS:ssä globaalilla tasolla sovittujen sääntelyperiaatteiden soveltaminen ei rajoitu EU:ssa, kuten eräissä muissa suurissa talouksissa, pelkästään kansainvälisesti toimiviin pankkeihin, vaan niitä sovelletaan koko pankkialalla kaikkiin luottolaitoksiin ja yleensä myös sijoituspalveluyrityksiin. Kuten kohdassa 4.2 selvitetään tarkemmin, EU on aina katsonut, että ainoastaan tällaisella lähestymistavalla voidaan luoda aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset sen alueella ja saavuttaa rahoitusvakauden kannalta mahdollisimman myönteiset vaikutukset.

Tämä on yksi syy, jonka vuoksi vaikuttaa tarpeelliselta tehdä Basel III -periaatteisiin tiettyjä mukautuksia, joilla eurooppalaiset erityispiirteet ja kysymykset voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon. Mukautukset ovat kuitenkin Basel III -uudistuksen luonteen ja tavoitteiden mukaisia.

Laajemmassa yhteydessä on tähdennettävä, että finanssipalvelujen EU-sääntelyä uudistettaessa komission yhtenä ensisijaisena tavoitteena on ollut varmistaa, että pankkiala pystyy täyttämään perustarkoituksensa eli antamaan luottoa reaalityaloudelle sekä tarjoamaan palveluja kansalaisille ja yrityksille Euroopassa. Tältä pohjalta komissio antoi 18. heinäkuuta suosituksen mahdollisuudesta käyttää tavanomaista maksutiliä².

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Komission yksiköt ovat seuranneet tiivistä työtä, jota on tehty kansainvälisillä foorumeilla ja erityisesti Basel III -kehityksen kehittämisestä vastaavassa BCBS:ssä, ja ne ovat myös osallistuneet tähän työhön. Siihen ovat antaneet oman merkittävän panoksensa Euroopan pankkikomitea (EBC) ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (CEBS) sekä sen seuraajana vuodesta 2011 toiminut Euroopan pankkiviranomainen (EPV), joita on myös konsultoitu laajasti. Niiden näkemykset on otettu huomioon tämän ehdotuksen ja siihen liittyvän vaikutustenarvioinnin laadinnassa.

2.1.1. CEBS

CEBS on toteuttanut laajan kvantitatiivisen tutkimuksen tämän säädösehdotuksen vaikutuksista EU:n pankkialaan. Tutkimukseen on osallistunut 246 luottolaitosta. CEBS on myös toteuttanut laajoja julkisia kuulemisia ja antanut lokakuussa 2008 teknistä neuvontaa kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevissa kysymyksissä.

2.1.2. Vakavaraisuusdirektiivejä käsittelevä työryhmä

Komission yksiköt järjestivät vuosina 2008–2011 kuusi vakavaraisuusdirektiivejä käsittelevän työryhmän (CRDWG) kokousta, joissa käsiteltiin kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa. Työryhmän jäsenet nimittää Euroopan pankkikomitea. Vielä teknisempää työtä on tehty työryhmän alaryhmissä, joissa on käsitelty maksuvalmiutta, pääoman määritelmää, vähimmäisomavaraisuusastetta ja vastapuoliriskiä.

² K(2011) 4977.

2.1.3. Muut julkiset kuulemiset

Komissio järjesti vuosina 2009–2011 neljä julkista kuulemistä, joissa käsiteltiin kaikkia ehdotuksen osia. Huhtikuussa 2010 komission yksiköt järjestivät ehdotuksesta avoimen kuulemistilaisuuden, jossa olivat mukana kaikki sidosryhmät.

Julkisiin kuulemisiin saadut kannanotot ja avoimessa kuulemistilaisuudessa esitetyt näkemykset on otettu huomioon tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarviointiraportissa. Yksittäisiin kannanottoihin voi tutustua komission verkkosivustolla.

Komissio on myös järjestänyt erillisiä konsultointeja, joissa on kuultu pankkialan edustajia, muun muassa komission perustamaa GEBI-asiantuntijaryhmää (Group of Experts in Banking Issues) sekä EU:n pankkialan yhdistyksiä ja yksittäisiä laitoksia.

2.2. Vaikutustenarviointi

Vaikutustenarvioinnissa on arvioitu yhteensä 27:ää toimintavaihtoehtoa ja verrattu niitä toisiinsa sen perusteella, miten hyvin niillä voitaisiin ratkaista havaittuja ongelmia³. Seuraavassa taulukossa luetellaan kullakin toiminta-alalla harkitut vaihtoehdot ja annetaan niille arvosanat niiden suhteellisen toimivuuden⁴ ja tehokkuuden⁵ perusteella sen mukaan, miten hyvin niillä voidaan saavuttaa asetetut pitkän aikavälin tavoitteet. Arvosanojen perusteella parhaina pidetyt vaihtoehdot on merkitty tummemmalla, ja niitä käsitellään tämän jakson loppuosassa.

Toiminta- ala	Toimintavaihtoehdot	Toimintavaihtoehtojen vertailuperusteet									Tehok- kuus
		Toimivuus									
		Parantaa pääomavaatimuksia	Parantaa pankkien riskienhallintaa	Eläisee sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä	Lisää oikeudellista selkeyttä	Kevenää velvoitettaakkaa	Tasavertaisaa toimintaedellytyksiä	Edistää valvontayhteistyötä ja lähentymistä	Mikantaa systemaattisesti mitattavien riskien keuhkot valvontaan vaatimukset niihin liittyvään riskiin	Vähentää varausarpeiden ja pääomavaatimusten syklisyyttä	
Maksuvalmius – maksuvalmius- vaatimus (Liquidity Coverage Ratio, LCR)	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa	3	3								3
	Otetaan käyttöön helmikuussa 2010 järjestetyssä julkisessa kuulemisessa esitetty LCR	2	2								1
	Otetaan käyttöön Baselin komitean hyväksymä LCR, mutta sovelletaan ensin tarkastelujaksoa	1	1								2
Maksuvalmius – pysyvän varainhankinnan vaatimus (Net Stable Funding Ratio, NSFR)	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa	3	3								3
	Otetaan käyttöön helmikuussa 2010 järjestetyssä julkisessa kuulemisessa esitetty NSFR	2	2								2
	Otetaan käyttöön Baselin komitean hyväksymä NSFR, mutta sovelletaan ensin tarkastelujaksoa	1	1								1
Pääoma- instrumenttien hyväksyttävyyys ja sääntelyn tarkistukset	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa	5	5	5			5		5	5	5
	Muutetaan ainoastaan helmikuussa 2010 järjestetyssä julkisessa kuulemisessa esitettyjä hyväksyttävyysskriteerejä	4	4	4			4		4	4	4
	Muutetaan helmikuussa 2010 järjestetyssä julkisessa kuulemisessa esitettyjä hyväksyttävyysskriteerejä ja tarkistetaan sääntelyä	1-3	1-3	1-3			2-3		1	1-3	3
	Muutetaan hyväksyttävyysskriteerejä ja tarkistetaan sääntelyä Baselin lähestymistavan pohjalta	1-3	1-3	1-3			2-3		2-3	1-3	2

³ Kaikkia toimintavaihtoehtoja käsitellään tarkemmin ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa.

⁴ Toimivuudella mitataan sitä, miten hyvin eri vaihtoehdoilla saavutetaan asetetut tavoitteet.

⁵ Tehokkuudella mitataan sitä, miten hyvin tavoitteet voidaan saavuttaa tietynsuuruilla resursseilla.

Toiminta- ala	Toimintavaihtoehdot	Toimintavaihtoehtojen vertailuperusteet									
		Toimivuus								Tehok- kuus	
		Parantaa pääomavaatimuksia	Parantaa pankkien riskienhallintaa	Ehkäisee sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä	Lisää oikeudellista selkeyttä	Kevenää velvoitetta	Tasavertaisaa toimintaedellytyksiä	Edistää valvontayhteistyötä ja lähtenymistä	Muuttaa systemaattisesti määritettyjä finanssialueissa koskevat vakavaraisuus- vaatimukset niihin liittyvien riskien		Vähentää varaustarpeiden ja pääomavaatimusten sykkisyyttä
	Muutetaan hyväksyttävyysskriteerejä ja tarkistetaan sääntelyä Baselin lähestymistavan mukaisesti, mutta tehdään joitakin EU:n erityispiirteiden vaatimia mukautuksia	1-3	1-3	1-3			1		2-3	1-3	1
Vastapuoliriski (counterparty credit risk, CCR)	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa	3	3						3	3	3
	Tiukennetaan CCR:ää koskevaa vaatimusta	2	2						2	2	2
	Tiukennetaan CCR:ää koskevaa vaatimusta ja eriytetään keskusvastapuoliin kohdistuvien riskien kohtelu	1	1						1	1	1
Vähimmäis- omavaraisuus- aste	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa	3	3							3	3
	Otetaan käyttöön helmikuussa 2010 järjestetyssä julkisessa kuulemisessa esitetty vähimmäisomavaraisuusaste	2	2							2	2
	Seurataan tarkasti vähimmäisomavaraisuusastetta	1	1							1	1
Pääomapuskurit	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa	4	4							4	4
	Yleinen pääomapuskuri	1-2	1-3							3	2-3
	Vastasyklinen pääomapuskuri	3	1-3							1-2	2-3
	Molemmat pääomapuskurit	1-2	1-3							1-2	1
Yhteinen sääntökirja	Noudatetaan nykyistä lähestymistapaa			4	4	4	4	4			4
	Minimaalinen yhdenmukaistaminen			3	3	1-3	3	3			1-3
	Maksimaalinen yhdenmukaistaminen			1-2	1	1-3	1	1			1-3
	Maksimaalinen yhdenmukaistaminen, josta joitakin poikkeuksia			1-2	2	1-3	2	2			1-3
Toimintatavan valinta	Muutetaan vakavaraisuusdirektiivejä			2	2	2		2			2
	Rajoitetaan vakavaraisuusdirektiivien soveltamisalaa ja ehdotetaan asetusta			1	1	1		1			1

Vaihtoehtojen arvosteluasteikko: 1 = parhaiten toimivin / tehokkain, 5 = heikoimmin toimivin / tehottomin

2.2.1. Yksittäiset toimenpiteet

Likviditeettiriskin hallinta (kuudes osa): Jotta voidaan lujittaa finanssilaitosten maksuvalmiutta koskevaa lyhyen aikavälin riskiprofiilia, asetuksessa asetetaan maksuvalmiusvaatimus (Liquidity Coverage Ratio, LCR), joka otetaan käyttöön tarkastelu- ja tarkistusjakson jälkeen vuonna 2015. Maksuvalmiusvaatimuksen mukaan laitoksilla on oltava laadukkaista likvideistä varoista muodostuva puskuri, joka vastaa vähintään niiden likviditeetin nettoulosvirtauksia 30 päivän ajanjakson aikana. Vaatimuksen soveltamisalaan kuuluvat ulosvirtaukset (nimittäjä) heijastavat sekä laitospohjaisia häiriöitä että järjestelmähäiriöitä, jotka perustuvat maailmanlaajuisen finanssikriisin aikana koettuihin todellisiin olosuhteisiin. Säännöksillä, jotka koskevat sellaisten laadukkaiden likvidien varojen luetteloa (osoittaja), joilla nämä ulosvirtaukset katetaan, pyritään varmistamaan, että varat ovat likvidiydeltään ja luottoluokaltaan laadukkaita. Jos EU:ssa noudatetaan tätä vaatimusta, joka perustuu Basel III:een sisältyvään maksuvalmiusvaatimuksen määritelmään, voidaan arvion mukaan saavuttaa 0,1–0,5 prosentin vuotuinen BKT:n nettokasvu, koska järjestelmäkriisejä alkaa esiintyä nykyistä harvemmin.

Jotta varojen ja velkojen väliset maturiteettierot eivät aiheuttaisi rahoitusongelmia, komissio aikoo harkita pysyvän varainhankinnan vaatimuksen (Net Stable Funding Ratio, NSFR) ehdottamista tarkastelu- ja tarkistusjakson jälkeen vuonna 2018. Pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaan laitosten on yhden vuoden ajan pidettävä yllä moitteetonta

rahoitusrakennetta laajentuneessa laitospohjaisessa stressiskenaariossa, josta ovat esimerkkinä laitoksen kannattavuuden tai vakavaraisuuden merkittävä heikkeneminen. Tätä varten edellytetään, että rahoitetut varat ja ehdolliset rahoitusvelvoitteet katetaan tietyssä määrin pysyvillä rahoituslähteillä.

Pääoman määritelmä (toinen osa): Ehdotuksessa, joka perustuu CRD 2 -vakavaraisuuspaketissa tehtyihin muutoksiin, tiukennetaan pääomainstrumentteja koskevia hyväksyttävyysskriteerejä entisestään. Lisäksi siinä yhdenmukaistetaan huomattavan pitkälle oman pääomaan kirjaamiseen tehtäviä oikaisuja, jotta voidaan määrittää lakisääteisen pääoman määrä, joka katsotaan asianmukaiseksi sääntelytarkoituksia varten. Uudella yhdenmukaisella määritelmällä lisättäisiin merkittävästi laitoksilta edellytetyn lakisääteisen pääoman määrää.

Uudet vaatimukset, jotka koskevat toiminnan jatkuvuuden edellyttämää lakisääteistä pääomaa – rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja sekä ensisijaisia omia varoja – pantaisiin asteittain täytäntöön vuosina 2013–2015. Uudet arvonoikausot otettaisiin myös asteittain käyttöön vuodesta 2014 alkaen 20 prosentin vuosittaisiin lisäyksiin siten, että 100 prosenttiin päästäisiin vuonna 2018. Tiettyjä pääomainstrumentteja koskevien säännösten voimassaoloa jatkettaisiin kuitenkin 10 vuoden ajan, jotta uusiin sääntöihin voitaisiin siirtyä sujuvasti.

Vastapuoliriski (kolmannen osan II osaston 6 luku): Asetuksessa tiukennetaan vastapuoliriskin hallintaa ja sitä koskevaa pääomavaatimusta. Laitoksiin aiotaan soveltaa pääomavaatimuksen korotusta sellaisten mahdollisten tappioiden varalta, jotka liittyvät vastapuolen luottokelpoisuuden heikkenemiseen. Näin aiotaan edistää hyvien toimintatapojen noudattamista vastapuoliriskin hallinnassa ja ottaa huomioon sen suojaus, mikä antaa laitoksille mahdollisuuden lieventää tämän pääomavaatimuksen vaikutusta. Finanssilaitoksiin liittyviin vastuisiin sovellettavia riskipainoja korotetaan finanssialan ulkopuoliseen yrityssektoriin verrattuna. Tämän muutoksen odotetaan kannustavan vastapuolia hajauttamaan riskejä pienempien laitosten kesken ja yleisesti ottaen vähentävän suurten tai koko järjestelmän kannalta merkittävien laitosten keskinäistä riippuvuutta. Lisäksi ehdotus tarjoaa vahvempia kannustimia OTC-instrumenttien selvittämiseen keskusvastapuolten välityksellä. Näiden ehdotusten odotetaan vaikuttavan pääasiassa suurimpiin EU:ssa toimiviin laitoksiin, koska vastapuoliriskillä on merkitystä ainoastaan sellaisille pankeille, jotka harjoittavat laajamittaista OTC-johdannaiskauppaa ja arvopapereilla toteutettavaa rahoitustoimintaa.

Vähimmäisomavaraisuusaste (seitsemäs osa): Komissio ehdottaa myös ei-riskiperusteisen vähimmäisomavaraisuusasteen käyttöönottoa, jolla pyritään rajoittamaan velkaantuneisuuden lisääntymistä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten taseissa ja siten myös luotonannon syklisyyttä. BCBS:ssä sovitun mukaisesti vähimmäisomavaraisuusaste otetaan käyttöön laitosten vakavaraisuuden kokonaisarvion välineenä. Sen vaikutuksia tullaan seuraamaan, jotta se voidaan vuonna 2018 siirtää sitovaan ”pilari 1:n” toimenpiteeseen asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin pohjalta kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

Yhteinen sääntökirja (koko asetusta): Ehdotuksessa yhdenmukaistetaan erilaisia kansallisia valvontatapoja poistamalla vaihtoehdot ja harkintavalta lähes kokonaan. Poikkeuksina ovat kuitenkin eräät tarkasti rajatut alat, joilla esiintyvät erot johtuvat riskienarviointiin liittyvistä näkökohdista, markkinoiden tai tuotteiden erityispiirteistä ja jäsenvaltioiden oikeudellisista kehyksistä. Nämä poikkeukset antava jäsenvaltioille mahdollisuuden antaa tiukempia sääntöjä kuin itse asetuksessa.

2.2.2. Toimintatapa

Tässä ehdotuksessa erotetaan vakavaraisuusvaatimukset direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kahdesta muusta asiakokonaisuudesta eli toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta, joita aiotaan edelleen säännellä direktiivillä, joka kuuluu tämän ehdotuksen kanssa samaan lainsäädäntöpakettiin. Tällä tavoin otetaan huomioon säännösten kohteisiin, luonteeseen ja vastaanottajiin liittyvät erot.

2.2.3. Lainsäädäntöpaketin kumulatiiviset vaikutukset

Komissio on tarkastellut useita julkisella ja yksityisellä sektorilla tehtyjä tutkimuksia täydentääkseen oma arviotaan Basel III:n vaikutuksista. Tärkeimmät tulokset voidaan tiivistää seuraavasti:

Arvion mukaan tällä ehdotuksella sekä CRD 3 -paketilla lisätään suurten luottolaitosten riskipainotettuja varoja 24,5 prosentilla, mutta pienten luottolaitosten ainoastaan 4,1 prosentilla. Uuden vaatimuksen ja yleisen pääomapuskurin vuoksi uusia omia varoja on hankittava arviolta 84 miljardia euroa vuoteen 2015 mennessä ja 460 miljardia euroa vuoteen 2019 mennessä.

Pitkä aikavälin taloudelliset nettohyödyt ovat selviä, sillä BKT:n odotetaan kasvavan EU:ssa vuosittain 0,3–2 prosenttia. Hyödyt perustuvat siihen, että järjestelmäkriisejä odotetaan esiintyvän harvemmin ja niiden todennäköisyys pienenee tulevaisuudessa.

Arvion mukaan ehdotuksella pienennetään pankkialan järjestelmäkriisien todennäköisyyttä seitsemässä jäsenvaltiossa 29–89 prosentilla, kun luottolaitokset lisäävät pääomiaan siten, että kokonaispääoman osuus on vähintään 10,5 prosenttia.

Suuremmat pääomavaatimukset, joihin sisältyy vastasyklinen pääomapuskuri, sekä suuremmat maksuvalmiusvaatimukset vähentävät todennäköisesti myös normaalien suhdannevaihtelujen laajuutta. Tällä on erityistä merkitystä pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka ovat suhteellisesti riippuvaisempia luottolaitosten tarjoamasta rahoituksesta suhdannekierron aikana kuin suuret yhtiöt.

2.2.4. Hallinnolliset rasitteet

Laitokset, jotka harjoittavat enemmän rajatylittävää toimintaa, hyötyisivät eniten nykyisten kansallisten säännösten yhdenmukaistamisesta, koska sen ansioista ne voisivat säästää hallinnollisiin rasitteisiin liittyvissä kustannuksissa ja keventää siten Basel III -toimenpiteisiin liittyviä rasitteitaan.

3. SEURANTA JA ARVIOINTI

Ehdotetut muutokset liittyvät ennen tätä asetusta annettuihin direktiiveihin 2006/48/EY ja 2006/49/EY. Näiden aiempien direktiivien säännösten ja tällä asetuksella käyttöön otettujen uusien säännösten täytäntöönpanoa aiotaan seurata tiiviisti. Erityisen tarkasti aiotaan seurata vähimmäisomavaraisuusastetta sekä maksuvalmiuteen liittyviä uusia toimenpiteitä ehdotetun asetuksen säännösten mukaisesti kerättyjen tilastotietojen pohjalta. Seuranta ja arviointia harjoitetaan sekä EU:n tasolla (EPV/EKP – Euroopan keskuspankki) että kansainvälisellä tasolla (BCBS).

4. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

4.1. Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 114 artiklan 1 kohta tarjoaa oikeusperustan asetukselle, jolla luodaan yhdenmukaiset säännökset sisämarkkinoiden toimintaa varten. Edellä mainittu toiminnan harjoittamisoikeutta koskeva direktiiviehdotus [julkaisutoimisto lisää viitteen] perustuu puolestaan SEUT-sopimuksen 53 artiklaan. Säännöt on kuitenkin tarpeen erottaa toiminnan harjoittamistapaa koskevista säännöistä, joita varten on siis aiheellista käyttää toista oikeusperustaa.

Vakavaraisuusvaatimuksissa vahvistetaan kriteerit, joilla arvioidaan tiettyihin pankkitoimiin liittyviä riskejä sekä näiden riskien varalta tarvittavia varoja. Niillä ei siis säännellä oikeutta harjoittaa toimintaa, jossa vastaanotetaan talletuksia, vaan tällaisen toiminnan harjoittamistapaa tallettajien ja rahoitusvakauden suojaamiseksi. Ehdotetussa asetuksessa sisällytetään yhteen säädökseen luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevat vakavaraisuusvaatimukset, jotka sisältyvät nykyisin kahteen eri direktiiviin (2006/48/EY ja 2006/49/EY), minkä ansiosta sovellettava oikeudellinen kehys yksinkertaistuu huomattavasti.

Kuten edellä on todettu kohdissa 1.1.1 ja 2.2.1, nykyisiin säännöksiin sisältyy huomattava määrä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, ja ne antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden asettaa tiukempia sääntöjä kuin direktiiveissä 2006/48/EY ja 2006/49/EY edellytetään. Tämä johtaa suurempiin eroihin, jotka eivät ole ongelmallisia pelkästään rahoitusvakauden kannalta (ks. kohta 1.1.1), vaan haittaavat myös palvelujen tarjoamista yli rajojen ja laitosten sijoittautumista muihin jäsenvaltioihin, koska laitosten on otettavat erilaiset säännöt huomioon aina, kun ne haluavat aloittaa toiminnan toisessa jäsenvaltiossa. Tämä luo epätasapuoliset toimintaedellytykset, jotka haittaavat sisämarkkinoita ja aiheuttavat oikeudellista epävarmuutta. Koska aiemmat kodifioinnit ja uudelleenlaadinnat eivät ole vähentäneet eroja, on tarpeen antaa asetus, jolla otetaan käyttöön yhdenmukaiset säännöt kaikissa jäsenvaltioissa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

Laatimalla vakavaraisuusvaatimukset asetuksen muotoon varmistetaan, että niitä sovelletaan suoraan laitoksiin. Näin taataan tasapuoliset toimintaedellytykset, sillä direktiivin saattaminen osaksi kansallisia lainsäädäntöjä johtaisi erilaisiin kansallisiin vaatimuksiin. Ehdotetulla asetuksella osoitetaan selkeästi, että laitosten on noudatettava samoja sääntöjä kaikilla EU:n markkinoilla, mikä vahvistaa luottamusta laitosten vakauteen koko EU:ssa. Lisäksi asetus antaa EU:lle mahdollisuuden panna tulevat muutokset nopeammin täytäntöön, koska muutoksia voidaan soveltaa lähes välittömästi niiden hyväksymisen jälkeen. Tällöin EU voi noudattaa muutosten täytäntöönpanolle asetettuja määräaikoja, joista on sovittu kansainvälisellä tasolla, sekä mukautua merkittäviin markkinamuutoksiin.

4.2. Toissijaisuusperiaate

SEUT-sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla. Ehdotetuissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää. Ainoastaan EU:n toimilla voidaan varmistaa, että useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiviin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan samoja vakavaraisuusvaatimuksia. Näin voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset, yksinkertaistaa sääntelyä, välttää sääntöjen noudattamiseen liittyvät tarpeettomat kustannukset rajatylittävässä toiminnassa, edistää EU:n markkinoiden yhdentymistä ja rajoittaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä. EU:n toimilla varmistetaan

myös rahoitusjärjestelmän vakaus EU:ssa. Tätä vahvistaa se seikka, että ehdotuksessa asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia on ollut EU:n lainsäädännössä jo yli 20 vuoden ajan.

SEUT-sopimuksen 288 antaa mahdollisuuden valita eri säädöstyypin välillä. Näin ollen asetukseen sovelletaan toissijaisuusperiaatetta samalla tavoin kuin muihinkin säädöksiin. Toissijaisuuden on oltava tasapainossa perussopimusten muiden periaatteiden kuten perusvapauksien kanssa. Direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY on muodollisesti osoitettu jäsenvaltioille, mutta käytännössä niiden kohteina ovat yritykset. Asetuksella luodaan tasapuolisemmat toimintaedellytykset, koska sitä voidaan soveltaa suoraan eikä yritysten tarvitse arvioida muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ennen kuin ne alkavat harjoittaa niissä toimintaa, koska säännöt ovat kaikkialla täsmälleen samat. Tämä aiheuttaa laitoksille vähemmän rasitteita. Asetuksen antamisella voidaan myös välttää viipeet, joita liittyy direktiivien saattamiseen osaksi kansallisia lainsäädäntöjä.

4.3. EPV:n tehtävä ja SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklan noudattaminen

Yli 50:ssä tämän ehdotuksen säännöksessä EPV:n edellytetään toimittavan komissiolle tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, joissa tarkennetaan joissakin asetuksen säännöksissä asetettuja kriteerejä, jotta asetuksen soveltaminen olisi yhdenmukaista. Komissiolle siirretään valta hyväksyä nämä standardit delegoituina säädöksinä ja täytäntöönpanotoimina.

Komissio antoi 23. syyskuuta 2009 ehdotukset EPV:n, EVLEV:n (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja EAMV:n (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisasetuksiksi⁶. Tältä osin se haluaa palauttaa mieliin SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklaan liittyvät lausumat, jotka se esitti hyväksyessään Euroopan valvontaviranomaisten perustamista koskevat asetukset. Lausumissa todetaan seuraavaa: ”Sääntelystandardien hyväksymisprosessin osalta komissio korostaa finanssipalvelualan ainutlaatuista luonnetta, joka johtuu Lamfalussy-rakenteesta ja joka on nimenomaisesti tunnustettu SEUT-sopimukseen liitettyssä julistuksessa 39. Komissio epäilee kuitenkin vahvasti, ovatko rajoitukset, jotka koskevat sen asemaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksyttäessä, SEUT 290 ja 291 artiklan mukaisia.”

4.4. Lainsäädäntöpaketin eri osien välinen vuorovaikutus ja yhtenäisyys

Tämä asetus muodostaa lainsäädäntöpaketin yhdessä ehdotetun direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] kanssa. Paketilla on tarkoitus korvata direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY. Tämä tarkoittaa sitä, että direktiivissä ja asetuksessa käsitellään kummassakin sekä luottolaitoksia että sijoituspalveluyrityksiä. Nykyään jälkimmäiset on ainoastaan ”liitetty” direktiiviin 2006/48/EY direktiivillä 2006/49/EY. Jälkimmäisestä direktiivistä suuri osa sisältää pelkkiä viittauksia direktiiviin 2006/48/EY. Kumpaankin yritystyyppiin sovellettavien säännösten yhdistäminen samaan pakettiin parantaisi näiden säännösten luettavuutta. Lisäksi direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY laajat liitteet sisällytettäisiin artiklaosaan, mikä yksinkertaistaisi entisestään niiden soveltamista.

Laitoksiin suoraan sovellettavat vakavaraisuussäännökset esitetään asetusehdotuksessa. Direktiiviehdotukseen jäävät säännökset, jotka koskevat toimilupien myöntämistä luottolaitoksille sekä sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden käyttöä. Ne eivät koske sijoituspalveluyrityksiä, koska vastaavia oikeuksia ja velvollisuuksia säännellään

⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502 ja KOM(2009) 503.

direktiivillä 2004/39/EY (”rahoitusmarkkinadirektiivillä”). Direktiiviin jäävät myös jäsenvaltioille osoitetut laitosten valvontaa koskevat yleiset periaatteet, jotka on saatettava osaksi kansallisia lainsäädäntöjä ja jotka edellyttävät harkintavallan käyttöä. Ne käsittävät erityisesti tietojenvaihdon, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välisen tehtävienjaon sekä seuraamusvaltuuksien käytön (jota koskevat säännökset ovat uusia). Direktiivi sisältää yhä säännökset vakavaraisuuden kokonaisarvioista, jollaisia jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät laitoksista. Tässä asetuksessa vahvistettuja yleisiä vakavaraisuusvaatimuksia täydennetään direktiivissä yksittäisillä järjestelyillä, joista toimivaltaiset viranomaiset päättävät jokaisesta yksittäisestä luottolaitoksesta ja sijoituspalvelu yrityksistä tekemänsä vakavaraisuuden jatkuvan kokonaisarvion perusteella. Direktiivissä vahvistetaan, millaisia valvontajärjestelyjä voidaan käyttää, ja toimivaltaiset viranomaiset voisivat niiden puitteissa päättää määrättävistä järjestelyistä oman harkintansa mukaisesti. Näihin kuuluvat myös laitoksen sisäiset prosessit erityisesti silloin, kun on kyse riskienhallinnasta sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevista uusista vaatimuksista.

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS JA VERTAILU BASEL III:N KANSSA

Varmistaakseen Basel III:n tasapainoisen soveltamisen EU:ssa toimiviin laitoksiin komission on täytynyt tehdä useita sääntelyyn liittyviä valintoja, joita selostetaan tässä luvussa.

5.1. Maksimaalinen yhdenmukaistaminen (koko asetukset)

Todella yhteisen sääntökirjan aikaansaaminen edellyttää maksimaalista yhdenmukaistamista. Jos yksittäiset jäsenvaltiot asettavat tiukempia vaatimuksia epätarkoituksenmukaisella ja koordinoimattomalla tavalla, tämä saattaa johtaa siihen, että suojattavat vastuut ja riskit siirtyvät varjopankkialalle tai yhdestä EU:n jäsenvaltiosta toiseen.

Baselin pankkivalvontakomitean ja Euroopan komission tekemät vaikutustenarvioinnit perustuvat erityisiin hyväksyttyihin pääomaosuuksiin. On vaikea arvioida, miten yhden tai useamman jäsenvaltion asettamat suuremmat pääomavaatimukset, jotka voisivat vielä paisua keskinäisen kilpailun vuoksi, vaikuttaisivat kasvuun ja kustannuksiin.

Jos tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia tarvitaan *EU:n tasolla*, täytyy olla keinoja, joilla yhteistä sääntökirjaa voidaan muuttaa väliaikaisesti. Komissio voisi erityisesti Euroopan järjestelmäriskikomitean suosituksen tai lausunnon perusteella antaa delegoidun säädöksen, jolla pääomavaatimuksia sekä tiettyjä vastuuta koskevia riskipainoja suurennettaisiin määrääjäksi, tai asettaa tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia, jotka koskisivat kaikkia vastuuta tai yhden tai useamman sektorin, alueen tai jäsenvaltion vastuuta, kun on tarpeen reagoida mikro- ja makrotason vakauteen kohdistuvien riskien intensiteetin muutoksiin, joita aiheutuu asetuksen voimaantulon jälkeisen markkinakehityksen seurauksena.

Tämä ehdotus ja siihen liittyvä direktiiviehdotus tarjoavat jo *toimivaltaisille viranomaisille* kolme mahdollisuutta puuttua makrotason vakautta uhkaaviin ongelmiin kansallisella tasolla:

- Jäsenvaltiot voivat mukauttaa pääomavaatimuksia, jos kyseessä on kiinteistövakuudellinen luotonanto.
- Jäsenvaltiot voivat asettaa yksittäisille laitoksille tai laitosryhmille ”pilari 2:n” mukaisia lisäpääomavaatimuksia, jos se on aiheellista erityisten olosuhteiden vuoksi.

- Kukin jäsenvaltio vahvistaa vastasyklisen pääomapuskurin suuruuden, jossa on otettu huomioon kyseisessä jäsenvaltiossa esiintyvät makrotaloudelliset erityisriskit. Käytännössä tällä muutetaan merkittävästi pääomavaatimuksia.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat alkaa soveltaa joitakin Basel III:een perustuvia uusia tiukennettuja sääntöjä jo siirtymäkauden aikana eli panna ne nopeammin täytäntöön kuin Basel III:ssa edellytetään.

5.2. Pääoman määritelmä (toinen osa)

5.2.1. *Vakuutusyhtiöissä ja finanssiryhmittymissä olevien merkittävien omistusosuuksien vähentäminen*

Basel III:ssa edellytetään, että kansainvälisesti toimivat pankit vähentävät omista varoistaan konsolidoimattomissa vakuutusyhtiöissä olevat merkittävät sijoituksensa. Tällä pyritään estämään se, että pankit sisällyttävät omiin varoihinsa tytäryrityksenä toimivan vakuutusyhtiön käyttämää pääomaa. Finanssiryhmittymiä koskevassa direktiivissä 2002/87/EY vahvistetaan tällaista pääomien kaksinkertaista huomioimista koskevat erityissäännöt sellaisia ryhmittymiä varten, joihin kuuluu merkittävää pankki- tai sijoitustoimintaa sekä vakuutustoimintaa. Direktiivi 2002/87/EY perustuu kansainvälisesti sovittuihin periaatteisiin, jotka koskevat riskien käsittelyä kaikilla aloilla. Tällä ehdotuksella lujitetaan ja yhdenmukaistetaan näiden finanssiryhmittymiä koskevien sääntöjen soveltamista pankki- ja sijoituspalveluyrityksryhmittymiin. Muita tarpeellisia muutoksia käsitellään direktiivin 2002/87/EY uudelleentarkastelun yhteydessä, joka on määrä toteuttaa vuonna 2012.

5.2.2. *Laadukkaimmat omat varat – kriteerit, instrumenttien asteittainen poisjättäminen ja sääntöjen voimassaolon jatkaminen*

Kansainvälisesti toimivat pankit, jotka ovat osakeyhtiöitä, voivat Basel III:n mukaan sisällyttää laadukkaimpien omien varojen instrumentteihinsa ainoastaan ”tavallisia osakkeita”, jotka täyttävät tiukat kriteerit. Nämä kriteerit on tarkoitus panna täytäntöön ehdotetulla asetuksella. Asetuksessa ei kuitenkaan aseteta rajoituksia, joiden mukaan osakeyhtiöinä toimivien yritysten liikkeeseenlaskemien pääoman laadukkaimpien osien täytyisi olla oikeudellisella muodoltaan tavallisia osakkeita. Tavallisen osakkeen määritelmä vaihtelee kansallisen yhtiöoikeuden mukaisesti. Tässä ehdotuksessa asetetuilla tiukoilla kriteereillä varmistetaan, että ainoastaan laadukkaimmat instrumentit tunnustetaan lakisääteisen pääoman laadukkaimmaksi muodoksi. Kriteerien mukaan vain sellaisia instrumentteja, jotka ovat yhtä laadukkaita kuin tavalliset osakkeet, voidaan käsitellä tällaisena pääomana. Ehdotuksessa edellytetään, että EPV laatii luettelon hyväksytyistä instrumenttityypeistä, ylläpitää sitä ja julkistaa sen, jotta voidaan varmistaa täysi avoimuus.

Basel III:n mukaan tiettyihin muiden yritysten kuin osakeyhtiöiden liikkeeseenlaskemiin instrumentteihin, jotka eivät täytä uusien sääntöjen vaatimuksia, sovelletaan 10 vuoden siirtymäaika. Jotta voidaan ottaa huomioon direktiivillä 2009/111/EY tehdyt omia varoja koskevat muutokset sekä tarve varmistaa erilaisten yhtiömuotojen johdonmukainen kohtelu, tässä ehdotuksessa (kymmenennen osan I osaston 2 luvussa) sallitaan se, että nykyisiä sääntöjä sovelletaan edelleen laadukkaimpiin osakeyhtiöiden liikkeeseenlaskemiin instrumentteihin, jotka eivät ole tavallisia osakkeita, sekä niihin liittyviin ylikurssirahastoihin.

Basel III:ssa sallitaan, että lakisääteisestä pääomasta poistetaan vähitellen ennen 12. syyskuuta 2010 liikkeeseenlasketut instrumentit, jotka eivät ole uusien sääntöjen

mukaisia, jotta uusiin sääntöihin voidaan siirtyä sujuvasti. Tätä päivämäärä pidetään siirtymäjärjestelyjen raja-aikana. Kaikki sen jälkeen liikkeeseenlasketut instrumentit, jotka eivät ole uusien sääntöjen mukaisia, on jätettävä kokonaan pois lakisääteisestä pääomasta vuodesta 2013 alkaen. Tässä ehdotuksessa raja-ajaksi asetetaan päivä, jona komissio hyväksyy tämän ehdotuksen. Tämä on tarpeen sen välttämiseksi, että ehdotuksen vaatimuksia sovellettaisiin takautuvasti. Tällainen takautuva soveltaminen ei olisi oikeudellisesti toteutettavissa.

5.2.3. Sijoitusrahastot, osuuspankit ja vastaavat laitokset

Basel III:lla varmistetaan, että uusia sääntöjä voidaan soveltaa myös muiden yhteisöjen kuin osakeyhtiöiden, esimerkiksi sijoitusrahastojen, osuuspankkien ja vastaavien laitosten instrumentteihin. Ehdotuksessa määritetään tarkemmin, miten Basel III:n mukaista pääoman määritelmää sovelletaan muiden yhteisöjen kuin osakeyhtiöiden laadukkaimpiin instrumentteihin.

5.2.4. Vähemmistön osuus ja tietyt tytäryritysten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit

Vähemmistön osuudella tarkoitetaan tiettyjen tytäryritysten pääomaa, joka on konsernin ulkopuolisen vähemmistöosakkaan omistuksessa. Vähemmistön osuus ja tietty tytäryritysten liikkeeseenlaskema lakisääteinen pääoma hyväksytään Basel III:ssa vain, jos tytäryritykset ovat laitoksia (tai samojen sääntöjen alaisia) ja pääoma käytetään pääomavaatimusten ja yleistä pääomapuskuria koskevan uuden vaatimuksen täyttämiseen. Tällä uudella pääomapuskurilla rajoitetaan osinkojen sekä tiettyjen kuponkien ja bonusten maksamista. Toinen uusi pääomapuskuri – vastasyklinen puskuri – on tärkeä makrotason vakauden väline, jonka valvontaviranomaiset voivat määrätä hillitsemään tai vahvistamaan luotonantoa suhdannekierron eri vaiheissa. Tässä ehdotuksessa luodaan vankat EU:n prosessit, joilla koordinoidaan vastasyklisen puskurin käyttöä jäsenvaltioissa. Lähestymistavassa, jota ehdotuksessa sovelletaan vähemmistön oikeuksiin ja tiettyyn muuhun tytäryritysten liikkeeseenlaskemaan pääomaan, otetaan huomioon vastasyklisen puskurin mahdollinen käyttö. Tällä tavoin tunnustetaan puskurivaatimuksen ja sen täyttämiseen käytetyn pääoman merkitys ja poistetaan mahdollinen este puskurivaatimuksen asettamiselle.

5.2.5. Tiettyjen laskennallisten verosaamisten vähentäminen

Laskennallinen verosaaminen on taseessa oleva omaisuuserä, jota voidaan käyttää myöhempien kausien tuloverojen vähentämiseen. Basel III:n mukaan tiettyjä laskennallisia verosaamisia ei tarvitse vähentää pääomasta. Tässä ehdotuksessa täsmennetään, että tällaisia laskennallisia verosaamisia, jotka muuntuvat automaattisesti valtioon kohdistuvaksi vaateeksi yrityksen tehdessä tappiota, ei tarvitse vähentää, jos on varmistettu, että niillä voidaan tarvittaessa kattaa tappioita.

5.3. Erityisten vastuiden käsittely (kolmannen osan II osaston 2 luku)

5.3.1. Pk-yrityksiin liittyvien vastuiden käsittely

Voimassa olevan EU-lainsäädännön mukaan pankit voivat soveltaa pk-yrityksiin liittyviin vastuisiin etuoikeuskohtelun mukaisia riskipainoja. Etuoikeuskohtelu on säilytetty myös Basel III:ssa sekä tässä ehdotuksessa. Edullisempien pääomavaatimusten soveltaminen pk-yrityksiin liittyviin vastuisiin edellyttäisi ensinnäkin kansainvälisen Basel-kehysten tarkistamista. Tätä varten ehdotuksessa on tarkistuslauseke.

PK-yrityksille annettujen luottojen riskipainoja on arvioitava huolellisesti. Sen vuoksi asetuksessa edellytetään, että EPV analysoi nykyisiä riskipainoja ja raportoi niistä 1 päivään syyskuuta 2012 mennessä. Tässä yhteydessä sen olisi arvioitava näiden riskipainojen mahdollista pienentämistä sellaisen skenaarion pohjalta, jossa niitä pienennetään kolmanneksella nykyiseen tilanteeseen verrattuna. Komissio aikoo antaa tästä analyysistä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä antaa tarvittaessa säädösehdotuksia pk-yrityksiin liittyvien vastuiden riskipainotuksen tarkistamisesta.

Lisäksi komissio aikoo antaa EPV:tä kuulleen 24 kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulosta kertomuksen luottojen antamisesta pk-yrityksille ja luonnollisille henkilöille sekä toimittaa tämän kertomuksen ja mahdollisen säädösehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5.3.2. Ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien vastuiden käsittely

BCBS odotetaan esittävän vasta vuoden 2011 lopussa kantansa siihen, pitäisikö ulkomaankaupan rahoitukseen soveltaa edullisempia pääomavaatimuksia. Näin ollen tätä asiaa ei ole käsitelty tässä ehdotuksessa, mutta siihen on sisällytetty tällaisten vastuiden käsittelyä koskeva tarkistusehdotus.

5.4. Vastapuoliriski (kolmannen osan II osaston 6 luku)

Basel III:n mukaan pankkien on säilytettävä lisäpääomaa sen riskin varalta, että vastapuolen luottokelpoisuus heikkenee. Tämä uusi pääomavaatimus otetaan käyttöön tässä ehdotuksessa. Basel III:ssa hyväksytään kuitenkin vain hyvin rajoitetussa määrin sellaiset tappiot, joiden kirjanpitoarvoa pankki ennakolta alentaa tuloslaskelmaan kohdistuvin välittömin vaikutuksin (vastuun arvonoinnissa). Tässä ehdotuksessa annetaan sen sijaan sellaisille pankeille, jotka soveltavat luottoriskiä kehittyneitä menetelmiä, mahdollisuus kirjata tällaisia tappiota enemmän, mutta kuitenkin varovaisesti, mikä heijastaa paremmin yleistä käytäntöä, jota monet EU:ssa toimivat pankit noudattavat vastaisiin tappioihin liittyvissä varauksissa. Tämä mahdollisuus annetaan komission helmi- ja maaliskuussa 2011 järjestämässä konsultoinnissa saadun palautteen perusteella, ja se saa tukea valtaosalta jäsenvaltioita.

5.5. Maksuvalmius (kuudes osa)

5.5.1. Maksuvalmiusvaatimus

Komissio pyrkii määrätietoisesti siihen, että yhdenmukaiseen maksuvalmiusvaatimukseen päästään vuoteen 2015 mennessä. Tässä yhteydessä on kuitenkin suhtauduttava hyvin vakavasti tahattomiin seurauksiin liittyviin epävarmuustekijöihin ja Basel III:ssa hyväksyttyyn tarkastelujaksoon. Seuraavilla säännöksillä varmistetaan, että sitova maksuvalmiusvaatimus otetaan käyttöön vasta asianmukaisen tarkastelun jälkeen:

- Ensimmäisessä vaiheessa pankeille asetetaan yleinen vaatimus kattaa maksuvalmiustarpeensa asianmukaisesti vuodesta 2013 alkaen.
- Pankkien on ilmoitettava kansallisille viranomaisille osatekijät, joiden perusteella nämä voivat todentaa, että pankit kattavat maksuvalmiustarpeensa asianmukaisesti. Ilmoituksessa on käytettävä yhtenäisiä raportointimuotoja, jotka Euroopan pankkiviranomainen on kehittänyt Basel III -kriteerien testaamiseksi.
- Komissiolle annetaan toimivalta tarkentaa maksuvalmiusvaatimusta tarkastelujaksosta tehtyjen päätelmien ja kansainvälisen kehityksen mukaisesti.

Koska ei ole tarpeen noudattaa tavallista pitkällistä lainsäätämisyjärjestystä (yhteispäätösmenettelyn mukaisesti), tarkastelujaksoa voidaan hyödyntää maksimaalisesti ja kalibrointi voidaan lykätä tarkastelujakson loppupuolelle.

Ryhmässä, jotka koostuvat luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityksistä tai kummankin tyyppisistä yrityksistä, maksuvalmiusvaatimusta sovelletaan periaatteessa yksittäisiin luottolaitoksiin tai sijoituspalveluyrityksiin. Toisin kuin sivukonttorit, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, luottolaitoksilla tai sijoituspalveluyrityksillä on itsellään maksuvelvoitteita, jotka saattavat johtaa likviditeetin ulosvirtauksiin stressiolosuhteissa. Ei ole itsestään selvää, että luottolaitokset tai sijoituspalveluyritykset saavat maksuvalmiustukea muilta samaan ryhmään kuuluvilta luottolaitoksilta tai sijoituspalveluyrityksiltä, kun niillä on vaikeuksia maksuvelvoitteidensa täyttämässä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tiukoin edellytyksin vapauttaa yksittäiset luottolaitokset tai sijoituspalveluyritykset maksuvalmiusvaatimuksen erillisestä soveltamisesta ja asettaa niille konsolidointiin perustuvan vaatimuksen. Nämä tiukat edellytykset on asetettu 7 artiklan 1 kohdassa, ja niillä varmistetaan muun muassa se, että luottolaitokset tai sijoituspalveluyritykset ovat velvollisia ja kykeneviä tukemaan toisiaan ja että tämä velvoite voidaan panna oikeudellisesti täytäntöön.

Kun on kyse ryhmästä, jolla on luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä useissa jäsenvaltioissa, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat näiden yksittäisten luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta, on päätettävä yhdessä siitä, täytyvätkö yksittäisistä vaatimuksista vapauttamisen edellytykset. Tällaisia tilanteita varten, jotka koskevat useita jäsenvaltioita, asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa on asetettu lisäedellytyksiä, jotka on täytettävä 7 artiklan 1 kohdassa asetettujen edellytysten ohella. Lisäedellytyksissä vaaditaan, että kaikkien yksittäisten toimivaltaisten viranomaisten on oltava tyytyväisiä ryhmän maksuvalmiuden hallintaan sekä siihen, kuinka paljon ryhmän yksittäisillä luottolaitoksilla tai sijoituspalveluyrityksillä on maksuvalmiutta. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä näistä seikoista, kukin yksittäisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen valvonnasta vastaava viranomainen päättää itse vapautuksen soveltamisesta.

Jos toimivaltaisten viranomaisten välillä esiintyy erimielisyyttä, yhtenä mahdollisuutena on pyytää EPV:tä toimimaan sovittelijana. Sovittelun tulos on kuitenkin sitova ainoastaan 7 artiklan 1 kohdassa asetettujen edellytysten osalta. Yksittäiset toimivaltaiset viranomaiset päättävät viime kädessä itse, täytyvätkö 7 artiklan 2 kohdan edellytykset eli onko ryhmän maksuvalmiuden hallinta riittävää ja onko yksittäisillä luottolaitoksilla tai sijoituspalveluyrityksillä riittävästi maksuvalmiutta.

5.5.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus

Komissio pyrkii määrätietoisesti siihen, että pysyvän varainhankinnan vähimmäisvaatimus vahvistetaan viimeistään 1. tammikuuta 2018. Pysyvän varainhankinnan vaatimusta varten Basel III:ssa on vahvistettu vuoteen 2018 kestävä tarkastelujakso, mikä antaa riittävästi aikaa valmistella tätä vaatimusta yhteispäätösmenettelyn mukaisena ehdotuksena, josta parlamentin ja neuvoston tulisi sopia ennen tarkastelujakson päättymistä.

5.6. Vähimmäisomavaraisuusaste (seitsemäs osa)

Vähimmäisomavaraisuusaste on uusi sääntelyväline EU:ssa. Basel III:n mukaisesti komissio ei ehdota vähimmäisomavaraisuusastetta sitovana välineenä vielä tässä vaiheessa, vaan ehdottaa sitä aluksi lisäkeinona, jota voidaan soveltaa yksittäisiin pankkeihin valvontaviranomaisten harkinnan perusteella. Sitovaan ”pilari 1:n” toimenpiteeseen

siirryttäisiin vuonna 2018 asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin pohjalta. Raportointivelvoitteet antavat mahdollisuuden arvioida tilannetta ja tehdä tietoihin perustuva päätös sitovan vaatimuksen käyttöön ottamisesta vuonna 2018. Basel III:n mukaisesti ehdotetaan, että laitokset julkistavat vähimmäisomavaraisuusasteensa vuodesta 2015 alkaen.

5.7. Basel I:n mukainen alaraja (kolmastoista osa)

Basel II:ssa vaaditaan, että riskialttiimpaa liiketoimintaa varten on säilytettävä enemmän pääomaa ja vähäriskisempää liiketoimintaa varten vähemmän pääomaa kuin Basel I:ssä edellytetään. Tämä johtuu siitä, että Basel II on suunniteltu riskiherkemmäksi kuin Basel I.

Jotta pankeille ei asetettaisi liian pieniä pääomavaatimuksia, Basel II:ssa edellytetään, että säilytettävä pääoma on vähintään 80 prosenttia Basel I:ssä edellytetyistä pääomasta. Tämän vaatimuksen voimassaolo päättyi vuoden 2009 lopussa, mutta se tuli uudelleen voimaan direktiivillä 2010/76/EY vuoden 2011 loppuun saakka. Tässä ehdotuksessa sen voimassaoloa pidennetään vuoteen 2015 saakka, mikä perustuu BCBS:n heinäkuussa 2009 sopimaan tämän vaatimuksen pidentämiseen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat EPV:tä kuultuaan vapauttaa laitoksen Basel I:n mukaisen alarajan soveltamisesta, jos kaikki vaatimukset kehittyneiden menetelmien soveltamisesta luottoriskeihin ja operatiivisiin riskeihin täyttyvät.

6. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

EPV:llä on keskeinen rooli tämän asetuksen tavoitteen saavuttamisessa, koska sen on ehdotusten mukaan laadittava yli 50 sitovaa teknistä standardia eri aiheista. Sitovat tekniset standardit, jotka hyväksytään komissiolla, ovat keskeinen keino varmistaa, että säännökset, jotka ovat luonteeltaan hyvin teknisiä, pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön koko EU:ssa ja että ehdotetut toimenpiteet toimivat suunnitellusti. Tätä merkittävää työmäärää varten EPV tarvitsee enemmän resursseja kuin sen perustamisasetuksessa (EU) 1093/2010 on säädetty. Asiaa käsitellään tarkemmin tähän asetukseen liittyvässä rahoitus selvityksessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevista vakavaraisuusvaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁷,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoitusjärjestelmän vahvistamisesta 2 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa G20-ryhmän julkilausumassa⁸ kehoitettiin toteuttamaan kansainvälisesti yhdenmukaisia toimia, joiden tavoitteena olisi vahvistaa avoimuutta, vastuuvollisuutta ja sääntelyä parantamalla pankkijärjestelmässä olevan pääoman määrää ja laatua sen jälkeen, kun talouden elpyminen olisi varmistettu. Julkilausumassa kehoitettiin myös ottamaan käyttöön ei-riskiperusteinen täydentävä toimenpide, jolla rajoitettaisiin velkaantumisen lisääntymistä pankkijärjestelmässä, sekä kehittämään puitteet vahvempia maksuvalmiuspuskureita varten. Keskuspankkien pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmä (Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision, GHOS) sopi syyskuussa 2009 G20-ryhmän antaman toimeksiannon mukaisesti useista toimenpiteistä, joiden tavoitteena oli lujittaa pankkialan sääntelyä. G20-maiden johtajat hyväksyivät nämä toimenpiteet Pittsburghissa 24 ja 25 päivänä syyskuuta 2009 pitämässään huippukokouksessa, ja ne muotoiltiin tarkemmin joulukuussa 2009. Heinäkuussa ja syyskuussa 2010 GHOS antoi kaksi lisäilmoitusta näiden uusien toimenpiteiden suunnittelusta ja kalibroinnista, ja joulukuussa 2010 Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) julkisti lopulliset toimenpiteet, joista käytetään nimitystä ”Basel III”.

⁷ EUVL C , , s. .

⁸ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

- (2) EU:n finanssivalvontaa Jacques de Larosièren johdolla käsitellyt korkean tason asiantuntijaryhmä kehotti Euroopan unionia yhdenmukaistamaan finanssialan sääntelyä. Myös Eurooppa-neuvosto tähdensi tulevan eurooppalaisen valvontarakenteen yhteydessä 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 tarvetta laatia ”eurooppalainen sääntökirja”, jota sovellettaisiin kaikkiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sisämarkkinoilla.
- (3) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/48/EY⁹ sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten (jäljempänä ’laitokset’) omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/49/EY¹⁰ on muutettu useita kertoja huomattavilta osin. Monia direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännöksiä sovelletaan sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin. Näiden säännösten yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi olisi suotavaa yhdistää ne uudeksi lainsäädännöksi, jota sovellettaisiin sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin. Selkeyden vuoksi direktiivien liitteiden säännökset olisi yhdistettävä tämän uuden lainsäädännön artiklaosaan.
- (4) Uuden lainsäädännön olisi koostuttava kahdesta eri säädöksestä, direktiivistä ja asetuksesta. Molempien säädösten olisi muodostettava yhdessä oikeudellinen kehys, jolla säänneltäisiin oikeutta harjoittaa luottolaitos- ja sijoituspalveluyritystoimintaa, sekä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskeva sääntelykehys ja vakavaraisuussäännöt. Sen vuoksi tätä asetusta olisi luettava yhdessä direktiivin kanssa.
- (5) Direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen], joka perustuu SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan, olisi oltava säännökset, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitos- ja sijoituspalveluyritystoimintaa, sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten hallintoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja näiden laitosten valvontakehys, kuten säännökset, joilla säännellään liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämistä, määräosuuksien hankkimista, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia tässä yhteydessä sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten perustamispääomaa ja vakavaraisuuden kokonaisarvioita.
- (6) Asetuksen olisi sisällettävä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevat vakavaraisuusvaatimukset, jotka liittyvät tiukasti pankki- ja finanssipalvelumarkkinoiden toimintaan ja joilla pyritään varmistamaan toimijoiden taloudellinen vakaus näillä markkinoilla sekä korkeatasoinen sijoittajien ja tallettajien suoja. Tällä suoraan sovellettavalla säädöksellä pyritään edistämään määrätietoisesti sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, minkä vuoksi sen olisi perustuttava SEUT-sopimuksen 114 artiklan säännöksiin, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti.

⁹ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁰ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (7) Vaikka direktiiveillä 2006/48/EY ja 2006/49/EY on jossain määrin yhdenmukaistettu vakavaraisuusvalvontaa koskevia jäsenvaltioiden sääntöjä, ne sisältävät kuitenkin huomattavan määrän vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, ja jäsenvaltioiden sallitaan yhä asettaa tiukempia sääntöjä kuin direktiiveissä säädetään. Tämä johtaa kansallisten sääntöjen välisiin eroihin, joilla on taipumusta rajoittaa perusvapauksia ja näin ollen vaikuttaa suoraan sisämarkkinoiden toimintaan ja aiheuttaa merkittäviä kilpailun vääristymiä. Erot haittaavat erityisesti palvelujen tarjoamista rajojen yli ja toimijoiden sijoittautumista muihin jäsenvaltioihin, koska toimijat joutuvat aina ottamaan erilaiset säännöt huomioon ja noudattamaan niitä harjoittaessaan liiketoimintaa toisessa jäsenvaltiossa. Lisäksi luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille, jotka ovat saaneet toimilupansa eri jäsenvaltioissa, asetetaan usein erilaisia vaatimuksia, mikä johtaa merkittäviin kilpailun vääristymiin. Kansallisten lainsäädäntöjen erilainen kehitys aiheuttaa mahdollisia ja todellisia esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, koska luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset joutuvat kohtamaan epätasapuolisia toimintaedellytyksiä ja ongelmia toimiessaan eri oikeusjärjestelmissä unionin alueella.
- (8) Jotta voitaisiin poistaa jäljellä olevat kaupan esteet ja merkittävät kilpailun vääristymät, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen välisistä eroista, sekä estää muiden mahdollisten kaupan esteiden ja merkittävien kilpailun vääristymien ilmaantuminen, on tarpeen antaa asetus, jossa vahvistetaan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat yhdenmukaiset säännöt.
- (9) Laatimalla vakavaraisuusvaatimukset asetuksen muotoon varmistettaisiin, että niitä sovelletaan suoraan kaikissa jäsenvaltioissa. Näin taattaisiin yhdenmukaiset edellytykset, sillä direktiivin saattaminen osaksi kansallisia lainsäädäntöjä johtaisi erilaisiin kansallisiin vaatimuksiin. Asetuksen antaminen merkitsisi sitä, että laitokset noudattaisivat samoja sääntöjä koko unionissa, mikä lisäisi luottamusta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakauteen erityisesti stressikausien aikoina. Asetuksella vähennettäisiin myös sääntelyn monimutkaisuutta ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia erityisesti rajojen yli toimivien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kannalta. Erityistapauksena ovat kiinteistömarkkinat, joille on luonteenomaista kansallisesti, alueellisesti tai paikallisesti määräytyvät taloudelliset muutokset ja lainkäyttöalueelliset erot ja joilla olisi sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset asettavat suurempia riskipainoja tai soveltavat tiukempia kriteerejä kiinteistövakuudellisiin saamisiin tietyillä alueilla maksulaiminlyönneistä saatujen kokemusten ja odotetun markkinakehityksen perusteella.
- (10) Jäsenvaltioilla olisi oltava valta pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä asioista, joista ei anneta yhdenmukaisia sääntöjä tässä asetuksessa, kuitenkin sillä edellytyksellä, että kansalliset säännökset eivät ole ristiriidassa unionin oikeuden kanssa tai heikennä sen soveltamista.
- (11) Jos jäsenvaltiot antavat yleisluonteisia ohjeita erityisesti sellaisilla aloilla, joilla komission odotetaan hyväksyvän teknisten standardien luonnokset, niiden antamat ohjeet eivät saa olla ristiriidassa unionin oikeuden kanssa eivätkä heikentää sen soveltamista.
- (12) Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita asettamasta vastaavia vaatimuksia yrityksille, jotka eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan.

- (13) Tässä asetuksessa vahvistettuja yleisiä vakavaraisuusvaatimuksia täydennetään yksittäisillä järjestelyillä, joista toimivaltaiset viranomaiset päättävät jokaisesta yksittäisestä luottolaitoksesta ja sijoituspalveluyrityksestä tekemänsä vakavaraisuuden jatkuvan kokonaisarvion perusteella. Millaisia valvontajärjestelyjä voidaan käyttää olisi vahvistettava direktiivissä, koska toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava päättää määrättävistä järjestelyistä oman harkintansa mukaisesti.
- (14) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuteen asettaa direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen] säädetyn vakavaraisuuden kokonaisarviointi- ja arviointiprosessin yhteydessä erityisiä vaatimuksia, jotka olisi räätälöitävä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten erityisen riskiprofilin mukaisiksi.
- (15) Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on perustettu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010¹¹. Mainitulla asetuksella pyritään parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta sekä tehostamaan rajojen yli toimivien ryhmien valvontaa.
- (16) Asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 edellytetään EPV:n toimivan direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY soveltamisalalla. EPV:n edellytetään myös toimivan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toimialoilla sellaisissa asioissa, jotka eivät suoranaisesti kuulu mainittujen direktiivien soveltamisalaan, jos tällaiset toimet ovat tarpeen kyseisten säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon EPV:n asema ja tehtävä sekä helpotettava mainituissa asetuksessa vahvistettujen EPV:n valtuuksien käyttöä.
- (17) Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille on asetettava samankaltaiset taloudelliset vaatimukset, jotta säästäjille voidaan taata samanlainen suoja ja jotta voidaan varmistaa tasapuoliset kilpailuedellytykset toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitos- ja sijoituspalveluyritysryhmien välillä.
- (18) Koska sisämarkkinoilla toimivat luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset kilpailevat suoraan toistensa kanssa, valvontavaatimusten olisi oltava samanlaiset koko unionissa.
- (19) Kun valvonnan yhteydessä on tarpeen määrittää luottolaitos- ja sijoituspalveluryhmän konsolidoitujen omien varojen määrä, laskelma olisi tehtävä tämän asetuksen mukaisesti.
- (20) Omien varojen vaatimuksia sovelletaan tämän asetuksen mukaan erillisiin laitoksiin tai konsolidoinnin perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset luovu erillisestä valvonnasta, kun ne katsovat olevan tarpeellista luopua siitä. Erillinen, konsolidoitu ja rajatylittävä konsolidoitu valvonta ovat käyttökelpoisia välineitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten valvonnassa.
- (21) Samaan ryhmään kuuluvien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten riittävän vakavaraisuuden varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että pääomavaatimuksia sovelletaan ryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella. Sen varmistamiseksi, että omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä ja ovat

¹¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

tarvittaessa käytettävissä talletusten suojaamiseen, omien varojen vaatimuksia olisi sovellettava ryhmän yksittäisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jollei tätä tavoitetta voida muuten saavuttaa tehokkaasti.

- (22) Täsmällisessä laskentatekniikassa, jota käytetään laskettaessa omia varoja ja niiden riittävyyttä kattamaan luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvat riskit sekä arvioitaessa riskien keskittymistä, olisi otettava huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/635/ETY¹², joka sisältää tiettyjä muutoksia konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettuun seitsemänteen neuvoston direktiiviin 83/349/ETY¹³, tai kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002¹⁴ riippuen siitä, kumpaa sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tilinpäätöksiin.
- (23) Riittävän vakavaraisuuden varmistamiseksi on tärkeää vahvistaa omien varojen vaatimukset, joissa varoja ja taseen ulkopuolisia eriä painotetaan niiden riskialttiuden perusteella.
- (24) BCBS hyväksyi 26 päivänä kesäkuuta 2004 vakavaraisuusvaatimusten kansainvälistä lähentymistä koskevan puitesopimuksen (”Basel II -kehys”). Direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännökset, jotka on sisällytetty tähän asetukseen, vastaavat Basel II -puitesopimuksen määräyksiä. Koska tähän asetukseen on sisällytetty myös Basel III -sopimuksen täydentävät osat, asetus vastaa Basel II- ja Basel III -sopimusten määräyksiä.
- (25) On olennaisen tärkeää huomioida unionissa toimivien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moninaisuus ja ottaa luottoriskiin liittyvien omien varojen vaatimusten laskemiseksi käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden riskiherkkyystasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Ulkoisten luottoluokitusten sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien estimaattien käyttö yksittäisten luottoriskiparametrien osalta merkitsee huomattavaa parannusta luottoriskisääntöjen riskiherkyyteen ja varovaisuustasoon. Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Laatiessaan estimaatteja, joita tarvitaan tämän asetuksen mukaisten menetelmien soveltamiseksi luottoriskiin, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi tehostettava luottoriskin arviointi- ja hallintamenettelyjään, jotta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten lakisääteisiä omia varoja koskevien vaatimusten määrittelemiseksi voidaan luoda menetelmiä, jotka vastaavat yksittäisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten menettelyjen kehitystasetta. Tältä osin asiakasriskien syntymistä ja niiden hallintaa koskevaan tietojenkäsittelyyn olisi sisällytettävä luottoriskin hallinta- ja mittaajärjestelmien kehittäminen ja validointi. Tämä on luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten oikeutettujen etujen mukaista ja vastaa myös tämän asetuksen tavoitetta parantaa riskien mittaamiseen ja hallintaan sovellettavia menetelmiä ja käyttää niitä myös omien varojen sääntelyyn.

¹² EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

¹³ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

¹⁴ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

- (26) Omien varojen vaatimukset olisi suhteutettava katettaviin riskeihin. Vaatimuksissa olisi erityisesti otettava huomioon riskitasojen aleneminen, jos laitoksella on paljon suhteellisen pieniä vastuuta.
- (27) BCBS:n päätöksen mukaisesti, sellaisena kuin GHOS sen hyväksyi 10 päivänä tammikuuta 2011, kaikkien laitoksen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenttien kirjanpitoarvoa olisi alennettava kokonaan ja pysyvästi tai kyseiset instrumentit olisi muunnettava kokonaan rajoituksettomiksi ensisijaisiksi omiksi varoiksi siinä vaiheessa, kun laitos todetaan elinkelvottomaksi.
- (28) Tämän asetuksen säännöksissä noudatetaan suhteellisuusperiaatetta ottaen erityisesti huomioon, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toiminnan suuruudessa ja laajuudessa sekä niiden toimialoissa on paljon eroja. Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen merkitsee myös sitä, että vähittäisvastuiden osalta hyväksytään mahdollisimman yksinkertaiset luokitusmenettelyt myös sisäisten luottoluokitusten menetelmässä (IRB).
- (29) Tämän asetuksen ”kehittyvä” luonne mahdollistaa sen, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voivat valita kolmesta vaikeusasteeltaan erilaisesta menetelmästä. Jotta erityisesti pienet luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voisivat valita riskiherkemmän sisäisten luottoluokitusten menetelmän, asiaa koskevia säännöksiä olisi tulkittava siten, että vastuuryhmät sisältävät kaikki vastuut, jotka ovat suoraan tai epäsuorasti samalla tasolla koko tässä asetuksessa. Yleisenä sääntönä olisi oltava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät saa tehdä eroa kolmen menetelmän välillä vakavaraisuuden kokonaisarviointiprosessin yhteydessä, eli luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jotka käyttävät standardimenetelmää, ei saisi valvoa tiukemmin vain siitä syystä.
- (30) Luottoriskin vähentämistekniikat olisi hyväksyttävä laajemmin osana sääntökehystä, jolla varmistetaan, että vakavaraisuutta ei vaaranneta perusteettomalla hyväksymisellä. Jäsenvaltioissa jo käytössä olevat pankkien tavalliset vakuudet, joilla pyritään vähentämään luottoriskejä, olisi mahdollisuuksien mukaan hyväksyttävä standardimenetelmässä ja myös muissa menetelmissä.
- (31) Sen varmistamiseksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten arvopaperistamis- ja sijoitustoiminnasta aiheutuvat riskit ja riskien vähentäminen otetaan asianmukaisesti huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien varojen vaatimuksissa, on tarpeen antaa sääntöjä, joissa edellytetään riskiherkän ja erityisen varovaisen käsittelyn soveltamista tällaiseen toimintaan ja sijoituksiin.
- (32) Operatiivinen riski on luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin liittyvä merkittävä riski, joka on katettava omin varoin. On olennaisen tärkeää huomioida unionissa toimivien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moninaisuus ja ottaa operatiiviseen riskiin liittyvien vaatimusten laskemiseksi käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden riskiherkkyystasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Jotta voitaisiin ottaa huomioon operatiivisen riskin mittaamis- ja hallintamenetelmien kehitys, sääntöjä olisi tarkistettava ja ajantasaistettava tarpeen mukaan myös eri liiketoiminta-alueita koskevien vaatimusten sekä riskienvähentämismenetelmien hyväksymisen osalta. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen,

että vakuutukset otetaan huomioon yksinkertaisissa menetelmissä, joilla lasketaan operatiiviseen riskiin liittyvät omien varojen vaatimukset.

- (33) Luottolaitoksen riskien seurannan ja valvonnan olisi oltava olennainen osa laitoksen valvontaa. Sen vuoksi riskien liiallinen keskittyminen yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa oleviin asiakkaisiin voi johtaa tappioriskiin, jota ei voida hyväksyä. Tällaisen tilanteen voidaan katsoa olevan haitallinen luottolaitoksen vakavaraisuudelle.
- (34) Määritettäessä keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaoloa ja siten yhden ainoan riskin muodostavia vastuita, on tärkeää ottaa huomioon myös ne riskit, jotka johtuvat huomattavasta yhteisestä rahoituslähteestä, jonka tarjoaa itse luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, sen rahoitusryhmittymä tai siihen sidossuhteessa olevat osapuolet.
- (35) Vaikka on suotavaa, että vastuuarvon laskenta perustuu omien varojen vaatimuksia varten laadittuun vastuuarvoon, on aiheellista vahvistaa suurten asiakasriskien valvontaa koskevat säännöt soveltamatta riskipainoja tai riskiryhmiä. Lisäksi on otettava huomioon, että vakavaraisuusjärjestelmässä sovellettavien luottoriskin vähentämismenetelmien kehittämisessä on oletettu, että luottoriski on hyvin hajautunut. Luottoriski ei ole kuitenkaan hyvin hajautunut, kun on kyse suurista asiakasriskeistä ja näin ollen yhteen riskikohteeseen perustuvasta keskittymäriskistä. Sen vuoksi olisi varmistettava vakavaraisuusvaatimuksen täyttyminen näiden menetelmien vaikutusten suhteen. Tässä yhteydessä on tarpeen säätää luottosuojan tehokkaasta toteuttamisesta, kun on kyse suurista asiakasriskeistä.
- (36) Koska luottolaitokselta tai sijoituspalveluyritykseltä olevan saamisen aiheuttama tappio voi olla yhtä ankara kuin mistä tahansa muusta saamisesta aiheutuva tappio, tällaisia saamisia olisi kohdeltava kuin mitä tahansa muita saamisia, ja niistä olisi ilmoitettava samalla tavoin. Vaihtoehtoinen määrällinen rajoitus on kuitenkin otettu käyttöön, jotta tällä lähestymistavalla ei olisi suhteetonta vaikutusta pienempiin laitoksiin. Finanssimarkkinoiden ja niihin liittyvän infrastruktuurin sujuvan toiminnan mahdollistamiseksi ulkopuolelle jätetään myös hyvin lyhytaikaiset saamiset, jotka liittyvät maksujen välitykseen, mukaan luettuina asiakkaille tarjotut maksu-, selvitys-, toimitus- ja säilytyspalvelut. Nämä palvelut kattavat muun muassa käteismaksujen selvityksen ja toimituksen sekä vastaavat toimituksen mahdollistavat toimenpiteet. Tähän liittyviä saamisia ovat muun muassa saamiset, jotka eivät ehkä ole ennustettavissa eivätkä siten ole luottolaitoksen täydessä hallinnassa, kuten pankkien välisillä tileillä olevat saldot, jotka aiheutuvat asiakkaiden maksuista, mukaan luettuina hyvitetty tai veloitettu maksut ja korot, sekä muista asiakkaiden palveluihin liittyvistä maksuista, samoin kuin annetut tai vastaanotetut vakuudet.
- (37) On tärkeää poistaa epäsuhta, joka vallitsee lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusinstrumenteiksi uudelleenjärjestelvien yritysten (alullepanijat tai järjestäjät) ja niihin arvopapereihin tai instrumentteihin sijoittavien yritysten (sijoittajat) etujen välillä. Lisäksi on tärkeää, että alullepanijan tai järjestäjän edut ja sijoittajien edut ovat yhtenevät. Tämän saavuttamiseksi alullepanijalla tai järjestäjällä olisi säilyttävä merkittävä osuus kohde-etuudesta. Sen vuoksi on tärkeää, että alullepanijat tai järjestäjät kantavat osan kyseisiin lainoihin liittyvistä riskeistä aiheutuvasta vastuusta. Yleisesti ottaen arvopaperistamistransaktioita ei pitäisi strukturoida niin, että vältetään säilyttämisvaatimuksen soveltamista, eritoten palkkio- tai premiorakenteen tai

molempien avulla. Kyseistä riskin säilyttämistä olisi voitava soveltaa kaikissa tilanteissa, joissa voidaan soveltaa arvopaperistamisen taloudellista sisältöä, riippumatta siitä, mitä oikeudellisia rakenteita tai välineitä tämän taloudellisen sisällön saavuttamiseksi käytetään. Erityisesti, jos luottoriski siirretään arvopaperistamisella, sijoittajien olisi tehtävä päätöksensä vasta pohdittuaan asiaa perusteellisesti, mihin ne tarvitsevat riittävät arvopaperistamista koskevat tiedot.

- (38) Säilyttämisvaatimuksia ei saisi soveltaa moninkertaisesti. Mihin tahansa arvopaperistamiseen riittää, että ainoastaan joko alullepanijaan, järjestäjään tai alkuperäiseen luotonantajaan sovelletaan säilyttämisvaatimusta. Samoin, jos arvopaperistamistransaktiot sisältävät muita arvopaperistamisia kuin kohde-etuuden, säilyttämisvaatimusta olisi sovellettava ainoastaan investoinnin kohteena olevaan arvopaperistamiseen. Vastaavasti säilyttämisvaatimusta ei saisi soveltaa ostettuihin saamisiin, jos ne ovat peräisin yritystoiminnasta, jossa ne siirretään tai myydään alikurssiin kyseisen toiminnan rahoittamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava riskipainoa suhteessa arvopaperistamiseen liittyvien asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämiseen sellaisten toimintatapojen ja menettelyjen merkityksellisten rikkomisten osalta, joilla on merkitystä asiaan liittyvien riskien analysoinnissa.
- (39) Olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta, jotta riskejä, joita aiheutuu arvopaperistetuista omaisuuseristä sekä kaupankäyntivarastossa että sen ulkopuolella, voitaisiin arvioida asianmukaisesti. Asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden olisi myös oltava oikeasuhteisia. Asianmukaista huolellisuutta koskevien menettelyjen olisi omalta osaltaan lisättävä luottamusta alullepanijoiden, järjestäjien ja sijoittajien välillä. Näin ollen on suotavaa, että asianmukaista huolellisuutta koskeviin menettelyihin liittyvät tiedot julkistetaan asiaankuuluvasti.
- (40) On noudatettava erityistä varovaisuutta, kun luottolaitoksella tai sijoituspalveluyrityksellä on vastuu suhteessa sen emoyritykseen tai sen emoyrityksen muihin tytäryrityksiin. Luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen vastuiden hallinta olisi suoritettava täysin itsenäisesti noudattamalla vakaan pankkijohtamisen periaatteita ja kiinnittämättä huomiota mihinkään muihin seikkoihin. Suurten asiakasriskien ollessa kyseessä on tarpeen antaa luottolaitoksen omaan ryhmään liittyviä vastuuta koskevia erityisiä säännöksiä ja asettaa tiukempia rajoituksia. Tällaisia säännöksiä ei kuitenkaan pidä soveltaa silloin, kun emoyritys on finanssisalan holdingyhtiö tai luottolaitos tai kun muut tytäryritykset ovat luottolaitoksia, finanssilaitoksia tai avustavia palveluja tarjoavia yrityksiä, jos kaikki nämä yritykset ovat luottolaitoksen konsolidoidun valvonnan kohteena.
- (41) Omien varojen vaatimuksia koskevien sääntöjen riskiherkkyyden vuoksi olisi suotavaa seurata, onko niillä tuntuja vaikutuksia suhdannekiertoon. Komission olisi otettava huomioon Euroopan keskuspankin näkemykset ja annettava näistä kysymyksistä kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (42) Olisi tarkasteltava uudelleen omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat hyödykkeisiin sijoittajia, mukaan luettuina sijoittajat, jotka on nykyään vapautettu direktiivin 2004/39/EY vaatimuksista.
- (43) Kaasu- ja energiamarkkinoiden vapauttaminen on unionille sekä taloudellisesti että poliittisesti tärkeä tavoite. Näin ollen kyseisillä markkinoilla toimiviin yrityksiin

sovellettavien omien varojen vaatimusten ja muiden vakavaraisuussääntöjen olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saisi haitata tarpeettomasti vapauttamistavoitteen toteutumista. Tämä tavoite olisi otettava huomioon erityisesti tämän asetuksen uudelleentarkasteluissa.

- (44) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jotka sijoittavat uudelleenarvopaperistamisiin, olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta myös suojattavien arvopaperistamisten ja näiden perustana olevien arvopaperistamattomien vastuiden osalta. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi arvioitava, muodostavatko vakuudellisiin yritystodistusohjelmiin liittyvät saamiset uudelleenarvopaperistettuja vastuita, samoin kuin sellaisiin ohjelmiin liittyvät saamiset, joissa hankitaan ylimpään etuoikeusluokkaan kuuluvia erillisiä kokonaisten lainojen ryhmiä, joissa yksikään näistä lainoista ei ole arvopaperistettu tai uudelleenarvopaperistettu vastuu ja joissa lainojen myyjä tarjoaa kunkin sijoituksen osalta suojan suuririskisimmälle osalle. Jälkimmäisessä tilanteessa poolikohtaista likviditeettisopimusta ei olisi yleensä pidettävä uudelleenarvopaperistettuna vastuuna, koska se edustaa yhden omaisuuserien muodostaman poolin etuoikeusluokkaa (eli sovellettavaa kokonaisten lainojen ryhmää), joka ei sisällä arvopaperistettuja vastuita. Ohjelmanlaajuinen erillinen takaus, joka kattaa vain jotkin tappiot myyjän tarjoaman eri ryhmiä koskevan suojan ulkopuolelta, merkitsisi sen sijaan yleensä sitä, että riski, joka liittyy useiden omaisuuserien muodostamaan, vähintään yhden arvopaperistetun vastuun sisältävään ryhmään, olisi etuoikeusluokkiin jaettu ja siten uudelleenarvopaperistettu vastuu. Jos tällainen ohjelma rahoittaa kuitenkin itsensä kokonaan yhtä lajia edustavilla yritystodistuksilla ja jos joko ohjelmanlaajuinen erillinen takaus ei ole uudelleenarvopaperistettu tai yritystodistus on täysin järjestävän luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tukema niin, että yritystodistuksiin sijoittaja on altis järjestäjän maksukyvyttömyysriskille eikä suojattaviin vastuujoukkoihin tai omaisuuseriin liittyvälle riskille, tätä yritystodistusta ei yleensä olisi pidettävä uudelleenarvopaperistettuna vastuuna.
- (45) Kaupankäyntivarastoon sovellettavia varovaista arvostamista koskevia säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin instrumentteihin riippumatta siitä, ovatko ne kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella. Olisi täsmennettävä, että jos varovaista arvostamista soveltamalla saadaan kirjanpitoon tosiasiallisesti merkittyä arvoa pienempi kirjanpitoarvo, omista varoista olisi vähennettävä kyseisen erotuksen absoluuttinen arvo.
- (46) Luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä olisi oltava mahdollisuus valita, sovelletaanko arvopaperistettuihin omaisuuseriin, joiden riskipaino on tämän asetuksen mukaan laskettuna 1 250 prosenttia, omien varojen vaatimusta vai vähennetäänkö ne rajoituksettomista omista varoista, riippumatta siitä, ovatko kyseiset omaisuuserät kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella.
- (47) Alullepanevilla tai järjestävillä laitoksilla ei saisi olla mahdollisuutta kiertää sopimusvelvoitteet ylittävää tukea koskevaa kieltoa käyttämällä kaupankäyntivarastojaan tällaisen tuen tarjoamiseen.
- (48) Direktiivissä 2006/48/EY on otettu standardimenetelmän yhteydessä käyttöön etuoikeutettu riskipaino pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä tai luonnollisilta henkilöiltä olevia saamisia varten ja annettu laitoksille mahdollisuus soveltaa

sisäisten luottoluokitusten menetelmiä, joissa ne arvioivat riskipainon itse, mikä heijastaa niiden omien eritysten luotonmyöntökriteerien kunnollisuutta. Etuoikeutettujen riskipainojen käyttöä olisi jatkettava myös tätä asetusta sovellettaessa. Mahdollisia etuja, jotka saavutetaan pienentämällä riskipainoja tai laajentamalla niiden soveltamista useampiin saamisiin, olisi kuitenkin tarkasteltava uudelleen 24 kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Uudelleentarkastelun olisi perustuttava näyttöön, ja siinä olisi otettava huomioon kokonaisen suhdannejakson ajalta saadut luotettavat tiedot luottotappioista, jotka liittyvät pieniltä tai keskisuurilta yrityksiltä tai luonnollisilta henkilöiltä oleviin saamisiin. Uudelleentarkastelun yhteydessä olisi myös kiinnitettävä erityistä huomiota kuluttajaluottoihin kohdistuviin vaikutuksiin.

- (49) Rajoittamatta tässä asetuksessa nimenomaisesti vaadittujen tietojen julkistamista, julkistamisvaatimuksilla olisi pyrittävä siihen, että markkinaosapuolet saavat tarkat ja kattavat tiedot kunkin laitoksen riskiprofiilista. Sen vuoksi luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä olisi vaadittava julkistamaan lisätietoja, joita ei nimenomaisesti mainita tässä asetuksessa, kun niiden julkistaminen on tarpeen edellä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.
- (50) Jos arvopaperistetun omaisuuserän ulkoisessa luottoluokituksessa on otettu huomioon sijoittavan laitoksen itsensä tarjoaman luottosuojan vaikutus, kyseisellä laitoksella ei saisi olla mahdollisuutta hyötyä tähän suojaan perustuvasta pienemmästä riskipainosta. Tällöin arvopaperistamista ei saisi vähentää pääomasta, jos riskipaino voidaan määrittää muilla keinoin kyseisen omaisuuserän todellisen riskin mukaisesti ottamatta tällaista luottosuojaa huomioon.
- (51) Markkinariskiin liittyvien omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettäviä sisäisiä malleja koskevia vaatimuksia olisi tiukennettava, koska kyseisten mallien suorituskyky on ollut heikkoa viime aikoina. Niiden olisi erityisesti katettava paremmin kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottoriskit. Lisäksi omien varojen vaatimuksiin olisi sisällyttävä stressitilanteisiin sovitettu osa, jolla tiukennetaan omien varojen vaatimuksia markkinaolosuhteiden vaikeutuessa ja pienennetään myötäsykliyspotentiaalia. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi myös suoritettava käänteisiä stressitestejä selvittääkseen, mitkä skenaariot saattavat uhata laitoksen elinkelpoisuutta, jolleivät ne voi osoittaa tällaista testiä turhaksi. Koska arvopaperistettuja omaisuuseriä on viime aikoina ollut erityisen vaikea käsitellä sisäisiin malleihin perustuvilla menetelmillä, olisi rajoitettava luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten mahdollisuutta mallintaa arvopaperistamiseen liittyviä riskejä, jotka sisältyvät kaupankäyntivarastoon, ja edellytettävä lähtökohtaisesti, että kaupankäyntivarastoon kuuluville arvopaperistetuille omaisuuserille asetetaan standardoitu omien varojen vaatimus.
- (52) Tässä asetuksessa säädetään rajoitetuista poikkeuksista tiettyjen korrelaatiokaupankäyntitoimien suhteen, joiden mukaisesti laitoksen valvoja voi antaa laitoksen laskea tiukkoihin vaatimuksiin perustuva kokonaisriskiin liittyvä omien varojen vaatimus. Tällaisissa tapauksissa laitoksen olisi sovellettava näihin toimiin omien varojen vaatimusta, joka on yhtä suuri kuin tämän sisäisesti kehitetyn lähestymistavan mukaisista omien varojen vaatimuksista suurempi ja on 8 prosenttia standardimittausmenetelmän mukaisesta erityisriskiin liittyvästä omien varojen vaatimuksesta. Laitokselta ei saisi vaatia, että se soveltaa näihin vastuisiin ”riskin kasvusta johtuvaa omien varojen vaatimusta”, mutta ne olisi kuitenkin sisällytettävä

sekä päivittäisiin todennäköisiin tappiolukuihin että stressitestattuihin todennäköisiin tappiolukuihin.

- (53) Ottaen huomioon luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille finanssi- ja talouskriisin aikana koituvien odottamattomien tappioiden luonne ja suuruus on tarpeen parantaa edelleen sellaisten varojen laatua, joita luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä edellytetään olevan, ja jatkaa niiden yhdenmukaista. Tässä yhteydessä olisi otettava käyttöön sellaisen pääoman keskeisten osien määritelmä, jota voidaan käyttää odottamattomien tappioiden kattamiseen niiden syntyessä, sekä parannettava hybridipääoman määritelmää ja tehtävä omiin varoihin yhdenmukaisia arvonoikaisuja. On myös tarpeen lisätä merkittävästi omien varojen määrää muun muassa uusilla pääomaosuuksilla, jotka painottuvat sellaisten omien varojen keskeisiin osiin, joita voidaan käyttää odottamattomien tappioiden kattamiseen niiden syntyessä.
- (54) Markkinakurin tiukentamiseksi ja rahoitusvakauden parantamiseksi on tarpeen asettaa tarkempia vaatimuksia sellaisten tietojen julkistamiselle, jotka koskevat lakisääteisen pääoman ja tehtyjen arvonoikaisujen muotoa ja luonnetta, jotta sijoittajat ja tallettajat saisivat riittävästi tietoja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuudesta.
- (55) Uusi pääoman määritelmä ja lakisääteiset pääomavaatimukset olisi otettava käyttöön ottamalla huomioon kansallisten lähtökohtien ja olosuhteiden erilaisuus sekä se, että uusiin standardeihin liittyvä vaihtelevuus vähenee alkuvaiheen jälkeen siirtymäkauden aikana. Julkisen sektorin nykyisten pääomasijoitusten sallitaan jatkua siirtymäkauden ajan, jotta omat varat säilyisivät asianmukaisella tasolla.
- (56) Direktiivissä 2006/48/EY on edellytetty, että luottolaitoksilla on vähintään tiettyjä mainittuja vähimmäismääriä vastaavat omat varat 31 päivään joulukuuta 2011 saakka. Ottaen huomioon, että finanssikriisi vaikuttaa yhä pankkialaan ja että BCBS on hyväksynyt omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäjärjestelyjen jatkamisen, on asianmukaista ottaa rajoitetuksi ajaksi uudelleen käyttöön alhaisempi raja, kunnes omien varojen määrät saadaan riittäviksi tässä asetuksessa säädettyjen omia varoja koskevien siirtymäjärjestelyjen mukaisesti, jotka otetaan asteittain käyttöön vuosina 2013–2019. Finanssiryhmittymiä koskevassa direktiivissä 2002/87/EY vahvistetaan tällaista pääomien kaksinkertaista huomioimista koskevat erityissäännöt sellaisia ryhmittymiä varten, joihin kuuluu merkittävää pankki- tai sijoitustoimintaa sekä vakuutustoimintaa. Direktiivi 2002/87/EY perustuu kansainvälisesti sovittuihin periaatteisiin, jotka koskevat riskien käsittelyä kaikilla aloilla. Tällä ehdotuksella lujitetaan näiden finanssiryhmittymiä koskevien sääntöjen soveltamista pankki- ja sijoituspalveluyrityksryhmittymiin. Muita tarpeellisia muutoksia käsitellään direktiivin 2002/87/EY uudelleentarkastelun yhteydessä, joka on määrä toteuttaa vuonna 2012.
- (57) Finanssikriisi osoitti sen, että luottolaitokset ja sijoitusyritykset olivat arvioineet OTC-johdannaisiin liittyvät vastapuoliriskit aivan liian pieniksi. Sen vuoksi G20-maiden johtajat esittivät syyskuussa 2009, että suurempi osa OTC-johdannaisista selvitettäisiin keskusvastapuolten välityksellä. Johtajat esittivät myös, että OTC-johdannaisille, joille ei voida tehdä keskusvastapuoliselvitystä, asetettaisiin korkeammat omien varojen vaatimukset, joissa otettaisiin asianmukaisesti huomioon tällaisiin johdannaisiin liittyvät suuremmat riskit.

- (58) G20-maiden johtajien esittämien muutosten jälkeen BCBS muutti olennaisesti vastapuoliriskijärjestelmää Basel III:n yhteydessä. Basel III:n odotetaan lisäävän merkittävästi omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten OTC-johdannaiskauppoihin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, sekä tarjoavan luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille vahvat kannustimet keskusvastapuolten käyttöön. Basel III:n odotetaan myös tarjoavan lisäkannustimia vastapuoliriskien hallinnan lujittamiseen ja keskusvastapuoliin liittyvien vastapuoliriskien käsittelyn tarkistamiseen.
- (59) Laitoksilla olisi oltava omia lisävaroja OTC-johdannaisista aiheutuvaa vastuun arvonoiikaaisuun liittyvää riskiä varten. Niiden olisi myös sovellettava suurempaa vastapuolten välistä riippuvuutta laskiessaan omien varojen vaatimuksia sellaisia vastapuoliriskejä varten, jotka aiheutuvat OTC-johdannaiskaupoista ja arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista, jotka tehdään tiettyjen finanssilaitosten kanssa. Lisäksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi parannettava merkittävästi vastapuoliriskin mittaamista ja hallintaa sellaisilla menettelyillä, joilla käsitellään paremmin wrong-way-riskiä, erittäin velkaantuneita vastapuolia ja vakuuksia ja joiden yhteydessä tehdään vastaavat parannukset toteutuma- ja stressitestaukseen.
- (60) Keskusvastapuoliin liittyvissä kaupankäyntivastuissa hyödytään yleensä keskusvastapuolten tarjoamista monenvälisistä nettoutus- ja tappionjakomekanismeista. Näin ollen niihin liittyy hyvin pieni vastapuoliriski, minkä vuoksi niihin liittyvän omien varojen vaatimuksen olisi myös oltava hyvin pieni. Vaatimuksen olisi samalla oltava positiivinen, jotta voitaisiin varmistaa, että luottolaitokset ja sijoitusyritykset voivat seurata ja valvoa keskusvastapuoliin liittyviä vastuitaan hyvän riskienhallinnan puitteissa, ja jotta voitaisiin ottaa huomioon, että myöskään keskusvastapuoliin liittyvät kaupankäyntivastuut eivät ole riskittömiä.
- (61) Keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahasto on mekanismi, jolla tappiot voidaan jakaa keskusvastapuolen selvitysosapuolten kesken. Rahastoa käytetään silloin, kun keskusvastapuolelle selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä aiheutuvat tappiot ovat suurempia kuin kyseisen selvitysosapuolen asettamat marginaalit ja maksulaiminlyöntirahastoon maksamat osuudet tai muut suojaukset, joita keskusvastapuoli voi käyttää ennen kuin se turvautuu muiden selvitysosapuolten maksulaiminlyöntirahastoon maksamiin osuuksiin. Tappioriski, joka kytkeytyy maksulaiminlyöntirahastoon maksettuihin osuuksiin liittyviin vastuisiin, on näin ollen suurempi kuin kaupankäyntivastuisiin liittyvä riski. Sen vuoksi tämäläntyyppisiin vastuisiin liittyvän omien varojen vaatimuksen olisi myös oltava suurempi.
- (62) Keskusvastapuolen ”oletetun pääoman” olisi oltava muuttuja, jota tarvitaan omien varojen vaatimuksen määrittämiseksi niitä selvitysosapuolen vastuita varten, jotka liittyvät sen keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon maksamiin osuuksiin. Sitä ei saisi katsoa miksiäkään muuksi. Sitä ei saisi varsinkaan katsoa sellaisen pääoman määräksi, jota keskusvastapuolen on pidettävä toimivaltaisen viranomaisen vaatimuksesta.
- (63) Olennaisena osana komission pyrkimyksiä varmistaa tehokkaat, turvalliset ja vakaat johdannaismarkkinat on tarkastella uudelleen vastapuoliriskin käsittelyä ja erityisesti asettaa suuremmat omien varojen vaatimukset kahdenvälisille

johdannaisopimuksille, jotta tällaisten sopimusten rahoitusjärjestelmälle aiheuttamat suuremmat riskit voitaisiin ottaa huomioon. Näin ollen tällä asetuksella täydennetään OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä 15 päivänä syyskuuta 2010 annettua komission asetusehdotusta¹⁵.

- (64) Finanssikriisiä edeltäville vuosille oli luonteenomaista se, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten saamiset kasvoivat liikaa suhteessa niiden omiin varoihin (velkaantuminen). Finanssikriisin aikana luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset joutuivat lyhyen ajan kuluessa vähentämään merkittävästi velkaantumistaan. Tämä vahvisti varallisuushintoihin kohdistuvia laskupaineita ja aiheutti sekä luottolaitoksille että sijoituspalveluyrityksille lisätappioita, jotka vähensivät niiden omia varoja entisestään. Tämä syöksykierre johti lopulta reaalityalouden saatavilla olleen luoton vähenemiseen sekä kriisin syvenemiseen ja pidentymiseen.
- (65) Riskiperusteiset omien varojen vaatimukset ovat olennainen keino varmistaa, että omat varat riittävät odottamattomien tappioiden kattamiseen. Kriisi on kuitenkin osoittanut, että tällaiset vaatimukset eivät yksinään riitä estämään luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä ottamasta liiallisia ja hallitsemattomia velkaantumisriskejä.
- (66) G20-maiden johtajat sitoutuivat syyskuussa 2009 kehittämään kansainvälisesti sovitut säännöt, joilla hillittäisiin ylivelkaantumista. Tätä varten johtajat tukivat vähimmäisomavaraisuusasteen käyttöönottoa Basel II -kehystä täydentävänä toimenpiteenä.
- (67) BCBS julkisti joulukuussa 2010 ohjeet, joissa määritellään vähimmäisomavaraisuusasteen laskentamenetelmä. Säännöissä säädetään 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavasta ja 1 päivänä tammikuuta 2017 päättyvästä tarkastelujaksosta, jonka aikana seurataan vähimmäisomavaraisuusastetta sekä sen osatekijöitä ja käyttäytymistä suhteessa riskiperusteiseen vaatimukseen. Tarkastelujakson tulosten perusteella BCBS aikoo tehdä mahdolliset lopulliset tarkennukset vähimmäisomavaraisuusasteen määrittelyyn ja kalibrointiin vuoden 2017 alkupuoliskolla, jotta asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin pohjalta olisi mahdollista siirtyä sitovaan vaatimukseen 1 päivänä tammikuuta 2018. BCBS:n ohjeissa esitetään myös, että vähimmäisomavaraisuusaste ja sen osatekijät olisi julkistettava 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen.
- (68) Vähimmäisomavaraisuusaste on uusi sääntely- ja valvontaväline unionille. Kansainvälisten sopimusten mukaisesti se olisi aluksi otettava käyttöön lisäkeinona, jota sovellettaisiin yksittäisiin laitoksiin valvontaviranomaisten harkinnan perusteella. Laitoksia koskevat raportointivelvoitteet mahdollistaisivat asianmukaisen tarkastelun ja kalibroinnin, jotta sitovaan toimenpiteeseen voitaisiin siirtyä vuonna 2018.
- (69) Tarkasteltaessa vähimmäisomavaraisuusasteen vaikutusta erilaisiin liiketoimintamalleihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisiin liiketoimintamalleihin, joihin liittyvä riski katsotaan pieneksi, kuten kiinnitysluottojen myöntäminen sekä erityinen luotonanto aluehallinnoille, paikallisviranomaisille tai julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille.

¹⁵ KOM(2010) 0484 lopullinen.

- (70) Tarkastelun helpottamiseksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi tarkastelujakson aikana seurattava vähimmäisomavaraisuusasteen tasoa ja muutoksia sekä ylivelkaantumisriskiä osana sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessia. Seuranta olisi sisällytettävä vakavaraisuuden kokonaisarviointiprosessiin.
- (71) Muuttuvia palkkioita koskevat rajoitukset ovat tärkeä tekijä varmistettaessa, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset, jotka käyttävät pääomapuskuriaan, kerryttävät pääomansa uudelleen vaadituille tasoille. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten on jo noudatettava periaatetta, jonka mukaan harkinnanvaraisten muuttuvien palkkioiden myöntäminen ja maksamisen sellaisille henkilöstöryhmille, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen riskiprofiiliin, on oltava kyseisen laitoksen taloudellisen aseman perusteella kestävä. Sen varmistamiseksi, että laitos palauttaa ripeästi omat varansa vaadituille tasoille, on asianmukaista mukauttaa muuttuvien palkkioiden ja lisäeläke-etuuksien myöntäminen laitoksen kannattavuuteen kaikkina ajanjaksoina, joina yhteenlaskettua puskurivaatimusta ei täytetä.
- (72) Toimiva hallinto, toiminnan johdonmukaisuus ja selkeys sekä tietojen julkistaminen ovat olennaisia hyvien palkka- ja palkkiopolitiikkojen kannalta. Sen varmistamiseksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiojärjestelmät ja niihin liittyvä riski ovat markkinoiden kannalta riittävän selkeitä, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi julkistettava yksityiskohtaiset tiedot palkka- ja palkkiopolitiikastaan ja -käytännöistään sekä luottamuksellisuussyistä niiden henkilöiden yhteenlasketut palkka- ja palkkiomäärät, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskiprofiiliin. Nämä tiedot olisi annettava kaikkien sidosryhmien saataville.
- (73) Tässä asetuksessa tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn olisi täysimittaisesti sovellettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY¹⁶ ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) No 45/2001¹⁷.
- (74) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi pidettävä likvidien varojen varantoa, jota ne voisivat käyttää maksuvalmiustarpeiden tyydyttämiseen lyhytaikaisen maksuvalmiuskriisin aikana. Varantoa käyttäessään niiden olisi otettava käyttöön suunnitelma likvidien varojensa palauttamiseksi vaaditulle tasolle, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava kyseisen suunnitelman ja sen täytäntöönpanon riittävyys.
- (75) Likvidien varojen varannon olisi aina oltava käytettävissä likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi. Lyhytaikaisen maksuvalmiuskriisin aikaiset maksuvalmiustarpeet olisi määritettävä standardoidulla tavalla yhdenmukaisen vakaussandardin ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi. Olisi huolehdittava siitä, että standardoitu määrittäminen ei aiheuta tahattomia seurauksia

¹⁶ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

finanssimarkkinoille, luotonannolle eikä talouskasvulle, minkä lisäksi olisi otettava huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten erilaiset liiketoimintamallit ja rahoitusympäristöt unionissa. Tätä varten maksuvalmiusvaatimusta olisi seurattava tarkastelujakson aikana. Tehtyjen havaintojen perusteella komission olisi EPV:n avustuksella vahvistettava maksuvalmiusvaatimus tai mukautettava sitä delegoidulla säädöksellä.

- (76) Sen lisäksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi tyydytettävä lyhtyaikaiset maksuvalmiustarpeet, niiden olisi myös otettava käyttöön rahoitusrakenteet, jotka ovat vakaita pidemmällä aikavälillä. BCBS sopi joulukuussa 2010 siitä, että pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta (net stable funding ratio, NSFR) tulee vähimmäisvaatimus 1 päivään tammikuuta 2018 mennessä ja että se ottaa käyttöön tiukat raportointimenettelyt tämän vaatimuksen kehityksen seuraamiseksi siirtymäkauden aikana sekä tarkastelee edelleen näiden vaatimusten vaikutuksia finanssimarkkinoihin, luotonantoon ja talouskasvuun ja puuttuu tahattomiin seurauksiin, jos se on tarpeen. Näin ollen BCBS sopi, että NSFR:ää seurataan tarkastelujakson aikana ja että siihen sisällytetään uudelleentarkastelulauseke. Tässä yhteydessä EPV:n olisi tässä asetuksessa edellytetyn raportoinnin pohjalta arvioitava, millä tavoin pysyvän varainhankinnan vaatimus olisi suunniteltava. EPV:n tekemän arvioinnin perusteella komission olisi annettava neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomus ja asianmukaiset ehdotukset, jotta tällainen vaatimus voitaisiin ottaa käyttöön vuoteen 2018 mennessä.
- (77) Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien heikkoudet monissa luottolaitoksissa ja sijoituspalveluyrityksissä ovat omalta osaltaan lisänneet pankkialalla liiallista ja varomatonta riskinottoa, mikä on johtanut yksittäisten laitosten konkursseihin ja järjestelmäongelmiin.
- (78) Jotta voitaisiin helpottaa laitosten hallinnointi- ja ohjauskäytäntöjen seurantaa ja parantaa markkinakuria, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi julkistettava hallinnointi- ja ohjausjärjestelmänsä. Niiden ylinten hallintoelinten olisi hyväksyttävä ja julkistettava lausuma, jossa taataan yleisölle, että kyseiset järjestelmät ovat riittäviä ja tehokkaita.
- (79) Jotta voitaisiin varmistaa, että omien varojen määrä ja arvonokaisut, joita sovelletaan omien varojen määritelmään unionissa sekä tässä asetuksessa vahvistettuun omien varojen määritelmään, lähentyvät vähitellen siirtymäkauden aikana, tässä asetuksessa asetettujen omien varojen vaatimusten käyttöönoton olisi oltava asteittaista. On ensisijaisen tärkeää varmistaa, että asteittainen käyttöönotto sopii yhteen niiden parannusten kanssa, joita jäsenvaltiot ovat tehneet vaadittuihin omien varojen määriin ja käyttämäänsä omien varojen määritelmään. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi siirtymäkauden aikana päätettävä määritettyjä ala- ja ylärajoja noudattaen, kuinka nopeasti tässä asetuksessa edellytetty omien varojen määrä ja arvonokaisut olisi otettava käyttöön.
- (80) Jotta voitaisiin sujuvoittaa siirtymistä jäsenvaltioissa nykyään sovelletuista erilaisista arvonokaisuksista tässä asetuksessa vahvistettuihin arvonokaisuihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava siirtymäkauden aikana vaatia edelleen, että laitokset tekevät rajoitetussa määrin omiin varoihin arvonokaisuja, jotka poikkeavat tästä asetuksesta.

- (81) Sen varmistamiseksi, että laitoksilla on riittävästi aikaa mukautua uusiin vaadittuihin omien varojen määriin ja uuteen omien varojen määritelmään, tietyt pääomainstrumentit, jotka eivät vastaa tässä asetuksessa vahvistettua omien varojen määritelmää, olisi poistettava asteittain käytöstä 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana. Lisäksi tietyt valtioiden tuki-instrumentit olisi hyväksyttävä kokonaan omiin varoihin määrääjäksi.
- (82) Julkistamisvaatimukset olisi otettava asteittain käyttöön, jotta säännöt, joissa laitosten edellytetään antavan markkinatoimijoille tarkat ja kattavat tiedot kunkin laitoksen riskiprofiilista, yhtenäistyisivät vähitellen.
- (83) Jotta voitaisiin ottaa huomioon markkinakehitys ja tämä asetuksen soveltamisesta saatu kokemus, komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomukset ja tarvittaessa säädösehdotukset, joissa käsitellään omien varojen vaatimusten mahdollisia vaikutuksia suhdannekiertoon, omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät katettuihin joukkolainoihin, sekä suuria asiakasriskejä, maksuvalmiusvaatimuksia, velkaantumista, siirrettyyn luottoriskiin liittyviä vastuuta, vastapuoliriskiä ja alkuperäisen riskin menetelmää, vähittäisvastuita, hyväksyttävien omien varojen määritelmää ja tämän asetuksen soveltamistasoa.
- (84) Tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten täsmentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä tähän asetukseen tehtävistä teknisistä mukautuksista, joilla selvennetään määritelmiä tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tai joilla otetaan huomioon finanssimarkkinoiden kehitys; joilla yhtenäistetään terminologiaa ja puitemääritelmiä asiaa koskevien myöhempien säädösten kanssa; joilla mukautetaan omia varoja koskevia asetuksen säännöksiä vastaamaan tilinpäätösstandardien tai unionin lainsäädännön kehitystä tai valvontakäytäntöjen lähentymistä; joilla laajennetaan vastuuryhmiä koskevaa luetteloa, jotta standardimenetelmässä ja sisäisten luottoluokitusten menetelmässä voitaisiin ottaa huomioon finanssimarkkinoiden kehitys; joilla mukautetaan tiettyjä näiden vastuuryhmien kannalta olennaisia määriä inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi; joilla mukautetaan taseen ulkopuolisten erien luetteloa ja luokittelua sekä mukautetaan erityissäännöksiä ja teknisiä vaatimuksia, jotka koskevat vastapuoliriskin käsittelyä, standardimenetelmää ja sisäisten luottoluokitusten menetelmää, luottoriskin vähentämistä, arvopaperistamista, operatiivista riskiä, markkinariskiä, maksuvalmiutta, pääomapuskuria, velkaantumista ja julkistamista, jotta voitaisiin ottaa huomioon finanssimarkkinoiden, tilinpäätösstandardien tai unionin lainsäädännön kehitys taikka valvontakäytäntöjen ja riskienmittauksen lähentyminen sekä direktiivin 2004/39/EY soveltamisalaan liittyvien erilaisten kysymysten uudelleentarkastelun tulokset.
- (85) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä, joissa säädetään tämän asetuksen mukaisen omien varojen määrän tai riskipainojen tilapäisestä pienentämisestä erityisolosuhteiden ottamiseksi huomioon; joilla selvennetään tiettyjen riskien rajaamista tässä asetuksessa annettujen suurien asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamisalan ulkopuolelle; joilla täsmennetään määrät, joita käytetään laskettaessa kaupankäyntivarastoon liittyviä omien varojen vaatimuksia, jotta voidaan ottaa huomioon talouskehitys ja finanssialan kehitys; joilla mukautetaan sellaisten sijoituspalveluyritysten luokkia, joilla on oikeus tiettyihin vaadittuihin omien varojen määriä koskeviin poikkeuksiin, jotta voidaan ottaa huomioon finanssimarkkinoiden kehitys; joilla selvennetään

vaatimusta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksillä on oltava omia varoja yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleismenoista, jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen soveltaminen; joilla määritetään omien varojen osatekijät, joista olisi tehtävä vähennyksiä, jotka koskevat laitoksen omistusosuuksia asianomaisten yhteisöjen instrumenteista; joilla otetaan käyttöön uusia siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat vakuutusmatemaattisten voittojen ja tappioiden käsittelyä mitattaessa laitosten etuuspohjaisia eläkevelkoja; joilla lisätään väliaikaisesti omien varojen määrää ja joilla täsmennetään maksuvalmiusvaatimuksia.

- (86) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti.
- (87) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä kiireellisenä menettelynä omien varojen määrän, riskipainojen tai vakavaraisuusvaatimusten väliaikainen lisääminen, kun se on tarpeen markkinakehitykseen reagoimiseksi. Tällaisia säännöksiä voitaisiin soveltaa enintään kuuden kuukauden ajan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole vastustanut delegoitua säädöstä kuuden viikon kuluessa. Komission olisi perusteltava kiireellisen menettelyn käyttö.
- (88) Finanssipalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava yhdenmukaistaminen, yhtenäiset edellytykset sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien asianmukainen suoja koko unionissa. Koska EPV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.
- (89) Komission olisi hyväksyttävä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka koskevat osuuskuntia tai vastaavia laitoksia, tiettyjä omien varojen instrumentteja, arvonoikaisuja, omista varoista tehtäviä vähennyksiä, toissijaisten omien varojen instrumentteja, vähemmistön osuuksia, pankkitoiminnan lisäpalveluja, luottoriskioikaisun käsittelyä, maksulainlyönnin todennäköisyyttä, tappio-osuutta, hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, omaisuuserien riskipainotuksen menetelmiä, valvontakäytäntöjen lähentymistä, maksuvalmiutta sekä omia varoja koskevia siirtymäjärjestelyjä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla.
- (90) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja täytäntöönpanosäädöksiä SEUT-sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti. EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotka koskevat konsolidointia, yhteisiä päätöksiä, raportointia, julkistamista, kiinteistövakuudellisia saamisista, riskienarviointia, omaisuuserien riskipainotuksen menetelmiä, riskipainoja ja tiettyjen vastuiden määrittelyä, optioiden ja warranttien käsittelyä, oman pääoman ehtoisia instrumentteja koskevia positioita ja ulkomaanvaluuttoja, sisäisten mallien käyttöä, velkaantumista ja taseen ulkopuolisia eriä.

- (91) Tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I osasto

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt yleisistä vakavaraisuusvaatimuksista, jotka kaikkien direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] nojalla valvottavien laitosten on täytettävä seuraavien seikkojen osalta:

- (a) omien varojen vaatimukset, jotka liittyvät luottoriskin, markkinariskin ja operatiivisen riskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;
- (b) vaatimukset, joilla rajoitetaan suuria asiakasriskejä;
- (c) 444 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tultua voimaan maksuvalmiusvaatimukset, jotka liittyvät likviditeettiriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;
- (d) a–c alakohtaan ja velkaantumiseen liittyvät ilmoittamisvaatimukset;
- (e) julkistamisvaatimukset.

Keskusvastapuoliin sovelletaan 299 artiklaa.

Tällä asetuksella ei säännellä julkistamisvaatimuksia, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] mukaisesti.

2 artikla

Valvontavaltuudet

Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen] säädetty valtuudet ja niiden on noudatettava mainitussa direktiivissä säädettyjä menettelyjä.

3 artikla

Laitosten soveltamat tiukemmat vaatimukset

Tämä asetus ei estä laitoksia pitämästä hallussaan omia varoja ja niiden komponentteja, jotka täyttävät tiukemmat vaatimukset kuin tässä asetuksessa edellytetään, tai soveltamasta tiukempia toimenpiteitä kuin tässä asetuksessa edellytetään.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- (1) 'luottolaitoksella' tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;
- (2) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan viranomaisia tai elimiä, jotka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja joille annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä kyseisessä jäsenvaltiossa toimivan valvontajärjestelmän osana;
- (3) 'finanssilaitoksella' tarkoitetaan yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistussuosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa;
- (4) 'laitoksella' tarkoitetaan luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä;
- (5) 'konsolidointiryhmän valvojalla' tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, joka vastaa EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten konsolidoidusta valvonnasta sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivien finanssialan holdingyhtiöiden tai EU:ssa emoyrityksenä toimivien finanssialan sekaholdingyhtiöiden määräysvallassa olevien laitosten konsolidoidusta valvonnasta;
- (6) 'kolmansien maiden tunnustetuilla sijoituspalveluyrityksillä' tarkoitetaan yrityksiä, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) yritykset kuuluisivat sijoituspalveluyrityksen määritelmän piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin;
 - b) yrityksillä on toimilupa kolmannessa maassa;
 - c) yrityksiin sovelletaan ja niiden on noudatettava vakavaraisuussääntöjä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät vähintään yhtä ankarina kuin tässä asetuksessa tai direktiivissä [julkaisutoimisto lisää viitteen] vahvistettuja sääntöjä;
- (7) 'paikallisella yrityksellä' tarkoitetaan yritystä, joka käy kauppaa omaan lukuunsa futuuri-, optio- tai muilla johdannaismarkkinoilla ja käteismarkkinoilla ainoana tarkoituksenaan positoiden suojaaminen johdannaismarkkinoilla tai joka käy kauppaa toisten kyseisillä markkinoilla toimivien jäsenten lukuun ja jonka samojen markkinoiden selvitysosapuolet ovat taanneet, kyseisten markkinoiden selvitysosapuolten ollessa vastuussa tällaisen yrityksen tekemien sopimusten täytäntöönpanosta;

- (8) 'sijoituspalveluyrityksillä' tarkoitetaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä laitoksia, joita koskevat mainitussa direktiivissä asetetut vaatimukset, lukuun ottamatta kuitenkin
- a) luottolaitoksia;
 - b) paikallisia yrityksiä;
 - c) yrityksiä, joiden toimilupa koskee ainoastaan sijoitusneuvontaa tai sijoittajien toimeksiantojen vastaanottamista ja välittämistä siten, että niillä ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita, ja joilla ei sen vuoksi saa koskaan olla velkaa asiakkailleen;
- (9) 'yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä' tarkoitetaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, joka on määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, tai siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä (yhteissijoitusyritys), joka on määritelty siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY 1 artiklassa;
- (10) 'toimiluvalla' tarkoitetaan viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla annetaan lupa liiketoiminnan harjoittamiseen;
- (11) 'konsolidoidulla asemalla' tarkoitetaan asemaa, joka saadaan tulokseksi soveltamalla tämän asetuksen vaatimuksia II osaston 2 luvun mukaisesti yhteen laitokseen siten kuin kyseinen laitos muodostaisi yhdessä yhden tai useamman yhteisön kanssa yhden ainoan laitoksen;
- (12) ilmaisulla 'konsolidoinnin perusteella' tarkoitetaan ilmaisua 'konsolidoidun aseman perusteella';
- (13) 'arvostamisella markkinahintaan' tarkoitetaan positioiden arvostamista saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin, kuten pörssihintoihin, näytöllä julkistettaviin hintoihin tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamiin hintatarjouksiin;
- (14) 'malliin perustuvalla arvostamisella' tarkoitetaan arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta markkinatietoihin perustuvaa laskentaa;
- (15) 'riippumattomalla hintojen varmentamisella' tarkoitetaan menettelyä, jolla todennetaan säännöllisesti markkinahintojen tai malliin perustuvan arvostamisen syöttötietojen paikkansapitävyys ja riippumattomuus;
- (16) 'sivukonttorilla' tarkoitetaan liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;
- (17) 'finanssilaitoksella' tarkoitetaan yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa

direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa;

- (18) 'kotijäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa luottolaitokselle on myönnetty toimilupa;
- (19) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella on sivukonttori tai jossa se tarjoaa palveluja;
- (20) 'määräysvallalla' tarkoitetaan perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY¹⁸ 1 artiklassa kuvattua emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta tai samankaltaista luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta;
- (21) 'määräosuudella' tarkoitetaan suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksessä, kun tämä osuus on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai kun sen nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti kyseisen yrityksen johtamiseen;
- (22) 'julkisyhteisöillä ja julkisoikeudellisilla laitoksilla' tarkoitetaan yleishyödyllisiä hallintoelimiä, jotka vastaavat toiminnastaan keskushallinnolle, aluehallinnolle ja paikallisviranomaisille, tai viranomaisia, jotka hoitavat samoja tehtäviä kuin alue- ja paikallisviranomaiset, tai keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisten omistamia yleishyödyllisiä yrityksiä, joilla on täsmälliset takuujärjestelyt, ja niihin voivat kuulua myös julkisesti valvotut lainmukaiset itsehallintoelimet;
- (23) 'hyväksyttävillä omilla varoilla' tarkoitetaan toisen osan IV osastoa ja viidettä osaa sovellettaessa seuraavien varojen summaa:
 - a) rajoituksettomat ensisijaiset omat varat;
 - b) rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat;
 - c) toissijaiset omat varat, joiden määrä on enintään 25 prosenttia omista varoista;
- (24) 'operatiivisella riskillä' tarkoitetaan riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan luettuna oikeudellinen riski;
- (25) 'keskuspankeilla' tarkoitetaan Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäseninä olevia kansallisia keskuspankkeja sekä Euroopan keskuspankkia, jollei toisin mainita;
- (26) 'laimentumisriskillä' tarkoitetaan sitä riskiä, että saamisen määrä supistuu velalliselle myönnettävien käteisluottojen tai muiden kuin käteisluottojen kautta;
- (27) 'maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä' tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä yhden vuoden aikana;

¹⁸

EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- (28) 'tappiolla' tarkoitetaan kolmannen osan II osastoa sovellettaessa taloudellista tappiota, mukaan luettuina olennaiset diskonttausvaikutukset, sekä olennaisia suoria ja välillisiä menoja, jotka liittyvät maksun perintään instrumentista;
- (29) 'tappio-osuudella (LGD)' tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvan vastuun aiheuttaman tappion suhdetta odotettavissa olevaan vastuun määrään hetkellä, jolloin vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi;
- (30) 'luottovasta-arvokertoimella' tarkoitetaan laskentahetkellä nostamattomasta luottolimiitistä nostettavan ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän suhdetta laskentahetkellä nostamattomaan luottolimiitin määrään; sovittu limiitti määrää luottolimiitin määrän, paitsi jos ei-sovittu limiitti on sitä korkeampi;
- (31) 'odotetulla tappiolla (EL)' tarkoitetaan kolmannen osan II osastoa sovellettaessa sen määrän, joka odotetaan menetettäväksi laimentumisen tai vastapuolen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta yhden vuoden aikana, ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän välistä suhdetta;
- (32) 'luottoriskin vähentämisellä' tarkoitetaan laitoksen soveltamaa tekniikkaa, jota soveltamalla laitos vähentää vastuusta tai vastuista sille aiheutuvaa luottoriskiä;
- (33) 'vastikkeellisella luottosuojalla' tarkoitetaan luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu laitoksen oikeuteen – vastapuolen maksukyvyttömyyden tai muiden vastapuoleen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan laitokselle olevan vastuun ja laitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;
- (34) 'takauksen luonteisella luottosuojalla' tarkoitetaan luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen osapuolen yrityksen sitoumukseen maksaa määrä luotonsaajan maksukyvyttömyyden tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;
- (35) 'takaisinostosopimuksella' tarkoitetaan kaikkia transaktioita, jotka kuuluvat 'takaisinostosopimuksella' tai 'takaisinmyyntisopimuksella' tarkoitetun sopimuksen soveltamisalaan;
- (36) 'käteiseen verrattavalla instrumentilla' tarkoitetaan talletustodistusta, joukkovelkakirjoja, katetut joukkolainat mukaan luettuina, tai muuta laitoksen liikkeeseenlaskemaa etuoikeudeltaan parempaa instrumenttia, josta laitos on jo saanut täyden maksun ja joka laitoksen on maksettava ehdoitta takaisin kyseisen instrumentin nimellisarvon mukaisesti;
- (37) 'arvopaperistamisella' tarkoitetaan transaktiota tai järjestelmää, jolla vastuuseen tai määritettyyn vastuujoukkoon liittyvä luottoriski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jolla on kummatkin seuraavat ominaisuudet:
- a) transaktion tai järjestelmän maksut riippuvat vastuun tai määritetyn vastuujoukon suorituskyvystä;
 - b) etuoikeusluokkien järjestys määrittää tappioiden jakautumisen transaktion tai

järjestelmän voimassaoloaikana;

- (38) 'etuoikeusluokalla' tarkoitetaan sopimusperusteisesti muodostettua, yhteen tai useampaan vastuuseen liittyvää luottoriskisegmenttiä, kun positioon segmentissä liittyy suurempi tai pienempi luottotappioriski kuin samansuuruiseen positioon kussakin muussa segmentissä, lukuun ottamatta luottosuojaa, jonka kolmas osapuoli tarjoaa suoraan position haltijoille kyseisessä segmentissä tai muissa segmenteissä;
- (39) 'arvopaperistamispositiolla' tarkoitetaan arvopaperistettua saamista;
- (40) 'uudelleenarvopaperistamisella' tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa arvopaperistettaviin omaisuuseriin liittyvä riski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jossa vähintään yksi suojattavista eristä on arvopaperistamispositio;
- (41) 'uudelleenarvopaperistamispositiolla' tarkoitetaan uudelleenarvopaperistamisesta syntyvää omaisuuserää;
- (42) 'alullepanijalla' tarkoitetaan seuraavia:
- a) yksikköä, joka on osallistunut joko itse tai suoraan tai välillisesti siihen etuyhteydessä olevien yksiköiden kautta alkuperäiseen sopimukseen, jonka perusteella velallisen tai mahdollisen velallisen sellaiset velvoitteet tai mahdolliset velvoitteet, joihin liittyvä saaminen arvopaperistetaan, ovat syntyneet;
 - b) yksikköä, joka hankkii kolmannen osapuolen saamiset taseeseensa ja arvopaperistaa ne;
- (43) 'järjestäjällä' tarkoitetaan sellaista muuta laitosta kuin alullepanevaa laitosta, joka järjestää omaisuusvakuudellisen yritystodistusohjelman tai muun arvopaperistamisjärjestelmän, jonka kautta kolmansilta yksiköiltä hankitaan saamisia, ja hoitaa sitä;
- (44) 'erillisellä takauksella' tarkoitetaan sopimusjärjestelyä, jolla parannetaan arvopaperistettavan position luottoluokitusta verrattuna tilanteeseen ilman erillistä takausta, mukaan luettuina takaukset, joissa heikompia etuoikeusluokkia käytetään suojaamaan korkeamman luottoriskiluokituksen arvopapereita, sekä muut luottosuojan muodot;
- (45) 'arvopaperistamista varten perustetulla erillisyyhtiöllä (SSPE)' tarkoitetaan sellaista trustia tai muuntyyppistä yhteisöä kuin laitosta, joka on perustettu arvopaperistamisen tai arvopaperistamisen toteuttamiseksi, jonka toiminta on rajattu tämän tavoitteen saavuttamisen edellyttämiin tehtäviin, jonka rakenteen tarkoituksena on erottaa SSPE:n velvoitteet alullepanevan laitoksen velvoitteista ja johon liittyvän etuyhteyden haltijoilla on rajoitukseton oikeus antaa vakuudeksi tai luovuttaa kyseiset etuyhteydet;
- (46) 'keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmällä' tarkoitetaan seuraavia:
- a) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka muodostavat kokonaisuuden riskin osalta, jollei toisin osoiteta, koska yhdellä niistä on suoraan tai välillisesti määräysvalta toiseen tai toisiin nähden, paitsi jos sovelletaan c alakohdan mukaista kohtelua;
 - b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka eivät harjoita toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita

on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin toisella tai kaikilla muilla on todennäköisesti myös rahoitus- tai maksuvaikeuksia;

- c) jos keskushallinnolla on määräysvalta yhdessä tai useammassa yhteisössä ja tältä keskushallinnolta olevien saamisten riskipaino on 109 artiklan mukaan laskettuna 0 prosenttia ja jos kyseinen keskushallinto on nimenomaisesti taannut kaikki tällaisten yhteisöjen velvoitteet, kyseinen määräysvalta ei luo keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää keskushallinnon ja kyseisten yhteisöjen välillä. Sama pätee aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin, jos aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta olevien saamisten riskipaino on 110 artiklan mukaan laskettuna 0 prosenttia ja jos aluehallinnot tai paikallisviranomaiset ovat nimenomaisesti taanneet kaikki tällaisten yhteisöjen velvoitteet;
- (47) 'virallisesti hyväksytyillä pörseillä' tarkoitetaan pörsejä, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- a) ne ovat EAMV:n direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainittuja markkinoita;
 - b) niillä on selvitysjärjestelmä, jonka nojalla liitteessä IV luetelluilla sopimuksilla on sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan;
- (48) 'lisäeläke-etuuksilla' tarkoitetaan ylimääräisiä eläke-etuuksia, jotka laitos myöntää vapaaehtoisesti työntekijälle osana kyseisen työntekijän muuttuvaa palkitsemista ja joihin eivät sisälly kertyneet etuudet, jotka työntekijä saa yrityksen yleisen eläkejärjestelmän ehtojen mukaan;
- (49) 'omistusyhteydellä' tarkoitetaan yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY¹⁹ 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusosuutta yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;
- (50) 'vastuulla' tarkoitetaan kolmannen osan II osastoa sovellettaessa omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää;
- (51) 'kiinnitysluottoarvolla' tarkoitetaan sitä kiinteän omaisuuden arvoa, joka on määritetty arvioimalla huolellisesti kyseisen omaisuuden myöhempää myytävyyttä ottaen huomioon omaisuuden pitkän aikavälin kestävät ominaisuudet, normaalit paikalliset markkinaolosuhteet, omaisuuden senhetkinen käyttö ja asianmukaiset vaihtoehtoiset käyttötavat;
- (52) 'markkina-arvolla' tarkoitetaan rahamäärää, jolla omaisuus arvointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan välillä asianmukaisen markkinoinnin jälkeen osapuolten toimiessa asiantuntevasti;

¹⁹ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

- (53) 'sovellettavalla tilinpäätössäännöstöllä' tarkoitetaan tilinpäätössääntöjä, joita sovelletaan laitokseen kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002²⁰ ja pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY²¹ mukaisesti;
- (54) 'yhden vuoden maksukyvyttömyysasteella' tarkoitetaan yksi vuosi ennen päivämäärää T alkaneen ajanjakson aikana tapahtuneiden maksukyvyttömyystapausten ja kyseiseen luokkaan tai joukkoon yksi vuosi ennen kyseistä päivämäärää luokiteltujen velallisten määrän välistä suhdetta;
- (55) 'spekulatiivisella kiinteän omaisuuden rahoituksella' tarkoitetaan lainoja, joilla rahoitetaan kiinteän omaisuuden hankintaa, kunnostamista tai rakentamista voitolla tapahtuvaa jälleenmyyntiä varten;
- (56) 'takaisinostosopimuksella' ja 'takaisinmyyntisopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, jolla laitos tai sen vastapuoli luovuttaa arvopapereita tai hyödykkeitä tai taattuja oikeuksia, jotka liittyvät
- a) arvopapereiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen ja jotka arvopapereihin tai hyödykkeisiin liittyvien oikeuksien haltijana oleva tunnustettu pörssi on taannut, edellyttäen, että laitoksella ei sopimuksen mukaan ole oikeutta luovuttaa tai pantata tiettyä arvopaperia tai hyödykettä samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle vastapuolelle ja että laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan arvopaperit tai hyödykkeet takaisin;
 - b) niiden sijasta samalla tavoin yksilöityihin arvopapereihin tai hyödykkeisiin, jotka laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan takaisin sovittuun hintaan ajankohtana, jonka myyjä on määrännyt tai määrää myöhemmin;
- tällainen sopimus on takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa arvopapereiden tai hyödykkeiden myyjänä, ja takaisinmyyntisopimus, jos laitos on sopimuksessa ostajana;
- (57) 'rahoitusinstrumentilla' tarkoitetaan
- a) sopimusta, joka synnyttää yhdelle osapuolelle rahoitusvaroihin kuuluvan erän ja samalla toiselle osapuolelle rahoitusvelan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusinstrumentin;
 - b) mitä tahansa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa mainittua rahoitusinstrumenttia;
 - c) johdannaisopimusta;
 - d) ensisijaista rahoitusinstrumenttia;
 - e) käteisinstrumenttia;

²⁰ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

²¹ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

Edellä a–c alakohdassa tarkoitetut instrumentit ovat rahoitusinstrumentteja vain, jos niiden arvo johdetaan niiden kohde-etuutena olevan rahoitusinstrumentin tai muun kohde-etuutena olevan erän hinnasta tai kohde-etuutena olevasta korosta tai indeksistä;

- (58) 'perustamispääomalla' tarkoitetaan omien varojen määrää ja tyyppejä, jotka vahvistetaan luottolaitosten osalta direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 12 artiklassa ja sijoituspalveluyritysten osalta kyseisen direktiivin IV osastossa;
- (59) 'kaupankäyntitarkoituksessa otetuilla positioilla' tarkoitetaan seuraavia positioita:
- a) omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä, asiakaskaupankäyntiä ja markkinatakausta varten otetut positiot;
 - b) lyhytaikaista kauppaa varten otetut positiot;
 - c) positiot, joilla pyritään lyhyellä aikavälillä hyötymään tosiasiallisista tai odotetuista osto- ja myyntihinnan välisistä erotuksista tai muista hinnan tai koron vaihteluista;
- (60) 'emoyrityksellä' tarkoitetaan
- a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua emoyritystä;
 - b) direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 3 luvun II jaksoa ja 4 lukua sekä VIII osastoa ja tämän asetuksen V osaa sovellettaessa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritystä ja kaikkia yrityksiä, joilla on tosiasiassa määräävä vaikutusvalta toiseen yritykseen;
- (61) 'tytäryrityksellä' tarkoitetaan
- a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä;
 - b) direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä ja kaikkia yrityksiä, joihin emoyrityksellä on tosiasiassa määräävä vaikutusvalta.
- Jokaisen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan kuuluvan emoyritykseen, joka on näiden tytäryritysten johdossa;
- (62) 'kaupankäyntivarastolla' tarkoitetaan kaikkia positioita, jotka laitos on ottanut rahoitusinstrumenteissa ja hyödykkeissä käydäkseen kauppaa tai suojatakseen positioita, jotka on otettu kaupankäyntitarkoituksessa;
- (63) 'finanssialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan finanssilaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti laitoksia tai finanssilaitoksia, ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on laitos, ja joka ei ole direktiivin 2002/87/EY²² 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu finanssialan sekaholdingyhtiö;

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

- (64) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' tarkoitetaan laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos tai finanssilaitos tai jolla on omistusyhteys tällaiseen laitokseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (65) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' tarkoitetaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta, joka ei ole minkään toisen jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (66) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan finanssialan holdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (67) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyrityksenä toimivaa finanssialan holdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (68) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla finanssialan sekaholdingyhtiöllä' tarkoitetaan finanssialan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (69) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla finanssialan sekaholdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyrityksenä toimivaa finanssialan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- (70) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 15 kohdassa;
- (71) 'monialan holdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyritystä, joka on muu kuin finanssialan holdingyhtiö, laitos tai finanssialan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on laitos;
- (72) 'läheisillä sidoksilla' tarkoitetaan tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on jokin seuraavista sidossuhteista:
- a) omistusyhteys, kun hallussa pidetään suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
 - b) määräysvalta;
 - c) molemmat tai kaikki ovat määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan kolmanteen henkilöön;
- (73) 'keskusvastapuolella' tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka on yksillä tai useammilla finanssimarkkinoilla käytävän kaupan vastapuolten välissä ja toimii jokaiseen

myyjään nähden ostajana ja jokaiseen ostajaan nähden myyjänä;

- (74) 'maksulaiminlyöntirahastolla' tarkoitetaan keskusvastapuolen perustamaa rahastoa, jonka tarkoituksena on jakaa keskinäisesti tappiot, joita keskusvastapuolelle aiheutuu yhden tai useamman selvitysosapuolensa maksulaiminlyönnistä tai maksukyvyttömyydestä, kun kyseisten selvitysosapuolten asettamat marginaalit ja maksulaiminlyöntirahastoon maksamat osuudet eivät riitä kyseisten tappioiden kattamiseen;
- (75) 'kaupankäyntivastuulla' tarkoitetaan keskusvastapuolen haltuun talletetuista omaisuuseristä aiheutuvien vastuiden, markkinahintaan arvostettujen keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden ja mahdollisten tulevien keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden summaa;
- (76) 'vakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 1 kohdassa;
- (77) 'sekavakuutushallintayhtiöllä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan g alakohdassa;
- (78) 'jälleenvakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 kohdassa;
- (79) 'kolmannen maan vakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 3 kohdassa;
- (80) 'kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 6 kohdassa;
- (81) 'säännellyllä markkinalla' tarkoitetaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainittua markkinaa;
- (82) 'ylimmällä hallintoelimellä' tarkoitetaan laitosta johtavaa elintä, joka hoitaa valvonta- ja johtotoimintoja ja jolla on lopullinen päätöksentekovalta sekä toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleiset linjaukset. Ylimpään hallintoelimeen on kuuluttava laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt;
- (83) 'valvontatoimintiaan hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä' tarkoitetaan ylintä hallintoelintä, joka valvontatoimintiaan hoitamalla valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa;
- (84) 'toimivalla johdolla' tarkoitetaan johtoryhmän jäseniä, jotka vastaavat laitoksen päivittäisestä johtamisesta ja ovat tili- ja vastuuvollisia ylimmälle hallintoelimelle;
- (85) 'finanssialan sekaholdingyhtiöllä' tarkoitetaan emoyritystä, joka on muu kuin säännelty yhteisö ja joka yhdessä tytäryritystensä kanssa, joista vähintään yksi on sellainen säännelty yhteisö, jonka pääkonttori on unionissa, ja muiden yritysten kanssa muodostaa finanssiryhmittymän;
- (86) 'velkaantumisella' tarkoitetaan laitoksen varojen, taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja sellaisten ehdollisten velvoitteiden suhteellista suuruutta laitoksen omiin varoihin verrattuna, jotka velvoittavat maksamaan tai luovuttamaan tai asettamaan vakuuksia, mukaan luettuina saadusta rahoituksesta, tehdyistä sitoumuksista, johdannaisista tai takaisinostosopimuksista johtuvat velvoitteet, mutta lukuun ottamatta velvoitteita, jotka voidaan panna täytäntöön

ainoastaan laitoksen likvidaation aikana.

II osasto

Vaatimusten soveltamistaso

1 luku

Vaatimusten erillinen soveltaminen

5 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jokaisen laitoksen on noudatettava toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä osassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
2. Jokaisen laitoksen, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä emoyritys, ja jokaisen laitoksen, jota ei ole sisällytetty 17 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava 84 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
3. Jokaisen laitoksen, joka ei ole emoyritys eikä tytäryritys, ja jokaisen laitoksen, jota ei ole sisällytetty 17 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
4. Jokaisen laitoksen, joka ei ole sijoituspalveluyritys ja joka ei ole saanut lupaa tarjota direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja, on noudatettava 401 ja 403 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.
5. Jokaisen laitoksen on noudatettava seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

6 artikla

Poikkeus vakavaraisuusvaatimusten erillisestä soveltamisesta

1. Sen varmistamiseksi, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 5 artiklan 1 kohtaa laitoksen tytäryritykseen, kun sekä tytäryritys että laitos ovat saaneet toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan kyseisessä jäsenvaltiossa ja tytäryritys on sisällytetty emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
 - b) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä hoidetaan vakaasti, ja on esittänyt toimivaltaisen viranomaisen luvalla ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;

- c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
 - d) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa, kun emoyritys on laitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö, edellyttäen, että emoyritykseen sovelletaan samanlaista valvontaa kuin laitoksiin ja varsinkin 10 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.
3. Sen varmistamiseksi, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 5 artiklan 1 kohtaa emoyrityksenä toimivaan laitokseen siinä jäsenvaltiossa, jossa laitos on saanut toimiluvan, jossa sen toimintaa valvotaan ja jossa se on sisällytetty konsolidoituun valvontaan, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
 - b) emoyritys kuuluu jäsenvaltiossa sellaisten konsolidoidun valvonnan kannalta relevanttien menettelyjen piiriin, joilla arvioidaan, mitataan ja valvotaan riskejä.

Toimivaltaisen viranomaisen, joka soveltaa tämän kohdan säännöksiä, on ilmoitettava siitä kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

7 artikla

Poikkeus maksuvalmiusvaatimusten erillisestä soveltamisesta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on kokonaan tai osittain vapautettava emoyrityksenä toimiva laitos ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä Euroopan unionissa 401 artiklan soveltamisesta ja valvottava niitä erityisenä maksuvalmiusalaryhmänä, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- (a) emoyrityksenä toimiva laitos noudattaa 401 ja 403 artiklassa säädettyjä velvoitteita konsolidoinnin perusteella tai, jos alaryhmään ei kuulu EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta, alakonsolidointiryhmän tasolla;
 - (b) emoyrityksenä toimiva laitos seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten kassatilanteita;
 - (c) laitokset ovat tehneet sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää erilliset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä;
 - (d) c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiseksi ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

2. Jos kaikille erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat samassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 1 kohtaa.

Jos erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat useissa jäsenvaltioissa, 1 kohtaa saa soveltaa vasta 19 artiklassa säädetyn menettelyn jälkeen ja vain niihin laitoksiin, joiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat seuraavista seikoista:

- a) likviditeettiriskin luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuus direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 84 artiklan mukaisesti;
- b) alaryhmässä säilytettävien likvidien varojen määrien jakautuminen ja näiden varojen sijainti ja omistus;
- c) likvidien varojen vähimmäismäärät, joita 401 artiklan soveltamisesta vapautettujen laitosten on säilytettävä;
- d) tarve käyttää tiukempia parametreja kuin kuudennen osan III osastossa säädetään.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa 1 kohtaa sellaisiin laitoksiin, jotka ovat saman 108 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäseniä, jos laitokset täyttävät kaikki 108 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä yksi laitos vapautetuksi 401 artiklan soveltamisesta kaikkien erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella.

3. Jos vapautus on myönnetty 1 kohdan nojalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat myös olla soveltamatta 403 artiklaa.

8 artikla

Erillinen konsolidointimenetelmä

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että emoyrityksenä toimiva laitos sisällyttää 5 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksensa laskemiseen tytäryrityksensä, jotka täyttävät 6 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetyt edellytykset ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 134 artiklan 3 kohdan soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu käsittely voidaan sallia vain sellaisissa tapauksissa, joissa emoyrityksenä toimiva laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille aukottomasti olosuhteet ja järjestelyt, myös oikeudelliset järjestelyt, joiden perusteella ei ole olemassa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä sille, että tytäryritys siirtää nopeasti omia varoja tai maksaa eräpäivänä velkoja takaisin emoyritykselle, eikä tällaisia esteitä ole myöskään ennakoitavissa.
3. Jos toimivaltainen viranomainen käyttää 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa, sen on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta sekä 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista ja järjestelyistä. Jos tytäryritys sijaitsee kolmannessa maassa,

toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot myös kyseisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille.

9 artikla

Pysyvästi keskuslaitokseen kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa yhden tai useamman luottolaitoksen, joka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa ja kuuluu pysyvästi niitä valvovaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, toisen, kolmannen ja neljännen osan sekä kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan vaatimuksista, jos kansallisessa lainsäädännössä on seuraavat säännökset:

- a) keskuslaitoksen ja siihen kuuluvien laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskuslaitos takaa siihen kuuluvien laitosten sitoumukset kokonaan;
- b) keskuslaitoksen ja kaikkien siihen kuuluvien laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- c) keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeita siihen kuuluvien laitosten johdolle.

2 luku

Varovaisuusperiaatteen mukainen konsolidointi

1 JAKSO

VAATIMUSTEN SOVELTAMINEN KONSOLIDOINNIN PERUSTEELLA

10 artikla

Yleinen käsittely

- 1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita 16 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.
- 2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on noudatettava kyseisen finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita 16 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.

Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa on useampi kuin yksi laitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan siihen laitokseen, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklan mukaisesti.

- 3. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten ja EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on noudatettava 401 ja

403 artiklassa säädettyjä velvoitteita kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen, finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, jos ryhmään kuuluu yksi tai useampia luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, joilla on toimilupa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalvelujen tarjoamiseen.

4. Sovellettaessa 9 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on noudatettava toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa asetettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 16 artiklaa, ja siihen kuuluvat laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.

11 artikla

Finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö, jolla on sekä luottolaitos että sijoituspalveluyritys tytäryrityksinään

Jos finanssialan holdingyhtiöllä tai finanssialan sekaholdingyhtiöllä on vähintään yksi luottolaitos ja yksi sijoituspalveluyritys tytäryrityksinään, kyseiseen luottolaitokseen on sovellettava vaatimuksia, joita sovelletaan kyseisen finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

12 artikla

Julkistamisvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita konsolidoidun asemansa perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten merkittävien tytäryritysten on ilmoitettava 424, 425, 435 ja 436 artiklassa tarkoitetut tiedot erillisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on noudatettava kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita kyseisen finanssialan holdingyhtiön tai finanssialan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien finanssialan holdingyhtiöiden tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien finanssialan sekaholdingyhtiöiden merkittävien tytäryritysten on ilmoitettava liitteessä 424, 425, 435 ja 436 artiklassa tarkoitetut tiedot erillisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan EU:ssa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa oleviin laitoksiin ainoastaan siinä määrin kuin niitä koskevat tiedot eivät sisälly kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoinnin perusteella ilmoittamiin vastaaviin tietoihin.

4. Sovellettaessa 9 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on noudatettava kahdeksannen osan vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 16 artiklan 1 kohtaa, ja siihen kuuluvat laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.

13 artikla

Viidennen osan vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on täytettävä viidennessä osassa säädetty velvoitteet konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelmät, prosessit ja mekanismit, jotka näissä säännöksissä vaaditaan, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja että kaikki valvonnan kannalta relevantit tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelmät, prosessit ja mekanismit, joilla varmistetaan säännösten noudattaminen.
2. Soveltaessaan 87 artiklaa konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla laitosten on sovellettava 396 artiklan mukaista ylimääräistä riskipainoa, jos 394 tai 395 artiklan vaatimuksia rikotaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön tasolla, yhteisö on sisällytetty 16 artiklan mukaiseen konsolidointiin ja rikkominen on olennaista suhteessa ryhmän kokonaisriskiprofiiliin.
3. Viidennestä osasta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat niitä tytäryrityksiä, joihin ei itseensä sovelleta tätä asetusta, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevat laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että viidennen osan soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut.

14 artikla

Sijoituspalveluyritysryhmiä koskeva poikkeus omien varojen vaatimusten soveltamisesta konsolidoinnin perusteella

1. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka harjoittavat ryhmien konsolidoitua valvontaa, voivat tapauskohtaisesti olla soveltamatta omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) jokainen tällaiseen ryhmään kuuluva EU:ssa toimiva sijoituspalveluyritys käyttää 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrän vaihtoehtoista laskentatapaa;
 - b) kaikki tällaisen ryhmän sijoituspalveluyritykset kuuluvat 90 artiklan 1 kohdassa ja 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin;
 - c) jokainen tällaiseen ryhmään kuuluva EU:ssa toimiva sijoituspalveluyritys täyttää 90 artiklassa asetetut vaatimukset erillisenä yrityksenä ja vähentää samalla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristään kaikki sellaisten sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavat ehdolliset velat, jotka kuuluisivat muuten konsolidoinnin piiriin;
 - d) jokaisella finanssialan holdingyhtiöllä, joka on jonkin tällaiseen ryhmään kuuluvan sijoituspalveluyrityksen jäsenvaltiossa toimiva emoyritys, on hallussaan vähintään yhtä paljon pääomaa kuin seuraavien summa:
 - i) 24 artiklan 1 kohdassa, 48 artiklan 1 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa

tarkoitettut erät;

- ii) 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa, 53 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan c ja d artiklassa tarkoitettujen, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvissa sijoituspalveluyrityksissä, finanssilaitoksissa, omaisuudenhoitoyhtiöissä ja avustavia palveluja tuottavissa yrityksissä olevien omistussuhteiden, kyseisiltä yrityksiltä olevien etuoikeusasemaltaan huonompien saamisten ja kyseisiin yrityksiin liittyvien instrumenttien täysimääräisen kirjanpitoarvon summa; ja
 - iii) muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärä;
- e) ryhmään ei kuulu luottolaitoksia.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jokaisella EU:ssa toimivalla sijoituspalveluyrityksellä on oltava järjestelmät, joilla seurataan ja valvotaan kaikkien ryhmään kuuluvien finanssialan holdingyhtiöiden, sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten pääoma- ja rahoituslähteitä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tätä poikkeusta myös silloin, kun finanssialan holdingyhtiöllä on pienempi määrä omia varoja kuin 1 artiklan d alakohdan mukaisesti laskettu määrä, mutta niiden määrä ei ole kuitenkaan pienempi kuin erillisille, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluville sijoituspalveluyrityksille, finanssilaitoksille, omaisuudenhoitoyhtiöille ja avustavia palveluja tuottaville yrityksille asetettujen omia varoja koskevien vaatimusten sekä muutoin konsolidointiin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärä. Sovellettaessa tätä kohtaa kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten, finanssilaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten omien varojen vaatimuksilla tarkoitetaan nimellistä omien varojen vaatimusta.

15 artikla

Niiden sijoituspalveluyritysten valvonta, joihin ei sovelleta omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella

Jos sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, jolle on myönnetty 14 artiklassa säädetty poikkeus, näiden yritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille riskeistä, jotka voivat vaarantaa niiden taloudellisen tilanteen, mukaan luettuina kyseisten yritysten omien varojen, sisäisen pääoman ja rahoituksen koostumukseen ja alkuperään liittyvät riskit.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät 14 artiklan mukaisesti sovelta konsolidoidun valvonnan velvoitetta, niiden on toteutettava muut asianmukaiset toimenpiteet valvoakseen riskejä ja erityisesti suuria asiakasriskejä koko ryhmässä, myös niissä yrityksissä, jotka eivät ole sijoittautuneet mihinkään jäsenvaltioon.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät 14 artiklan mukaisesti sovelta omien varojen vaatimuksia

konsolidoinnin perusteella, kahdeksannen osan vaatimuksia on sovellettava erillisiin yrityksiin.

2 JAKSO

VAROVAISUUSPERIAATTEEN MUKAISEN KONSOLIDOINNIN MENETELMÄT

16 artikla

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

1. Laitoksen, jonka edellytetään noudattavan 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja finanssilaitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä tai tapauksen mukaan saman emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiä. Tämän artiklan 2–8 kohtaa ei sovelleta silloin, kun 401 ja 403 artiklaa sovelletaan laitoksen konsolidoidun aseman perusteella.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tapauskohtaisesti sallia suhteellisen konsolidoinnin, joka tehdään sen osuuden mukaisesti, jonka emoyritys omistaa tytäryrityksen pääomasta. Suhteellinen konsolidointi voidaan sallia vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) emoyrityksen vastuu rajoittuu osuuteen, jonka se omistaa tytäryrityksen pääomasta, ottaen huomioon muiden osakkeenomistajien tai jäsenten vastuu;
 - b) muiden osakkeenomistajien tai jäsenten vakavaraisuus on tyydyttävä;
 - c) muiden osakkeenomistajien ja jäsenten vastuu on vahvistettu selkeällä ja oikeudellisesti sitovalla tavalla.
3. Jos yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa suhteessa, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, miten konsolidointi on suoritettava.
4. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava niiden luotto- tai finanssilaitosten omistusyhteyksien suhteellista konsolidointia, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, kun kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden omistamaan pääomaosuuteen.
5. Kun on kyse omistusyhteyksistä tai muista kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista pääomayhteyksistä, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava. Ne voivat erityisesti sallia pääomaosuusmenetelmän käytön tai edellyttää sitä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on seuraavissa tapauksissa päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava:
 - a) kun laitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mielestä huomattava vaikutusvalta yhdessä tai useammassa laitoksessa tai finanssilaitoksessa, mutta sillä ei ole omistus- tai

muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja

- b) kun kaksi tai useampi laitos tai finanssilaitos on yhteisen johdon alaisia siten, että tämä ei perustu sopimukseen tai yhtiöjärjestykseen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 83/349/ETY 12 artiklassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sitä. Menetelmä ei kuitenkaan merkitse asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

- 7. EPV laatii sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, millä edellytyksillä konsolidointi on suoritettava tämän artiklan 2–6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

- 8. Jos direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklassa edellytetään konsolidoitua valvontaa, avustavia palveluja tarjoavat yritykset ja direktiivissä 2002/87/EY määritellyt omaisuudenhoitoyhtiöt on sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin tässä artiklassa säädetään.

3 JAKSO

VAROVAISUUSPERIAATTEEN MUKAISEN KONSOLIDOINNIN SOVELTAMISALA

17 artikla

Yhteisöt, jotka jätetään varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle

- 1. Laitosta, finanssilaitosta tai avustavia palveluja tuottavaa yritystä, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys, ei tarvitse sisällyttää konsolidointiin, jos yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärä on vähemmän kuin pienempi kahdesta seuraavasta määrästä:
 - a) 10 miljoonaa euroa;
 - b) 1 prosentti emoyrityksen tai sen yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä, jolla on omistusyhteys.
- 2. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 106 artiklan mukaisesta konsolidoidusta valvonnasta, voivat seuraavissa tapauksissa päättää olla sisällyttämättä konsolidointiin sellaista laitosta, finanssilaitosta tai avustavia palveluja tarjoavaa yritystä, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys:
 - a) kun yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarvittavien tietojen siirtämiselle;

- b) kun yrityksellä on ainoastaan vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta;
 - c) kun konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten mielestä yrityksen konsolidoitu taloudellinen asema olisi luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukainen tai harhaanjohtava.
3. Jos 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa useampi yritys täyttää mainituissa säännöksissä asetetut perusteet, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin, jos niiden yhteinen merkitys ei ole mainittujen tavoitteiden kannalta vähäinen.

18 artikla

Vakavaraisuusvaatimuksia koskevat yhteiset päätökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toisiaan kuullen tehtävä yhteistyötä
- a) päättääkseen haetun luvan myöntämisestä sekä määritettävä mahdolliset lupaehdot, kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset esittävät tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät tämän asetuksen 138 artiklan 1 kohdassa, 146 artiklan 9 kohdassa, 301 artiklan 2 kohdassa, 277 artiklassa tai 352 artiklassa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen;
 - b) sovellettaessa 410 artiklan 8 kohdassa ja 413 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ryhmänsisäistä käsittelyä laitoksiin, joihin ei sovelleta 7 artiklan mukaista poikkeusta.

Hakemukset on toimitettava ainoastaan konsolidointiryhmän valvojalle.

Jäljempänä 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa hakemuksessa on oltava kuvaus menetelmistä, joilla operatiivinen riskipääoma jaetaan ryhmän eri yhtiöiden kesken. Hakemuksesta on käytävä ilmi, otetaanko hajautusvaikutukset huomioon riskien mittaussjärjestelmässä ja millä tavoin ne otetaan huomioon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään yhteinen päätös viimeistään kuuden kuukauden kuluessa
- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua hakemuksesta;
 - b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ryhmänsisäisen maksuvalmiuden käsittelystä.

Yhteinen päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja 1 kohdassa tarkoitettua toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös hakijalle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ajanjakso alkaa
- a) päivänä, jona konsolidointiryhmän valvoja vastaanottaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua täydellisen hakemuksen. Konsolidointiryhmän valvojan on viipymättä toimitettava täydellinen hakemus muille asianomaisille viranomaisille;
 - b) päivänä, jona toimivaltaiset viranomaiset vastaanottavat konsolidointiryhmän valvojan

laatiman raportin, jossa analysoidaan kyseisen ryhmän sisäisiä sitoumuksia.

4. Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma 1 kohdan a ja b alakohtaa koskeva päätöksensä. Konsolidointiryhmän valvojan 1 kohdan b alakohtaa koskeva päätös ei saa rajoittaa direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 100 a artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia.

Päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajan kuluessa ilmaiset näkemykset ja varaukset.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle finanssialan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle finanssialan sekaholdingyhtiölle sekä muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainituissa asetuksissa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

5. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset, EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritykset käyttävät 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kehittyntä mittausmenetelmää tai 138 artiklassa tarkoitettua sisäisen luottoluokituksen menetelmää yhtenäisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että emoyritys ja tytäryritykset yhdessä tarkasteltuina täyttävät edellisessä tapauksessa 310 ja 311 artiklassa asetetut ehdot ja jälkimmäisessä tapauksessa kolmannen osan 3 luvun 6 jaksossa asetetut ehdot tavalla, joka on yhdenmukainen ryhmän rakenteen ja sen riskienhallintajärjestelmien, -prosessien ja menetelmien kanssa.
6. Edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettut päätökset sitovat toimivaltaisia viranomaisia asianomaisissa jäsenvaltioissa.
7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteistä päätöstä koskeva menettely 138 artiklan 1 kohdassa, 146 artiklan 9 kohdassa, 301 artiklan 2 kohdassa, 277 artiklassa ja 352 artiklassa tarkoitettuja lupia koskevien hakemusten osalta sekä 1 artiklan b alakohdassa tarkoitettua ryhmäsisäisen maksuvalmiuden käsittelyn osalta, jotta voidaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

EVP toimittaa nämä tekniset standardit komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua teknistä täytäntöönpanostandardia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

19 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten soveltamistasoa koskeva yhteiset päätökset

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa, on EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan finanssialan sekaholdingyhtiön pyynnöstä pyrittävä kaikin tavoin tekemään yhteinen päätös erityisen maksuvalmiusalaryhmän määrittämiseksi 7 artiklan soveltamista varten.

Yhteinen päätös on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on toimittanut kertomuksen, jossa erityiset maksuvalmiusalaryhmät määritetään 7 artiklassa säädettyjen perusteiden pohjalta. Jos asiasta ei päästä kuuden kuukauden kuluessa yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa toisen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

Yhteisessä päätöksessä voidaan myös asettaa rajoituksia likvidien varojen sijainnille ja omistukselle sekä edellyttää, että 401 artiklan soveltamisesta vapautettujen luottolaitosten on säilytettävä vähimmäismäärät likvidejä varoja.

Yhteinen päätös on perusteltava kaikilta osin, ja päätöksessä on esitettävä siihen johtaneet syyt. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös ja sen perusteet maksuvalmiusalaryhmän emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

2. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden määräajan kuluessa, kunkin erillisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Kaikki toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattaa kysymyksen 7 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan edellytysten täyttymisestä EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Jos jokin toimivaltaisen viranomaisen on toiminut näin ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava EPV:n päätöstä. Päätös on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä. EPV:n tehtyä päätöksensä toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä omat päätöksensä 7 artiklan 1 kohdan a–d edellytyksistä EPV:n päätöksen mukaisesti. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja edellisessä alakohdassa tarkoitettu päätös ovat sitovia asetuksen (EY) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat myös kuuden kuukauden määräajan kuluessa kuulla EPV:tä siitä, täyttyvätkö 7 artiklan 2 kohdan a–d alakohdan edellytykset. Tällöin EPV voi toimia neuvoa-antavana sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti. Siinä tapauksessa kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omia päätöksiään ja odotettava neuvoa-antavan sovittelun tulosta. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sovittelun aikana päässeet sopimukseen kolmen kuukauden kuluessa, kunkin erillisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on

tehtävä oma päätöksensä.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tässä artiklassa tarkoitettu yhteistä päätöstä koskeva menettely 7 artiklan soveltamisen osalta, jotta voidaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset standardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

Tytäryrityksinä toimivien laitosten on sovellettava kolmannen osan 84 artiklassa ja viidennessä osassa säädettyjä vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla finanssialan holdingyhtiöllä tai finanssialan sekaholdingyhtiöllä on laitos, finanssilaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

21 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Sovellettaessa konsolidoitua valvontaa tämän luvun mukaisesti ilmaisuilla 'sijoituspalveluyritys', 'luottolaitos', 'finanssilaitos' ja 'laitos' tarkoitetaan myös kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka olisivat 16 artiklan määritelmien mukaisia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

TOINEN OSA

OMAT VARAT

I osasto

Omia varoja koskevat määritelmät

22 artikla *Määritelmät*

- (1) 'Kertyneillä muun laajan tuloksen erillä' tarkoitetaan samaa kuin kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa (IAS) 1, sellaisena kuin sitä sovelletaan asetuksen (EY) No 1606/2002 nojalla;
- (2) 'omilla lisävaroilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY 89 artiklassa tarkoitettua omaa lisävarallisuutta;
- (3) 'sovellettavalla tilinpäätösstandardilla' tarkoitetaan laitokseen direktiivin 86/635/ETY tai asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavaa tilinpäätösstandardia;
- (4) 'omilla perusvaroilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY 88 artiklassa tarkoitettua omaa perusvarallisuutta;
- (5) 'luokkaan 1 sijoitettavilla omilla varoilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- (6) 'luokkaan 1 sijoitettavilla omilla lisävaroilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kyseisten erien sisällyttämistä rajoitetaan mainitun direktiivin 99 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä;
- (7) 'luokkaan 2 sijoitettavilla omilla varoilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 2 mainitun direktiivin 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- (8) 'luokkaan 3 sijoitettavilla omilla varoilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 3 mainitun direktiivin 94 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- (9) 'laskennallisilla verosaamisilla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;

- (10) 'tulevista veronalaisista voitoista riippuvilla laskennallisilla verosaamisilla' tarkoitetaan laskennallisia verosaamisia, joiden tuleva arvo voidaan realisoida vain, jos laitos tuottaa verotettavaa tuloa tulevaisuudessa;
- (11) 'laskennallisilla verovelvoilla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (12) 'etuuspohjaisen eläkerahaston varoilla' tarkoitetaan tapauksen mukaan etuuspohjaisen eläkerahaston tai -järjestelyn varoja, jotka lasketaan sen jälkeen, kun niistä on vähennetty samaan rahastoon tai järjestelyyn liittyvät velvoitteet;
- (13) 'voitonjaolla' tarkoitetaan osinkojen tai korkojen maksamista missä tahansa muodossa;
- (14) 'finanssialan yrityksellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 25 kohdan b ja d alakohdassa;
- (15) 'yleisten pankkiriskien rahastoilla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 86/635/ETY 38 artiklassa;
- (16) 'liikearvolla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (17) 'välillisellä omistusosuudella' tarkoitetaan laitoksen kolmanteen osapuoleen tekemää sijoitusta, johon sisältyy relevantin yhteisön liikkeeseen laskemaan pääomainstrumenttiin liittyvä vastuu, kun sijoitus on tehty kyseiseen pääomainstrumenttiin liittyvän vastuun saamiseksi tai instrumenttiin liittyvän vastuun saamiseksi muilla keinoin ja kun instrumentin menettäessään arvoaan vastuuseen liittyvä arvonmenetys ei olisi olennaisesti erilainen kuin menetys, joka aiheutuisi laitokselle kyseisen instrumentin suorasta omistusosuudesta;
- (18) 'aineettomilla hyödykkeillä' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (19) 'liiketoimintaa harjoittavalla yhteisöllä' tarkoitetaan yhteisöä, joka on perustettu tuottamaan omaa voittoa;
- (20) 'muilla pääomainstrumenteilla' tarkoitetaan relevanttien yhteisöjen liikkeeseenlaskemia muita pääomainstrumentteja, joita ei katsota rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumenteiksi tai luokkaan 1 sijoitettaviksi omiksi varoiksi, luokkaan 1 sijoitettaviksi omiksi lisävaroiksi, luokkaan 2 sijoitettaviksi omiksi varoiksi tai luokkaan 3 sijoitettaviksi omiksi varoiksi;
- (21) 'muilla rahastoilla' tarkoitetaan sovellettavassa tilinpäätösstandardissa tarkoitettuja rahastoja, jotka on esitettävä kyseisen sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti, lukuun ottamatta kuitenkin mahdollisia määriä, jotka on jo sisällytetty kertyneisiin muun laajan tuloksen eriin tai kertyneisiin voittovaroihin;
- (22) 'omilla varoilla' tarkoitetaan ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen summaa;
- (23) 'omien varojen instrumenteilla' tarkoitetaan laitoksen liikkeeseenlaskemia pääomainstrumentteja, jotka katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen,

rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumenteiksi;

- (24) 'voitolla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (25) 'keskinäisellä ristiinomistuksella' tarkoitetaan laitoksen omistusosuutta relevanttien yhteisöjen liikkeeseenlaskemista omien varojen instrumenteista tai muista pääomainstrumenteista, kun kyseisillä yhteisöillä on myös kyseisen laitoksen liikkeeseenlaskemia omien varojen instrumentteja;
- (26) 'relevantilla yhteisöllä' tarkoitetaan
 - a) toista laitosta;
 - b) finanssilaitosta;
 - c) vakuutusyritystä;
 - d) kolmannen maan vakuutusyritystä;
 - e) jälleenvakuutusyritystä;
 - f) kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä;
 - g) finanssialan yrittäjä;
 - h) sekavakuutushallintayhtiötä;
 - i) yrittäjä, joka jätetään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan vaatimusten mukaisesti;
- (27) 'kertyneillä voittovaroilla' tarkoitetaan edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntyneitä voittoja ja tappioita sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisesti;
- (28) 'ylikurssirahastolla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa;
- (29) 'väliaikaisilla eroilla' tarkoitetaan samaa kuin sovellettavassa tilinpäätösstandardissa.

II osasto

Omien varojen osatekijät

1 luku

Ensisijaiset omat varat

23 artikla

Ensisijaiset omat varat

Laitoksen ensisijaiset omat varat koostuvat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen ja rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen summasta.

2 luku

Rajoituksettomat ensisijaiset omat varat

1 JAKSO

RAJOITUKSETTOMIEN ENSISIAISTEN OMIEN VAROJEN ERÄT JA INSTRUMENTIT

24 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät

1. Laitosten rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät koostuvat seuraavista:
 - (a) pääomainstrumentit, jos 26 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
 - (b) a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;
 - (c) kertyneet voittovarot;
 - (d) kertyneet muun laajan tuloksen erät;
 - (e) muut rahastot;
 - (f) yleisten pankkiriskien rahastot.
2. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa laitos voi ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennakkoluvalla sisällyttää kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot rajoituksettomien ensisijaisiin omiin varoihin ennen kuin kyseinen laitos on muodollisella päätöksellä vahvistanut tilikauden lopullisen voiton tai tappion. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) laitoksesta riippumattomat henkilöt, jotka vastaavat sen tilintarkastuksesta, ovat tarkistaneet voitot;

- b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että voitoista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot.

Laitoksen kesken tilikauden tai tilikauden päätteeksi kertyneiden voittojen tarkistamisen on annettava riittävä varmuus siitä, että voitot on arvioitu sovellettavassa tilinpäätösstandardissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä ilmaisulla 'ennakoitavissa oleva' tarkoitetaan määritettäessä sitä, ovatko kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot vähennetty.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. EPV laatii luettelon siitä, millaiset pääomainstrumentit katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi kussakin jäsenvaltiossa, sekä ylläpitää kyseistä luetteloa ja julkistaa sen. EPV laatii ja julkistaa luettelon viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

25 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin sisältyvät sijoitusrahastojen, osuuskuntien tai vastaavien laitosten pääomainstrumentit

1. Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin sisältyvät kaikki laitoksen lakisääteisten ehtojensa mukaisesti liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitos on sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä määritellyn tyyppinen laitos, ja toimivaltaiset viranomaiset pitävät sitä tätä osaa sovellettaessa sijoitusrahastona, osuuskuntana tai vastaavana laitoksena;
 - b) 26 ja 27 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
 - c) instrumentilla ei ole ominaisuuksia, jotka voisivat heikentää laitoksen toiminnan jatkuvuutta markkinoiden sterssikausien aikana.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään
- a) edellytykset, joilla toimivaltaiset viranomaiset voivat tätä osaa sovellettaessa hyväksyä kansallisessa lainsäädännössä tunnustetun yritystyyppin sijoitusrahastoksi, osuuskunnaksi tai vastaavaksi laitokseksi;
 - b) seuraavien seikkojen luonne ja laajuus:
 - (i) ominaisuudet, jotka voivat heikentää laitoksen toiminnan jatkuvuutta markkinoiden sterssikausien aikana;

- (ii) markkinoiden stressikausi, jonka aikana tällaiset ominaisuudet voivat heikentää laitoksen toiminnan jatkuvuutta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

26 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit

1. Pääomainstrumentit katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen laitoksen omistajien ennakkoluvalla tai, jos se on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua, laitoksen ylimmän hallintoelimen ennakkoluvalla;
 - b) instrumentit ovat tosiasiallisesti maksettuja, eikä laitos ole rahoittanut suoraan tai välillisesti niiden ostoa;
 - c) instrumentit täyttävät luokitukseltaan kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) ne katsotaan direktiivin 86/635/ETY 22 artiklassa tarkoitetuksi pääomaksi;
 - ii) ne luokitellaan sovellettavassa tilinpäätösstandardissa tarkoitetuksi omaksi pääomaksi;
 - iii) ne luokitellaan tarvittaessa kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla omaksi pääomaksi taseen mukaisen maksukyvyttömyyden määrittämiseksi;
 - d) instrumentit esitetään selkeästi ja erikseen laitoksen tilinpäätöksen taseessa;
 - e) instrumentit ovat eräpäivättömiä;
 - f) instrumenttien pääomamäärää ei voida vähentää tai maksaa takaisin, jollei ole kyse
 - i) laitoksen likvidaatiosta;
 - ii) instrumenttien harkinnanvaraisista takaisinostoista tai muista harkinnanvaraisista pääoman vähentämiskeinoista, jolloin laitoksen on täytynyt saada toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkolupa 72 artiklan mukaisesti;
 - g) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei mainita nimenomaisesti tai implisiittisesti, että instrumenttien pääomamäärää mahdollisesti tai tosiasiallisesti vähennetään tai että se mahdollisesti tai tosiasiallisesti

maksetaan takaisin muussa tapauksessa kuin laitoksen likvidaatiassa, eikä laitos esitä tällaista mainintaa muulla tavoin ennen instrumenttien liikkeeseenlaskua tai sen yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta niitä takaisin;

- h) instrumentit täyttävät voitonjaon osalta kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) etuoikeutettua voitonjakoa ei suoriteta, mikä koskee myös muita rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja, ja instrumentteja koskevissa ehdoissa ei määrätä etuoikeuksista voitonjakoon;
 - ii) instrumenttien haltijoille suoritettava voitonjako voidaan maksaa ainoastaan jakokelpoisista eristä;
 - iii) instrumentteja koskevissa ehdoissa ei aseteta ylärajaa tai muita rajoituksia voitonjaon enimmäismäärälle, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;
 - iv) voitonjaon määrä ei millään tavoin perustu hintaan, jolla instrumentit on ostettu liikkeeseenlaskun yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;
 - v) instrumentteja koskevissa ehdoissa laitosta ei velvoiteta suorittamaan voitonjakoa instrumenttien haltijoille eikä laitokselle aseteta muutenkaan tällaista velvoitetta;
 - vi) voitonjaon maksamatta jättämistä ei pidetä laitoksen tekemänä maksuvelvoitteidensa laiminlyöntinä;
- i) instrumenteilla katetaan ensimmäinen ja suhteellisesti suurin osa tappioista niiden syntyessä, kun otetaan huomioon kaikki laitoksen liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, ja kullakin instrumentilla katetaan tappioita samassa määrin kuin kaikilla muilla rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteilla;
- j) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä kaikkien muiden vaateiden jälkeen;
- k) instrumenttien omistajilla on laitoksen jäännösvaroihin kohdistuva oikeus, joka suhteutetaan likvidaation yhteydessä kaikkien etuoikeudeltaan parempien vaateiden maksamisen jälkeen tällaisten liikkeeseenlaskettujen instrumenttien määrään ja joka ei ole kiinteämääräinen tai jolle ei ole asetettu ylärajaa, lukuun ottamatta kuitenkin 25 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;
- l) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta:
 - i) laitos tai sen tytäryritykset;
 - ii) emoyrityksenä toimiva laitos tai sen tytäryritykset;
 - iii) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

- iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
 - v) finanssialan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;
 - vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
 - m) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvien vaateiden etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä.
2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa säädetty edellytykset on täytettävä myös siinä tapauksessa, että rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien pääomamäärän arvoa alennetaan pysyvästi.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään
- a) pääomainstrumenttien epäsuoran rahoituksen luonne ja siinä sovellettavat rahoitusmuodot;
 - b) ”jakokelpoisten erien” merkitys, jotta voidaan määrittää laitoksen omien varojen instrumenttien haltijoille jaettavissa oleva summa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

27 artikla

Sijoitusrahastojen, osuuskuntien ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit

1. Sijoitusrahastojen, osuuskuntien ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi vain, jos 26 artiklassa ja tässä artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.
2. Pääomainstrumenttien lunastamisen osalta on täytettävä seuraavat edellytykset:
- a) laitoksen on voitava kieltäytyä instrumenttien lunastamisesta, paitsi jos kieltäytyminen ei ole mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan;
 - b) jos laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta instrumentteja, instrumentteja koskevissa säännöksissä on annettava laitokselle mahdollisuus rajoittaa niiden lunastamista;
 - c) kieltäytymistä instrumenttien lunastamisesta tai tapauksen mukaan niiden lunastamisen rajoittamista ei saa pitää laitoksen tekemänä maksuvelvoitteidensa laiminlyöntinä.

3. Pääomainstrumentteihin liittyvän voitonjaon enimmäismäärälle saa asettaa ylärajan tai rajoituksen vain, jos se asetetaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen mukaisesti.
4. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä instrumenttien nimellisarvoon rajoittuvat oikeudet laitoksen rahastoihin, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien haltijoita.
5. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä laitoksen varoihin kohdistuvan oikeuden, joka on kiinteämääräinen tai jolle on asetettu yläraja, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien haltijoita.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään sellaisten lunastamista koskevien rajoitusten luonne, joita tarvitaan, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta omien varojen instrumentteja.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

28 artikla

Sen seuraukset, että rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 26 artiklassa ja soveltuvin osin 27 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) instrumenttia ei katsota enää rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentiksi;
- b) instrumenttiin liittyviä ylikurssirahastoja ei katsota enää rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriksi.

2 JAKSO

OMIIN VAROIHIN SOVELLETTAVAT SUODATTIMET

29 artikla

Arvopaperistetut omaisuuserät

1. Laitoksen on jätettävä pois kaikista omien varojen osatekijöistä kaikki sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaiset laitoksen oman pääoman lisäykset, jotka johtuvat arvopaperistetuista omaisuuseristä, mukaan luettuina seuraavat:

- a) sellaiseen vastaiseen marginaalituloon liittyvä lisäys, joka tuottaa laitokselle myyntivoittoa;
 - b) jos laitos on ollut arvopaperistamisen alullepanijana, arvopaperistettujen omaisuuserien ennakoitujen tulojen aktivoinnista saadut nettovoitot, jotka tarjoavat erillisen turvan arvopaperistetuille omaisuuserille.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdan a alakohdassa mainittu myyntivoiton käsite.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

30 artikla

Rahavirtojen suojaukset ja omien velkojen arvonmuutokset

Laitokset eivät saa sisällyttää omien varojen osatekijöihin seuraavia eriä:

- a) käyvän arvon rahastoon sisältyvät erot, jotka liittyvät sellaisten rahoitusinstrumenttien rahavirtojen suojauksista saatuihin voittoihin tai tappioihin, joita ei ole arvostettu käypään arvoon, ennakoidut rahavirrat mukaan luettuina;
- b) käypään arvoon arvostettuihin laitoksen velkoihin liittyvät voitot tai tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottoluokituksen muutoksesta.

31 artikla

Muut arvonnoikaisut

1. Laitosten on sovellettava 100 artiklan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettuihin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojensa määrää ja vähennettävä rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista mahdollisten muiden tarvittavien arvonnoikaisujen määrä.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joilla sovelletaan 100 artiklan vaatimuksia 1 kohtaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

32 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot

Laitokset eivät saa tehdä oikaisuja poistaakseen omista varoistaan käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja tai tappioita, jotka liittyvät niiden varoihin ja velkoihin, jollei ole kyse 30 artiklassa tarkoitetuista eristä.

3 JAKSO

VÄHENNYKSET RAJOITUKSETTOMIEN ENSISIIJAISTEN OMIEN VAROJEN ERISTÄ SEKÄ POIKKEUKSET JA VAIHTOEHDOT

1 ALAJAKSO

VÄHENNYKSET RAJOITUKSETTOMIEN ENSISIIJAISTEN OMIEN VAROJEN ERISTÄ

33 artikla

Vähennykset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

1. Laitosten on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä
 - a) kuluvan tilikauden tappiot;
 - b) aineettomat hyödykkeet;
 - c) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset;
 - d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää, negatiiviset määrät, jotka saadaan laskemalla 154 ja 155 artiklan mukaan laskettujen odotettujen tappioiden yhteismäärä;
 - e) laitoksen etuuspohjaisen eläkerahaston varat;
 - f) laitoksen suorat ja välilliset omistussuudet omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, mukaan luettuina omat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos on tosiasiallisesti tai ehdollisesti velvollinen ostamaan olemassa olevan sopimusvelvoitteen mukaisesti;
 - g) omistussuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun näillä yhteisöillä on laitoksen kanssa keskinäinen ristiinomistus, jolla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;
 - h) niiden suorien ja välillisten omistussuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta näissä yhteisöissä;
 - i) niiden suorien ja välillisten omistussuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on huomattava sijoitus näissä yhteisöissä;

- j) niiden erien määrä, jotka on 53 artiklan mukaan vähennettävä rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä, jotka ylittävät laitoksen rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat;
 - k) vastuuerä, joka liittyy seuraaviin eriin, joihin voidaan soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa, jos laitos 1 250 prosentin riskinpainon soveltamisen sijasta vähentää kyseisen vastuuerän rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista:
 - i) finanssialan ulkopuoliset määräosuudet;
 - ii) arvopaperistamispositiot 238 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 239 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 253 artiklan mukaisesti;
 - iii) vaillinaiset siirrot 369 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - l) laskentahetkellä odotettavissa olevat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erien määrää siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
- a) 1 kohdan a, c, e ja l alakohdassa tarkoitettujen vähennysten tarkemmat soveltamissäännöt;
 - b) finanssilaitosten, kolmansien maiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti jäävien yritysten pääomainstrumenttityypit, jotka on vähennettävä seuraavista omien varojen osatekijöistä:
 - i) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen erät;
 - ii) rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät;
 - iii) toissijaisten omien varojen erät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

34 artikla

Aineettomien hyödykkeiden vähentäminen

Laitosten on määritettävä vähennettävät aineettomat hyödykkeet seuraavasti:

- a) vähennettävää määrää on pienennettävä sellaisten aineettomiin hyödykkeisiin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrällä, jotka mitätöityisivät, jos aineettomien hyödykkeiden arvo alenisi tai nämä hyödykkeet kirjattaisiin pois taseesta sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti;

- b) vähennettävään määrään on sisällyttävä liikearvo, joka sisältyy laitoksen huomattavien sijoitusten arvon määrittämiseen.

35 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten vähentäminen

1. Laitosten on määritettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä, joka vähennetään tämän artiklan mukaisesti.
2. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä on laskettava vähentämättä siitä näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrää, paitsi jos 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
3. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrästä voidaan vähentää näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) sekä laskennalliset verosaamiset että niihin liittyvät laskennalliset verovelat syntyvät jäsenvaltion tai kolmannen maan verolainsäädännön johdosta;
 - b) jäsenvaltion tai kolmannen maan veroviranomainen sallii laskennallisten verosaamisten ja niihin liittyvien laskennallisten verovelkojen vähentämisen toisistaan.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovellettaessa käytettävät laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laitoksen laskennalliset verovelat eivät saa sisältää laskennallisia verovelkoja, jotka pienentävät vähennettävää aineettomien hyödykkeiden tai etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat on jaettava seuraavien kesken:
 - a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, joita ei vähennetä 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) kaikki muut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset.

Laitosten on jaettava laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat sellaisten tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten osuuksien mukaisesti, joita a ja b alakohdassa tarkoitetut erät edustavat.

36 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomat laskennalliset verosaamiset

1. Laitoksen on sovellettava tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

2. Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin kuuluvat seuraavat:
- a) laitoksen kuluvalta kaudelta maksamat liialliset verot;
 - b) laitoksen kuluvan kauden verotukselliset tappiot, jotka tasataan taaksepäin aiempiin vuosiin ja joiden seurauksena syntyy keskushallintoon, aluehallintoon tai paikalliseen veroviranomaiseen kohdistuva vaade tai joltakin näistä oleva saaminen;
 - c) väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka siinä tapauksessa, että yritykselle aiheutuu tappio tai se tulee maksukyvyttömäksi tai joutuu selvitystilaan, on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan korvattava pakollisesti tai automaattisesti laitoksen sijoittautumisjäsenvaltion keskushallintoon kohdistuvalla vaateella, jolla on katettava tappioita samassa määrin kuin rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteilla toimintaa keskeyttämättä sekä laitoksen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä.

37 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta saatavien negatiivisten määrien vähentäminen

Edellä olevan 33 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennettävää määrää ei saa pienentää tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrän lisäyksellä tai muiden ylimääräisten verovaikutusten perusteella, joita voi esiintyä, jos varaukset nousevat samalle tasolle kuin II osaston 3 luvun 3 jaksossa tarkoitetut odotetut tappiot.

38 artikla

Etuuspohjaisen eläkerahaston varojen vähentäminen

4. Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan e alakohtaa etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää, joka on vähennettävä, on pienennettävä seuraavilla määrillä:
- a) kaikkien sellaisten varoihin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrä, jotka voivat mitätöityä, jos varojen arvo alenee tai varat kirjataan pois taseesta sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti;
 - b) niiden etuuspohjaisessa eläkerahastossa olevien varojen määrä, joita laitos voi käyttää rajoituksettomasti, jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan. Varoille, joilla vähennettävää määrää pienennetään, on tarvittaessa annettava riskipaino kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joilla toimivaltainen viranomainen antaa laitoksen pienentää etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

39 artikla

Omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan f alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista pitkien bruttopositioden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omista rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän kaupankäyntivarastossa pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa suojattavassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
- b) laitosten on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin, omiin rajoituksettomien omien varojen instrumentteihin;
- c) laitokset voivat nettouttaa kaupankäyntivarastoon sisältyvät pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioden kanssa, jotka ovat omissa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski.

40 artikla

Huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä

Laitoksella on vähentämisen kannalta huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) laitos omistaa yli 10 prosenttia relevantin yhteisön liikkeeseenlaskemista rajoituksettomien ensisijaisista omien varojen instrumenteista;
- b) laitoksella on läheiset sidokset relevanttiin yhteisöön, ja se omistaa relevantin yhteisön liikkeeseenlaskemia rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja;
- c) laitos omistaa relevantin yhteisön liikkeeseenlaskemia rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentteja, ja relevantti yhteisö ei sisälly konsolidointiin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla, mutta se sisältyy samaan tilinpäätösten konsolidointiin kuin kyseinen laitos sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisen taloudellisen raportoinnin yhteydessä.

41 artikla

Relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista

olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 33 artiklan 1 kohdan g, h ja i alakohdassa tarkoitetut vähennykset seuraavasti:

- a) omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja muista pääomainstrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;
- b) luokkaan 1 sijoitettavia omaan varallisuuteen kuuluvia vakuutuseriä on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista.

42 artikla

Relevanttien yhteisöjen omien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) ne voivat laskea kaupankäyntivarastoon sisältyvät omistusosuudet relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista samassa suojattavassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyen position juoksuaika vastaa pitkän position juoksuaikaa tai lyhyen position jäljellä oleva juoksuaika on vähintään yksi vuosi;
- b) niiden on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista ja ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen pääomainstrumentteihin.

43 artikla

Omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä

1. Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan h alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettua laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

- a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - i) 29–32 artikla;
 - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–g ja j–l alakohdassa tarkoitetut vähennykset, lukuun ottamatta kuitenkin määrää, joka on vähennettävä tulevista

veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;

iii) 41 ja 42 artikla;

- b) relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien laitoksen suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä jaettuna niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Laitosten on määritettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla määrällä:
- a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;
 - b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.
4. Edellä 33 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.
5. Laitosten on määritettävä omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien riskipainotettava osuus jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettulla määrällä:
- a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;
 - b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.

44 artikla

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä

Sovellettaessa 33 artiklan 1 kohdan i alakohdassa sovellettavasta määrästä, joka on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä, on jätettävä pois merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää, ja kyseinen määrä on määritettävä 41 ja 42 artiklan ja 2 alajakson mukaisesti.

2 ALAJAKSO

RAJOITUKSETTOMIEN ENSISIIJAISTEN OMIEN VAROJEN ERISTÄ TEHTÄVIÄ VÄHENNYKSIÄ KOSKEVAT POIKKEUKSET JA VAIHTOEHDOT

45 artikla

Kynnysarvoihin perustuvat poikkeukset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Tehdessään 33 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdassa edellytetyjä vähennyksiä laitokset eivät saa vähentää a ja b alakohdassa lueteltuja eriä, jotka ovat yhteensä enintään 15 prosenttia rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista:
 - a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja jotka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - i) 29–32 artikla;
 - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–h ja j–l alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
 - b) kun laitoksella on huomattava sijoitus relevantissa yhteisössä, suorat ja välilliset omistusosuudet, jotka laitoksella on relevantin yhteisön rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja jotka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - i) 29–32 artikla;
 - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–h ja j–l alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
2. Eriin, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, on sovellettava 250 prosentin riskipainoa ja tarvittaessa kolmannen osa IV osaston vaatimuksia.

46 artikla

Muut vähennyksiä koskevat poikkeukset ja vaihtoehdot konsolidointia sovellettaessa

1. Vaihtoehtona sille, että laitos vähentää omistusosuudet, jotka sillä on niiden vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten ja vakuutusholdingyhtiöiden rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, joissa sillä on huomattava sijoitus, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksen soveltaa direktiivin 2002/87/EY liitteeseen I sisältyviä menetelmiä 1, 2 tai 3. Laitoksen on sovellettava valittua menetelmää johdonmukaisesti eri aikoina.

Laitos voi soveltaa menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi) ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennakkoluvalla. Toimivaltainen viranomainen voi

myöntää ennakkoluvan vain, jos se on vakuuttunut konsolidoitavien yhteisöjen yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan tasosta.

2. Jos omia varoja ei lasketa konsolidoinnin perusteella, laitokset, jotka ovat konsolidoidun valvonnan kohteina ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, eivät saa vähentää 33 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdissa tarkoitettuja omistusosuuksia, jotka niillä on konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvissa relevanteissa yhteisöissä.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat seuraavissa tapauksissa sallia, että laitokset eivät vähennä omistusosuutta 33 artiklan 1 kohdan h ja i tarkoitettusta erästä:
 - a) omistusosuus on relevantissa yhteisössä, joka kuuluu laitoksen kanssa saman lisävalvonnan piiriin direktiivin 2002/87/EY mukaisesti;
 - b) 25 artiklassa tarkoitettulla laitoksella on omistusosuus toisessa tällaisessa laitoksessa, sen keskusluottolaitoksessa tai alueellisessa luottolaitoksessa, ja seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) kun omistusosuus on keskusluottolaitoksessa tai alueellisessa luottolaitoksessa, laitos, jolla se on, on liittynyt osaksi keskusluottolaitoksen tai alueellisen luottolaitoksen ryhmää lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja keskusluottolaitoksen tai alueellisen luottolaitoksen tehtävänä on näiden määräysten mukaisesti suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;
 - ii) laitokset kuuluvat samaan 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään;
 - iii) toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet 108 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun luvan;
 - iv) 108 artiklan 7 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
 - v) laitos laatii 108 artiklan 7 kohdan e alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun taseen ja toimittaa sen toimivaltaisille viranomaisille vähintään yhtä usein kuin omien varojen vaatimuksista on annettava 95 artiklan mukainen ilmoitus;
 - c) alueellisella luottolaitoksella on omistusosuus keskusluottolaitoksessaan tai muussa alueellisessa luottolaitoksessa, ja b alakohdan i–v alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
4. EPV, EVLEV ja EAMV laativat sekakomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan soveltamiseksi direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa II osassa ja 228 artiklan 1 kohdassa lueteltujen laskentamenetelmien soveltamisedellytykset 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähentämistä koskevia vaihtoehtoja varten.

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset 3 kohdan b alakohdan soveltamisedellytysten määrittämiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 JAKSO

RAJOITUKSETTOMAT ENSISIJAISET OMAT VARAT

47 artikla

Rajoituksettomat ensisijaiset omat varat

Laitoksen rajoituksettomat ensisijaiset omat varat koostuvat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä sen jälkeen, kun on sovellettu 29–32 artiklassa edellytettyjä oikaisuja, 33 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 45, 46 ja 74 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja.

3 luku

Rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat

1 JAKSO

RAJOITUKSENALAISTEN ENSISIJAISTEN OMIEN VAROJEN ERÄT JA INSTRUMENTIT

48 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erät koostuvat seuraavista:

- a) pääomainstrumentit, jos 49 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- b) a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

49 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentit

1. Pääomainstrumentit katsotaan rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) instrumentit on laskettu liikkeeseen, ja ne ovat tosiasiallisesti maksettuja;
- b) mikään seuraavista ei ole ostanut instrumentteja:
 - i) laitos tai sen tytäryritykset;
 - ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
- c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;
- d) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden yhteydessä toissijaisten omien varojen instrumenttien jälkeen;
- e) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta:
 - i) laitos tai sen tytäryritykset;
 - ii) emoyrityksenä toimiva laitos tai sen tytäryritykset;
 - iii) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
 - iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
 - v) finanssialan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;
 - vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
- f) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä;
- g) instrumentit ovat eräpäivättömiä, eikä niitä koskevissa säännöksissä ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi ne takaisin;
- h) kun instrumentteja koskevat säännökset sisältävät yhden tai useamman osto-option, osto-optio perustuu yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavaltaan;
- i) instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa vain, jos 72 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä;
- j) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei mainita nimenomaisesti tai implisiittisesti, että instrumentit mahdollisesti tai tosiasiallisesti ostetaan takaisin tai lunastetaan, eikä laitos esitä tällaista mainintaa muulla tavoin;
- k) laitos ei mainitse nimenomaisesti tai implisiittisesti, että toimivaltainen viranomainen suostuisi instrumenttien takaisinostoa tai lunastusta koskevaan pyyntöön;
- l) instrumentteihin liittyvä voitonjako täyttää seuraavat edellytykset:

- i) se maksetaan jakokelpoisista eristä;
- ii) instrumentteihin liittyvän voitonjaon määrää ei muuteta laitoksen, sen emoyrityksenä toimivan laitoksen, emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön luottoluokituksen perusteella;
- iii) instrumentteja koskevissa säännöksissä annetaan laitokselle täysi harkintavalta peruuttaa instrumentteihin liittyvä voitonjako milloin tahansa rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta, ja laitos saa käyttää näitä peruutettuja maksuja rajoituksetta velvoitteidensa täyttämiseen niiden erääntyessä;
- iv) voitonjaon peruuttamista ei pidetä laitoksen tekemänä maksuvelvoitteidensa laiminlyöntinä;
- v) laitokselle ei aseteta rajoituksia voitonjaon peruuttamisen vuoksi;
- m) instrumentit eivät vaikuta sen määrittämiseen, että laitoksen velat ovat suurempia kuin sen varat, kun tällaisella määrittelyllä testataan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksukyvyttömyyttä;
- n) instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että instrumenttien pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan tai instrumentit muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi laukaisevan tapahtuman toteutuessa;
- o) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole sellaisia ominaisuuksia, jotka voisivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;
- p) kun laitos tai liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin, tai emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai monialan holdingyhtiö ei laske instrumentteja suoraan liikkeeseen, tulot ovat välittömästi ja rajoituksetta seuraavien saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetty edellytykset:
 - i) laitos;
 - ii) liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
 - iii) emoyrityksenä toimiva laitos;
 - iv) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö;
 - v) monialan holdingyhtiö.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) lunastusta koskevien kannustimien muoto ja luonne;
- b) pääomamäärän kirjanpitoarvon alentamisen luonne;

- c) menettelyt ja ajoitus, joita noudatetaan, kun
 - i) vahvistetaan, että laukaiseva tapahtuma on toteutunut;
 - ii) toimivaltaiselle viranomaiselle ja instrumentin haltijoille ilmoitetaan, että laukaiseva tapahtuma on toteutunut ja että tapauksen mukaan instrumentin pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan tai instrumentti muunnetaan sitä koskevien säännösten mukaisesti rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentiksi;
 - iii) tapauksen mukaan instrumentin pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan tai instrumentti muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentiksi;
- d) instrumenttien ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;
- e) erillisyhtiöiden käyttö omien varojen instrumenttien välilliseen liikkeeseenlaskuun.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

50 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon peruuttamista koskevat rajoitukset sekä ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen

Sovellettaessa 49 artiklan 1 kohdan l alakohdan v alakohtaa ja o alakohtaa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskeviin säännöksiin ei saa sisällyttää

- a) vaatimusta, jonka mukaan instrumentteihin liittyvä voitonjako on suoritettava, jos voitonjako suoritetaan laitoksen liikkeeseenlaskemasta instrumentista, jonka etuoikeusasema on sama tai huonompi kuin rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentti, mukaan luettuna rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentti;
- b) vaatimusta, jonka mukaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon maksaminen on peruttava, jos kyseisiin rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteihin liittyvää voitonjakoa ei suoriteta;
- c) velvollisuutta korvata koron- tai osingonmaksu muussa muodossa olevalla maksulla. Laitokselle ei saa asettaa tällaista velvollisuutta muullakaan tavoin.

51 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien kirjanpitoarvon alentaminen tai kyseisten instrumenttien muuntaminen

Sovellettaessa 49 artiklan 1 kohdan n alakohtaa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteihin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) laukaiseva tapahtuma toteutuu, kun 87 artiklan a alakohdassa tarkoitettu laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuus on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:
 - i) 5,125 prosenttia;
 - ii) 5,125:tä prosenttia suurempi prosenttimäärä, jonka laitos on vahvistanut ja täsmentänyt instrumenttia koskevissa säännöksissä;
- b) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että instrumentit muunnetaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi laukaisevan tapahtuman toteutuessa, kyseissä säännöksissä on määritettävä jompikumpi seuraavista:
 - i) muuntokerroin ja sallitun muunnettavan määrän yläraja;
 - ii) ylä- ja alaraja instrumenttien muuntamiselle rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteiksi;
- c) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan laukaisevan tapahtuman toteutuessa, arvon alentamisessa on pienennettävä kaikkia seuraavia:
 - i) instrumentin haltijan vaadetta laitoksen likvidaatiossa;
 - ii) määrää, joka on maksettava, jos instrumentti ostetaan takaisin;
 - iii) instrumenttiin liittyvää voitonjakoa.

52 artikla

Sen seuraukset, että rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 49 artiklassa 1 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) instrumenttia ei katsota enää rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentiksi;
- b) instrumenttiin liittyvää ylikurssirahastojen osaa ei katsota enää rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriksi.

2 JAKSO

RAJOITUKSENALAISTEN ENSISIIJAISTEN OMIIEN VAROJEN ERISTÄ TEHTÄVÄT VÄHENNYKSET

53 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

Laitosten on vähennettävä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä

- a) laitoksen suorat ja välilliset omistussuudet omista rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, mukaan luettuina omat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;
- b) omistussuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinoitekoisesti laitoksen omia varoja;
- c) 57 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria ja välillisiä omistussuusia relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta näissä yhteisöissä;
- d) laitoksen suorat ja välilliset omistussuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on huomattava sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkin merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää;
- e) niiden erien määrä, jotka on 63 artiklan mukaan vähennettävä toissijaisten omien varojen eristä, jotka ylittävät laitoksen toissijaiset omat varat;
- f) laskentahetkellä odotettavissa olevat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen erien määrää siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

54 artikla

Omista rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuusiien vähentäminen

Sovellettaessa 53 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistussuudet omista rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omista rajoituksenalaisista ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuusiien määrän kaupankäyntivarastossa pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa suojattavassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

- b) laitosten on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistussuosuuksia, jotka ovat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista ja ovat indeksiarvopapereista olevien omistussuosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin omiin rajoituksenalaisten omien varojen instrumentteihin;
- c) laitokset voivat nettouttaa kaupankäyntivarastoon sisältyvät pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka ovat saatu indeksiarvopapereista olevista omistussuosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski.

55 artikla

Relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 53 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) omistussosuudet rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;
- b) luokkaan 1 sijoitettavia omia lisävaroja on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistussuosuksina rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista.

56 artikla

Relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 53 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) niiden on laskettava kaupankäyntivarastoon sisältyvät omistussosuudet relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista samassa suojattavassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyen position juoksuaika vastaa pitkän position juoksuaikaa tai lyhyen position jäljellä oleva juoksuaika on vähintään yksi vuosi;
- b) niiden on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä, relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista olevia välillisiä omistussuosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistussuosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen pääomainstrumentteihin.

57 artikla

Rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistussuosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä

1. Sovellettaessa 53 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitettusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

- a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - i) 29–32 artikla;
 - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–g ja j–l alakohtaa, lukuun ottamatta kuitenkin tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;
 - iii) 41 ja 42 artikla;
 - b) relevanttien yhteisöjen rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteista olevien laitoksen suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Laitosten on määritettävä rajoituksenalaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, joka on vähennettävä, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:
- a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;
 - b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.

3 JAKSO

RAJOITUKSENALAISET ENSISIJAISET OMAT VARAT

58 artikla

Rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat

Laitoksen rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat koostuvat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen eristä 53 artiklassa tarkoitettujen erien vähentämisen ja 74 artiklan soveltamisen jälkeen.

4 luku

Toissijaiset omat varat

1 JAKSO

TOISSIJAISTEN OMIEN VAROJEN ERÄT JA INSTRUMENTIT

59 artikla

Toissijaisten omien varojen erät

Toissijaisten omien varojen erät koostuvat seuraavista:

- a) pääomainstrumentit, jos 60 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- b) a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.
- c) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät II osaston 2 luvun mukaisesti, yleiset luottoriskioikaisut, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 1,25 prosenttia kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä;
- d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät II osaston 3 luvun mukaisesti, 154 ja 155 artiklan mukaisesti lasketut positiiviset määrät, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 0,6 prosenttia kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä.

60 artikla

Toissijaisten omien varojen instrumentit

Pääomainstrumentit katsotaan toissijaisten omien varojen instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) instrumentit on laskettu liikkeeseen, ja ne ovat tosiasiallisesti maksettuja;
- b) mikään seuraavista ei ole ostanut instrumentteja:
 - i) laitos tai sen tytäryritykset;
 - ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
- c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;
- d) instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kokonaan muiden velkojien vaateita huonommassa asemassa;
- e) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta:
 - i) laitos tai sen tytäryritykset;

- ii) emoyrityksenä toimiva laitos tai sen tytäryritykset;
 - iii) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
 - iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;
 - v) finanssialan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;
 - vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
- f) instrumentteihin ei kohdistu järjestelyjä, jotka parantaisivat instrumentteihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa;
 - g) instrumenttien alkuperäinen juoksuaika on vähintään viisi vuotta;
 - h) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi ne takaisin;
 - i) jos instrumentteihin sisältyy yksi tai useampi osto-optio, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;
 - j) instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa vain, jos 72 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä;
 - k) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei mainita nimenomaisesti tai implisiittisesti, että instrumentit mahdollisesti tai tosiasiallisesti ostetaan takaisin tai lunastetaan muutoin kuin erääntymispäivänä, eikä laitos esitä tällaista mainintaa tai ehdotusta muulla tavoin;
 - l) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai likvidaation yhteydessä;
 - m) instrumentteihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta laitoksen, sen emoyrityksenä toimivan laitoksen, emoyrityksenä toimivan finanssialan holdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön luottoluokituksen perusteella;
 - n) kun laitos tai liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin, tai emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö tai monialan holdingyhtiö ei laske instrumentteja suoraan liikkeeseen, tulot ovat välittömästi ja rajoituksetta seuraavien saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetty edellytykset:
 - i) laitos;
 - ii) liiketoimintaa harjoittava yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
 - iii) emoyrityksenä toimiva laitos;
 - iv) emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö;
 - v) monialan holdingyhtiö.

61 artikla
Toissijaisten omien varojen instrumenttien poisto

Se, missä määrin toissijaisten omien varojen instrumentit katsotaan toissijaisten omien varojen eriksi instrumenttien juoksuajan viimeisten viiden vuoden aikana, lasketaan kertomalla a alakohdan laskutoimituksesta saatu tulos b alakohdassa tarkoitettulla määrällä seuraavasti:

- a) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen nimellisarvo niiden sopimuksenmukaisen juoksuajan viimeisen viisivuotiskauden ensimmäisenä päivänä jaettuna kyseisen kauden kalenteripäivien lukumäärällä;
- b) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen sopimuksenmukaisesta juoksuajasta jäljellä olevien kalenteripäivien lukumäärä.

62 artikla
Sen seuraukset, että toissijaisten omien varojen instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 60 artiklassa 2 artiklassa säädetty edellytykset eivät enää täyty toissijaisten omien varojen instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) instrumenttia ei katsota enää toissijaisten omien varojen instrumentiksi;
- b) instrumenttiin liittyvää ylikurssirahaston osaa ei katsota enää toissijaisten omien varojen eriksi.

2 JAKSO
TOISSIJAISTEN OMIEN VAROJEN ERISTÄ TEHTÄVÄT VÄHENNYKSET

63 artikla
Toissijaisten omien varojen eristä tehtävät vähennykset

Toissijaisten omien varojen eristä on vähennettävä seuraavat:

- a) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet omista toissijaisten omien varojen instrumenteista, mukaan luettuina omat toissijaisten omien varojen instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;
- b) omistusosuudet relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;
- c) 67 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria ja välillisiä omistusosuuksia relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta näissä yhteisöissä;
- d) laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista, kun laitoksella on huomattava sijoitus näissä

yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkin merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

64 artikla

Omista toissijaisten omien varojen instrumenteista ja etuoikeudeltaan huonommista lainoista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 63 artiklan a alakohdtaa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän kaupankäyntivarastossa pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa suojattavassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
- b) laitosten on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, laskemalla suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin toissijaisten omien varojen instrumentteihin;
- c) laitokset voivat nettouttaa kaupankäyntivarastoon sisältyvät pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa toissijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioden kanssa, jotka ovat omissa rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski.

65 artikla

Relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista ja etuoikeudeltaan huonommista lainoista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 63 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) omistusosuudet toissijaisten omien varojen instrumenteista, etuoikeudeltaan huonommat lainat mukaan luettuina, on laskettava pitkien bruttopositioden perusteella;
- b) omistusosuuksia luokkaan 2 sijoitettavista omaan varallisuuteen kuuluvista vakuutuseristä ja luokkaan 3 sijoitettavista omaan varallisuuteen kuuluvista vakuutuseristä on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina toissijaisten omien varojen instrumenteista.

66 artikla

Relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista ja etuoikeudeltaan huonommista lainoista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 63 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

- a) ne voivat laskea kaupankäyntivarastoon sisältyvät omistusosuudet relevanttien yhteisöjen pääomainstrumenteista samassa suojattavassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos lyhyen position juoksuaika vastaa pitkän position juoksuaikaa tai lyhyen position jäljellä oleva juoksuaika on vähintään yksi vuosi;
- b) niiden on määritettävä vähennettävä määrä kaupankäyntivarastoon sisältyviä, pääomainstrumenteista olevia välillisiä omistusosuuksia, jotka ovat indeksiarvopapereista olevien omistusosuuksien muodossa, ottamalla huomioon suojattava vastuu, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen pääomainstrumentteihin.

67 artikla

Toissijaisten omien varojen instrumenttien vähentäminen, kun laitoksella ei ole huomattavaa sijoitusta relevantissa yhteisössä

1. Sovellettaessa 63 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:
 - a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat ja välilliset omistusosuudet relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - i) 29–32 artikla;
 - ii) 33 artiklan 1 kohdan a–g ja j–l alakohta, lukuun ottamatta kuitenkaan määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;
 - iii) 41 ja 42 artiklaa;
 - b) relevanttien yhteisöjen toissijaisten omien varojen instrumenteista olevien laitoksen suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumenteista.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Laitosten on määritettävä toissijaisten omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, joka on vähennettävä, jakamalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:
 - a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien kokonaismäärä;

- b) niiden suorien ja välillisten omistusosuuksien kokonaismäärä, jotka laitoksella on niiden relevanttien yhteisöjen omien varojen instrumenteista, joissa sillä ei ole huomattavaa sijoitusta.

3 JAKSO

TOISSIJAISET OMAT VARAT

68 artikla

Toissijaiset omat varat

Laitoksen toissijaiset omat varat koostuvat toissijaisten omien varojen eristä 63 artiklassa tarkoitettujen vähennysten ja 74 artiklan soveltamisen jälkeen.

5 luku

Omat varat

69 artikla

Omat varat

Laitoksen omat varat koostuvat sen ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen summasta.

6 luku

Yleiset vaatimukset

70 artikla

Omistusosuus säänneltyjen yhteisöjen päämainstrumenteista, joita ei katsota lakisääteiseksi pääomaksi

Laitokset eivät saa vähentää mistään omien varojen osatekijöistä 137 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitetun säännellyn finanssialan yhteisön omistusosuuksia, joita ei katsota kyseisen yhteisön lakisääteiseksi pääomaksi. Laitosten on tarvittaessa sovellettava tällaisiin omistusosuuksiin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

71 artikla

Välilliset omistusosuudet, jotka ovat syntyneet indeksi-instrumenteista olevista omistusosuuksista

1. Vaihtoehtona sille, että laitos laskee vastuunsa, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentteihin, laitos voi käyttää toimivaltaisen viranomaisen ennakkoluvulla varovaista arviota suojattavasta vastuustaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen,

rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentteihin.

2. Toimivaltainen viranomaislainen saa antaa luvan vain, jos laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen olisi toiminnallisesti raskasta valvoa suojattavaa vastuutaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin kyseisten relevanttien yhteisöjen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentteihin.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
 - a) minkä asteista varovaisuutta on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettussa arvioissa, joita käytetään vaihtoehtona suojattavan vastuun laskemiselle;
 - b) mitä ilmaisulla ”toiminnallisesti raskasta” tarkoitetaan 2 kohtaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

72 artikla

Omien varojen vähentämisen edellytykset

Laitoksen on pyydettävä toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkolupaa seuraaviin toimiin:

- a) laitoksen liikkeeselaskemien rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien vähentäminen tai takaisinosto sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla tavalla;
- b) rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen instrumenttien tai toissijaisten omien varojen instrumenttien takaisinoston tai lunastuksen toteuttaminen ennen sopimuksenmukaista eräntymispäivää.

73 artikla

Valvontaviranomaisen lupa omien varojen vähentämiseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa vähentää, ostaa takaisin tai lunastaa rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumentteja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täytyy:
 - a) laitos korvaa ennen 13 artiklassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 72 artiklassa tarkoitettujen instrumenttien vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuottokapasiteetin kannalta kestäväillä ehdoilla;

- b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ylittäisivät kyseisen toimen jälkeen 87 artiklan 1 kohdan vaatimukset marginaalilla, jota toimivaltainen viranomainen pitää huomattavana ja asianmukaisena, ja toimivaltainen viranomainen katsoo laitoksen taloudellisen tilanteen olevan muutoin vakaa.
2. Jos laitos toteuttaa 72 artiklan a kohdassa tarkoitetun toimen ja 25 artiklassa tarkoitettujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenttien lunastamisesta ei saa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan kieltäytyä, toimivaltainen viranomainen voi poiketa tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä edellytyksistä sillä ehdolla, että se vaatii laitosta rajoittamaan tällaisten instrumenttien lunastamista asianmukaisin perustein.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään
- a) ilmaisun ”laitoksen tuottokapasiteetin kannalta kestävä” merkitys;
 - b) 2 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset perusteet rajoittaa lunastamista;
 - c) menettely- ja tietovaatimukset, jotka laitoksen on täytettävä hakiessaan toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa toteuttaa 72 artiklassa mainittu toimi, mukaan luettuna hakemuksen käsittelyn määräaika.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

74 artikla

Väliaikainen poikkeus omista varoista tehtävistä vähennyksistä

1. Jos laitoksella on tilapäisesti hallussaan relevantin yhteisön osakkeita, jotka katsotaan rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumenteiksi, ja toimivaltainen viranomainen arvioi, että osakkeita pidetään hallussa taloudellista auttamistoimea varten, jonka tavoitteena on kyseisen yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen, toimivaltainen viranomainen voi tilapäisesti olla soveltamatta vähentämissäännöksiä, joita sovellettaisiin muutoin näihin instrumentteihin.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, jossa täsmennetään tilapäisyyden käsitettä 1 kohdan soveltamiseksi ja määritetään edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen voi katsoa, että osakkeita pidetään tilapäisesti hallussa taloudellista auttamistoimea varten, jonka tavoitteena on relevantin yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

75 artikla

Omien varojen laadun jatkuva valvonta

1. EPV valvoo laitosten unionissa liikkeeseenlaskemien omien varojen instrumenttien laatua ja, jos instrumenttien laadun olennaisesta heikkenemisestä on huomattavaa näyttöä, ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.
2. Ilmoitukseen on sisällyttävä
 - a) yksityiskohtainen selvitys havaitun heikkenemisen luonteesta ja laajuudesta;
 - b) EPV tarpeellisina pitämiä komission toimia koskeva tekninen neuvonta.
3. EPV antaa komissiolle teknistä neuvontaa huomattavista muutoksista, joita se katsoo tarvittavan omien varojen määritelmään seuraavien seikkojen vuoksi:
 - a) markkinastandardien ja -käytäntöjen relevantit muutokset;
 - b) relevanttien oikeudellisten normien ja tilinpäätösstandardien muutokset;
 - c) niiden EPV:n menetelmien huomattavat muutokset, joita käytetään laitosten vakavaraisuuden stressitestauksessa.
4. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 teknistä neuvontaa siitä, miten käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja voidaan käsitellä muulla tavoin kuin sisällyttämällä ne rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin ilman oikaisua. Tällaisissa suosituksissa on otettava huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien ja pankkeihin sovellettavia vakavaraisuusstandardeja koskevien kansainvälisten sopimusten relevantit muutokset.

III osasto

Vähemmistön osuudet ja tytäryritysten liikkeeseenlaskemat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentit

76 artikla

*Vähemmistön osuudet, jotka voidaan sisällyttää konsolidoituihin rajoituksettomien
ensisijaisiin omiin varoihin*

1. Vähemmistön osuuksiin kuuluvat tytäryrityksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:
 - i) laitos;
 - ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
 - b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
 - c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumentit.
2. Vähemmistön osuuksia, jotka emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva finanssialan holdingyhtiö, monialan holdingyhtiö tai niiden tytäryritykset rahoittavat suoraan tai välillisesti erillisyyhtiön kautta tai muulla tavoin, ei katsota konsolidoiduiksi rajoituksettomiksi ensisijaisiksi omiksi varoiksi.

77 artikla

*Ehdot täyttävät rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat, ensisijaiset omat varat,
toissijaiset omat varat ja ehdot täyttävät omat varat*

Ehdot täyttäviin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, ensisijaisiin omiin varoihin, toissijaisiin omiin varoihin ja ehdot täyttäviin omiin varoihin kuuluvat tapauksen mukaan tytäryrityksen vähemmistön osuuksien, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen, ensisijaisten omien varojen tai toissijaisten omien varojen instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:
 - i) laitos;

- ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
- c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset instrumentit.

78 artikla

Ehdot täyttävät erillisyhtiön liikkeeseenlaskemat rajoituksenalaiset ensisijaiset omat varat ja toissijaiset omat varat

1. Erillisyhtiön liikkeeseenlaskemat rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot sisällytetään, tapauksen mukaan, ehdot täyttäviin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, ensisijaisiin omiin varoihin tai toissijaisiin omiin varoihin tai ehdot täyttäviin omiin varoihin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) erillisyhtiö, joka laskee instrumentit liikkeeseen, kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
 - b) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttäviin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin vain, jos 49 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
 - c) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttäviin toissijaisiin omiin varoihin vain, jos 60 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
 - d) erillisyhtiön ainoa omaisuususerä on sen kyseisen tytäryrityksen omissa varoissa oleva sijoitus, joka muodoltaan täyttää tapauksen mukaan 49 artiklan 1 kohdassa tai 60 artiklassa säädetty relevantit edellytykset.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että erillisyhtiön varat ovat tällaisen yhtiön varoiksi minimaaliset ja merkityksettömät, se voi tehdä poikkeuksen d alakohdassa säädetystä edellytyksestä.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan d alakohdassa mainittuja käsitteitä ”minimaalinen” ja ”merkityksetön”.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

79 artikla

Vähemmistön osuudet, jotka sisällytetään konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä tytäryrityksen sellaisten vähemmistön osuuksien määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin, vähentämällä kyseisen yrityksen vähemmistön osuuksista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella:

- a) tytäryrityksen rajoituksettomat ensisijaiset omat varat, joista vähennetään pienempi seuraavista määrä:
 - i) tytäryrityksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
 - ii) konsolidoinnin perusteella vaadittu tytäryritykseen liittyvä konsolidoitujen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
- b) tytäryrityksen vähemmistön osuudet, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen instrumenteista, sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot.

80 artikla

Ehdot täyttävät ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen instrumenttien määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen ensisijaisista omista varoista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella:

- a) pienempi seuraavista:
 - i) tytäryrityksen ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
 - ii) konsolidoinnin perusteella vaadittu tytäryritykseen liittyvä konsolidoitujen ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
- b) ehdot täyttävät tytäryrityksen ensisijaiset omat varat, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ensisijaisten omien varojen instrumenteista, sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot.

81 artikla

Ehdot täyttävät ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien ensisijaisten omien varojen määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksenalaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen ensisijaisista omista varoista, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin, kyseisen yrityksen vähemmistön osuudet, jotka sisältyvät konsolidoituihin rajoituksettomien ensisijaisiin omiin varoihin.

82 artikla

Ehdot täyttävät omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella:

- a) pienempi seuraavista:
 - i) tytäryrityksen ensisijaisten omien varojen määrä, jonka on vastattava 87 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
 - ii) tytäryritykseen liittyvä konsolidoitujen omien varojen määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava 87 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;
- b) ehdot täyttävät yrityksen omat varat, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista tytäryrityksen omien varojen instrumenteista, jotka sisältyvät rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen ja toissijaisten omien varojen eriin, sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot.

83 artikla

Ehdot täyttävät ensisijaisten omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituihin toissijaisiin omiin varoihin

Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, jotka sisältyvät konsolidoituihin toissijaisiin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin, ehdot täyttävät kyseisen yrityksen ensisijaiset omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin ensisijaisiin omiin varoihin.

IV osasto

Finanssialan ulkopuoliset määräosuudet

84 artikla

Finanssialan ulkopuolisten määräosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen

1. Määräosuuteen, jonka määrä on yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista ja joka on yrityksessä, joka ei kuulu seuraaviin, sovelletaan 3 kohdan säännöksiä:
 - a) relevantti yhteisö;
 - b) yritys, joka ei ole relevantti yhteisö ja jonka harjoittamaa toimintaa toimivaltainen viranomainen pitää
 - i) pankkitoiminnan suorana jatkeena tai
 - ii) pankkitoimintaan liittyvänä toimintana,
 - iii) esinevuokraus- ja myyntilaskurahoitustoimintana, sijoitusrahastojen hoitona, tietojenkäsittelypalvelujen hoitona tai muina vastaavina liiketoimina.
2. Niiden määräosuuksien kokonaismäärään, jotka laitoksella on muissa kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa yrityksissä ja jotka ovat yli 60 prosenttia sen hyväksyttävistä omista varoista, sovelletaan 3 kohdan säännöksiä.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava a ja b alakohdan vaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin laitosten määräosuuksiin:
 - (a) laitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa
 - i) sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen määräosuuksien määrään, jotka ovat yli 15 prosenttia hyväksyttävistä omista varoista;
 - ii) sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen määräosuuksien kokonaismäärään, jotka ovat yli 60 prosenttia laitoksen hyväksyttävistä omista varoista;
 - (b) toimivaltaisten viranomaisten on kiellettävä laitoksia pitämästä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja määräosuuksia, joiden määrä ylittää mainituissa kohdissa säädetyt prosenttiosuudet hyväksyttävistä omista varoista.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään
 - (a) pankkitoiminnan suorana jatkeena oleva toiminta;
 - (b) toiminta, jossa on kyse pankkitoiminnan lisäpalveluista;
 - (c) vastaava toiminta 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

85 artikla

Vaihtoehto 1 250 prosentin soveltamiselle

Laitokset voivat sen sijaan, että ne soveltavat 84 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritetyt rajat ylittäviin määriin 1 250 prosentin riskipainoa, vähentää kyseiset määrät rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen eristä 33 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

86 artikla

Poikkeukset

1. Muita kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja yritysten osakkeita ei saa ottaa huomioon laskettaessa 84 artiklassa määritettyjä hyväksyttävien omien varojen rajoja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) osakkeet ovat väliaikaisessa omistuksessa taloudellisen tervehdyttämisen tai auttamistoimien aikana;
 - b) osakkeiden hallussapito on merkintäsitoumuksia koskeva positio, jota pidetään enintään viisi työpäivää;
 - c) osakkeet ovat laitoksen omissa nimissä toisten lukuun.
2. Osakkeita, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdan mukaista arvonsa säilyttävää käyttöomaisuutta, ei saa sisällyttää 84 artiklassa määritettyyn laskelmaan.

KOLMAS OSA

OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

I osasto

Yleiset vaatimukset, arvostaminen ja ilmoittaminen

1 luku

Vaadittu omien varojen määrä

1 JAKSO

LAITOKSIA KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

87 artikla

Omien varojen vaatimukset

1. Jollei 88 ja 89 artiklasta muuta johdu, laitosten on aina täytettävä seuraavat omien varojen vaatimukset:
 - (a) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuus 4,5 prosenttia;
 - (b) ensisijaisten omien varojen osuus 6 prosenttia;
 - (c) kokonaispääomaosuus 8 prosenttia.
2. Laitosten on laskettava vakavaraisuussuhteensa seuraavasti:
 - a) rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuudeksi lasketaan laitoksen rajoituksettomat ensisijaiset omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;
 - b) ensisijaisten omien varojen osuudeksi lasketaan laitoksen ensisijaiset omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;
 - c) kokonaispääoman osuudeksi lasketaan laitoksen omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä.
3. Kokonaisriskin määrä on laskettava a–f kohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 4 kohdan säännökset on otettu huomioon, seuraavasti:
 - a) kolmannen osaston II osan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille laitoksen koko liiketoiminnan osalta, lukuun ottamatta laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvään liiketoimintaan sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;
 - b) tapauksen mukaan kolmannen tai neljännen osan IV osaston mukaisesti määritetyt laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien riskien osalta:
 - i) positioriski;

- ii) suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 384–390 artiklassa määritetyt rajat, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset rajat;
 - c) tapauksen mukaan kolmannen osan IV tai V osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset seuraavien riskien osalta:
 - i) valuuttariski;
 - ii) selvitysriski;
 - iii) hyödykeriski;
 - d) VI osaston mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset muiden sellaisten pörssin ulkopuolisten (OTC-)johdannaissopimusten kuin luottojohdannaissopimusten vastuun arvonoikaisuriskille, joiden katsotaan pienentävän riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää luottoriskille;
 - e) kolmannen osan III osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset operatiivisen riskin osalta;
 - f) kolmannen osan II osaston mukaisesti määritetty riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvään liiketoimintaan sisältyvälle vastapuoliriskille seuraavien transaktio- ja sopimustyyppien osalta:
 - i) pörssin ulkopuoliset (OTC-)johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset;
 - ii) takaisinostosopimuksiin sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät sopimukset;
 - iii) kaupankäyntivarastoon luettaviin arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuvat vakuudelliset limiittiluotonantotransaktiot (*margin lending transactions*);
 - iv) pitkän selvitysjajan transaktiot.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettun kokonaisriskin määrän laskennassa on sovellettava seuraavia säännöksiä:
- a) kyseisen kohdan c–e alakohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiin on sisällytettävä laitoksen koko liiketoiminnasta johtuvat vaatimukset;
 - b) laitosten on kerrottava kyseisen kohdan b–e alakohdan mukaiset omien varojen vaatimukset kertoimella 12,5.

88 artikla

Perustamispääoman vaatimus toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa

1. Laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sen toimiluvan myöntämisen aikaan vaaditun perustamispääoman määrä.
2. Laitokset, jotka olivat olemassa jo 1 päivänä tammikuuta 1993 ja joiden omien varojen määrä ei täytä perustamispääoman vaatimusta, voivat jatkaa toimintaansa. Siinä tapauksessa kyseisten laitosten omien varojen määrä ei saa supistua

pienemmäksi kuin suurin määrä, jonka ne ovat saavuttaneet 22 päivän joulukuuta 1989 jälkeen.

3. Jos määräysvalta 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaan laitokseen siirtyy muulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin sille, jolla se oli aikaisemmin, kyseisen laitoksen omien varojen määrän on vastattava vähintään vaaditun perustamispääoman määrää.
4. Jos kaksi tai useampia 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaa laitosta sulautuu, sulautumisen tuloksena syntyvän laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sulautuneiden laitosten omien varojen kokonaismäärä sulautumisen aikaan jaksolla, jolla perustamispääoman vaatimusta ei ole täytetty.
5. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi varmistaa laitoksen vakavaraisuuden huolehtimalla siitä, että 1 kohdassa säädetty vaatimus täyttyy, 2–4 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

89 artikla

Pientä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskeva poikkeus

1. Laitokset voivat korvata 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa osalta kyseisen kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla omien varojen vaatimuksella edellyttäen, että niiden tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) sen määrä on yleensä alle 5 prosenttia suhteessa kokonaisvaroihin ja alle 15 miljoonaa euroa;
 - b) sen määrä on aina enintään 6 prosenttia suhteessa kokonaisvaroihin ja enintään 20 miljoonaa euroa.
2. Laskettaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien loppusummaa vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet on arvostettava niiden markkinahintaan tai nimellisarvoon, osakkeet markkinahintaan ja johdannaisopimukset niiden kohde-etuutena olevien rahoitusvälineiden nimellis- tai markkina-arvoon. Lyhyet ja pitkät positiot on laskettava yhteen niiden etumerkistä riippumatta.
3. Jos laitos ei täytä 1 kohdan b alakohdassa olevaa edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen määrittää laatimansa arvioinnin jälkeen, että 1 kohdan a alakohdan vaatimus ei täyty ja ilmoittaa siitä laitokselle, kyseisen laitoksen on lopettava 1 kohdan soveltaminen seuraavasta tilinpäätöspäivästä.

2 JAKSO
NIIHIN SJOITUSPALVELUYRITYKSIIN SOVELLETTAVAT OMIEN VAROJEN
VAATIMUKSET, JOILLA ON RAJOITETTU TOIMILUPA SJOITUSPALVELUIDEN
TARJOAMISEEN

90 artikla

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on rajoitettu toimilupa sijoituspalveluiden tarjoamiseen

1. Sovellettaessa 87 artiklan 2 kohtaa sijoituspalveluyritysten, joiden toimilupa ei kata direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A jakson 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalveluiden tarjoamista, on käytettävä 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentatapaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on laskettava kokonaisriskin määrä suurempana seuraavista:
 - a) 87 artiklan 3 kohdan a–d ja f alakohdassa tarkoitettujen erien yhteismääränä 87 artiklan 4 kohdan soveltamisen jälkeen;
 - b) 12,5 kerrottuna 92 artiklan mukaisella määrällä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan kaikkia muita direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 3 luvun II jakson 1 alajaksossa säädettyjä operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

91 artikla

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 29 artiklan mukainen perustamispääoma

1. Sovellettaessa 87 artiklan 3 kohtaa seuraavien sijoituspalveluyrityksryhmien, joilla on direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] 29 artiklan mukainen perustamispääoma, on käytettävä 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentatapaa:
 - a) sijoituspalveluyritykset, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa vain asiakkaan toimeksiannon toteuttamiseksi tai suorittamiseksi tai päästäkseen arvopaperien selvitys- ja toimitusjärjestelmään tai virallisesti hyväksytyyn pörssiin toimiessaan asiamiehenä tai toteuttaessaan asiakkaan toimeksiantoa;
 - b) sijoituspalveluyritykset, joilla ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita;
 - c) sijoituspalveluyritykset, jotka käyvät kauppaa vain omaan lukuunsa;
 - d) sijoituspalveluyritykset, joilla ei ole ulkopuolisia asiakkaita;
 - e) sijoituspalveluyritykset, joiden transaktioiden toteuttaminen ja selvitys on selvitysyhteisön vastuulla ja sen takaamaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on laskettava kokonaisriskin määrä seuraavien yhteismääränä:
 - a) 87 artiklan 3 kohdan a–d ja f alakohta 87 artiklan 4 kohdan soveltamisen jälkeen;
 - b) 92 artiklassa tarkoitettu määrä kerrottuna kertoimella 12,5.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan kaikkia muita direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen] VII osaston 3 luvun 2 jakson 1 alajaksossa säädettyjä operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

92 artikla

Kiinteisiin yleiskustannuksiin perustuvat omat varat

1. Edellä olevien 90 ja 91 artiklan mukaisesti sijoituspalveluyrityksellä on oltava hyväksyttäviä omia varoja vähintään yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksistaan.
2. Jos sijoituspalveluyrityksen liiketoiminnassa on tapahtunut edellisen vuoden jälkeen muutos, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olennaiseksi, toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa 1 kohdassa säädettyä vaatimusta.
3. Jos sijoituspalveluyritys ei ole harjoittanut liiketoimintaa yhteen vuoteen alkaen toimintansa aloituspäivästä, sillä on oltava hyväksyttäviä omia varoja vähintään yksi neljäsosa liiketoimintasuunnitelmansa mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jollei toimivaltainen viranomainen vaadi liiketoimintasuunnitelman mukauttamista.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin seuraavat seikat:
 - a) sen vaatimuksen laskenta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksellä on oltava hyväksyttäviä omia varoja vähintään yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksistaan;
 - b) edellytykset, joiden mukaan toimivaltainen viranomainen mukauttaa vaatimusta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksellä on oltava hyväksyttäviä omia varoja vähintään yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksistaan;
 - c) sellaisen sijoituspalveluyrityksen ennakoitujen kiinteiden yleiskustannusten laskenta, joka ei ole harjoittanut liiketoimintaa yhteen vuoteen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

93 artikla

Sijoituspalveluyritysten omat varat konsolidoinnin perusteella

1. Siinä tapauksessa, että 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, johon ei kuulu luottolaitoksia, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen on sovellettava 87 artiklaa konsolidoidusti seuraavalla tavalla:
 - a) käyttäen 90 artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentaa;
 - b) emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella lasketut omat varat.
2. Siinä tapauksessa, että 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, johon ei kuulu luottolaitoksia, finanssialan holdingyhtiön määräysvallassa olevan sijoituspalveluyrityksen on sovellettava 87 artiklaa konsolidoidusti seuraavalla tavalla:
 - a) sen on käytettävä 91 artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentaa;
 - b) omat varat lasketaan emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

2 luku

Laskenta- ja ilmoittamisvaatimukset

94 artikla

Arvostus

Omaisuserät ja taseen ulkopuoliset erät on arvostettava sen tilinpitojärjestelmän mukaisesti, jota laitoksen on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ja direktiivin 86/635/ETY nojalla.

95 artikla

Omien varojen vaatimuksista annettavat ilmoitukset

1. Laitosten, jotka laskevat positioriskin omien varojen vaatimukset, on annettava vähintään kolmen kuukauden välein ilmoitus näistä omien varojen vaatimuksista.

Ilmoituksiin on sisällytettävä sen tilinpitosäännösten mukaisesti laaditut rahoitustiedot, jota laitokseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ja direktiivin 86/635/ETY nojalla, siltä osin kuin tämä on tarpeen, jotta laitoksen toiminnan riskiprofiilista saadaan kattava käsitys.

Laitosten on annettava vähintään kahdesti vuodessa ilmoitus 87 artiklassa säädetyistä velvoitteista.

Laitosten on ilmoitettava laskelmien tulokset ja kaikki toimivaltaisten viranomaisten vaatimat yksittäiset tiedot.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset ilmoitusten yhtenäisen muodon, jaksojen ja määräpäivien sekä unionissa annettavissa ilmoituksissa sovellettavien tietotekniikkaratkaisujen määrittämiseksi. Ilmoitusten muotojen on oltava oikeassa suhteessa laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

96 artikla *Erityiset ilmoittamisvelvoitteet*

1. Laitosten on ilmoitettava seuraavat tiedot toimivaltaisille viranomaisille:
 - a) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei toisin päätetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla;
 - b) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat kokonaistappiot;
 - c) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei toisin päätetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla;
 - d) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta vuoden aikana aiheutuvat kokonaistappiot.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava vuosittain koostetusti 1 kohdan a–d alakohdassa määritetyt tiedot sekä aiemmat tiedot, jos niitä on saatavilla. Toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toisen toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n pyynnöstä annettava kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai EPV:lle yksityiskohtaisempia tietoja asuin- tai liikekiinteistömarkkinoiden tilasta kyseisessä jäsenvaltiossa.
3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:
 - a) 1 kohdassa tarkoitettujen erien yhtenäiset muodot, jaksot ja ilmoitusten määräpäivät;
 - b) 2 kohdassa tarkoitettujen koostettujen tietojen yhtenäiset muodot, jaksot ja julkaisemisen määräpäivät.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 luku

Kaupankäyntivarasto

97 artikla

Kaupankäyntivarastoa koskevat vaatimukset

1. Kaupankäyntivaraston positioihin ei joko saa liittyä niiden jälkimarkkinakelpoisuutta koskevia rajoituksia tai niiden on oltava suojattavissa.
2. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyiden perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua 98 artiklan mukaisesti.
3. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivaraston hallinta- ja valvontajärjestelmiä 99 ja 100 artiklan mukaisesti.
4. Laitokset voivat sisällyttää sisäisiä suojauksia positioriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan edellyttäen, että ne on otettu kaupankäyntitarkoituksessa ja 98–101 artiklan vaatimukset täyttyvät.

98 artikla

Kaupankäyntivaraston hoito

Hallinnoidessaan kaupankäyntivaraston positioitaan tai positioyhdistelmiään laitoksen on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:

- (a) laitoksella on oltava positiota ja/tai rahoitusvälinettä tai salkkuja varten toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu sijoitusjakso;
- (b) laitoksella on oltava positioiden aktiivista hallinnointia varten selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat. Toiminta- ja menettelytavoissa on määritettävä seuraavat:
 - i) mitkä positiot voidaan ottaa kussakin kaupankäyntiyksikössä;
 - ii) positioille asetetaan limiitit ja limiittejä seurataan riittävästi;
 - iii) kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt voivat itsenäisesti ottaa ja hallinnoida positioita edellyttäen, että hyväksytyjä limiittejä ja strategioita noudatetaan;
 - iv) positioista annetaan ilmoituksia toimivalle johdolle kiinteänä osana laitoksen riskienhallintaprosessia;
 - v) positioita seurataan markkinatietolähteiden perusteella aktiivisesti ja position tai sen sisältämien riskilajien jälkimarkkinakelpoisuus ja suojattavuus

arvioidaan, mukaan lukien arvostuksessa käytettävien markkinatietojen laadun ja saatavuuden, markkinoiden kokonaisvaihdon ja markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevien positioiden koon arviointi;

- (c) laitoksella on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joilla voidaan seurata positioita suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategiaan, mukaan lukien liikevaihdon ja sellaisten positioiden seuranta, joiden alun perin suunniteltu sijoitusjakso on ylitetty.

99 artikla

Kaupankäyntivarastoon lukeminen

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon laitosten omien varojen vaatimusten laskemiseksi T1 artiklan vaatimusten ja 4 artikkelissa olevan kaupankäyntivaraston määritelmän mukaisesti ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytäntö. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toiminta- ja menettelytapojen noudattamisesta, ja ne on alistettava säännöllisesti sisäiseen tarkastukseen
2. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat kaupankäyntivaraston hoitoa varten. Toiminta- ja menettelytavoissa on otettava huomioon ainakin seuraavat:
 - a) toiminta, jonka laitos katsoo kaupankäynniksi ja jonka se katsoo muodostavan osan kaupankäyntivarastosta sovellettaessa omien varojen vaatimuksia;
 - b) missä määrin positioiden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin;
 - c) markkina-arvolla arvostettujen positioiden osalta, missä määrin laitos voi
 - i) tunnistaa position kaikki olennaiset riskit,
 - ii) suojata position kaikki olennaiset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit kahdensuuntaiset markkinat,
 - iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreista;
 - d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään arvostuksia positioista, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;
 - e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset rajoitukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positiota lyhyellä aikavälillä;
 - f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan positioiden aktiivista riskinhallintaa kaupankäyntitoimissaan;
 - g) missä määrin laitos voi siirtää riskejä tai positioita rekisteröimällä ne kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten siirtojen ehdot.

100 artikla
Varovaista arvostamista koskevat vaatimukset

1. Kaikkiin kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava tässä artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia. Laitosten on erityisesti varmistettava, että niiden kaupankäyntivaraston positioiden varovaisen arvostamisen varmuusaste on asianmukainen, kun otetaan huomioon kaupankäyntivaraston positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä kaupankäyntivaraston positioita koskevien omien varojen vaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.
2. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä järjestelmiä ja valvontatoimia, jotka ovat riittävät varovaisten ja luotettavien arvostusarvioiden tuottamiseksi. Kyseisten järjestelmien ja valvontatoimien on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:
 - a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten, mukaan lukien arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeä määrittely, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arviointi, ohjeet sellaisten piilevien tietojen käytöstä, jotka vastaavat laitoksen oletuksia siitä, mitä tietoja markkinatoimijat käyttäisivät positiota hinnoitellessaan, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohta, arvonoikaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt;
 - b) ilmoituskanavat arvostusmenettelystä vastuussa olevaa osastoa varten ovat selkeät ja front office -toiminnoista riippumattomat.Ilmoituskanavan päätepisteenä on oltava ylimmän hallintoelimen jäsen.
3. Laitosten on arvostettava kaupankäyntivaraston positiot uudelleen vähintään päivittäin.
4. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan arvostettava positionsa aina markkinahintaan, myös silloin, kun ne soveltavat kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua.
5. Arvostaessaan markkinahintaan laitoksen on käytettävä osto- ja myyntitarjouksesta varovaisemmin arvostettua tarjousta, ellei laitos ole merkittävä markkinatakaaja kyseisen rahoitusvälineen tai hyödykkeen alalla ja voi sulkea position osto- ja myyntitarjouksen keskihintaan.
6. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positionsa ja salkkunsu mallin avulla, myös laskiessaan kaupankäyntivaraston positioiden omien varojen vaatimuksia.
7. Laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia arvostaessaan mallin avulla:
 - a) toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä tai muista käypään arvoon arvostetuista positioista arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, kuinka olennaisesti tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan riski- ja tulosraportointiin;

- b) laitosten on hankittava mallissa syöttötietoina käytettävät markkinatiedot mahdollisuuksien mukaan samoista lähteistä kuin markkinahinnat ja arvioitava säännöllisesti kunkin position arvostuksessa syöttötietoina käytettävien markkinatietojen ja mallin parametrien asianmukaisuutta;
- c) laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti tiettyjen rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden arvostamiseksi hyväksytyjä menetelmiä, kun niitä on saatavilla;
- d) mallien, jotka laitos on itse kehittänyt, on perustuttava asianmukaisiin oletuksiin, jotka soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat arvioineet kriittisesti;
- e) laitoksilla on oltava virallinen menettely malliin tehtävien muutosten valvontaa varten ja mallista on säilytettävä suojattu kopio, jota käytetään säännöllisesti arvostustulosten tarkistamiseen;
- f) riskienhallinnassa on tunnettava käytettävien mallien heikkoudet sekä tiedettävä, miten ne voidaan parhaiten ottaa huomioon arvostustuloksissa;
- g) laitokset on tarkastettava säännöllisesti sen määrittämiseksi, miten tarkkoja niiden tuottamat tulokset ovat, ja myös sen arvioimiseksi, ovatko oletukset edelleen asianmukaisia, tuloslaskelman analysoimiseksi suhteessa riskitekijöihin ja todellisten päätöshintojen ja mallilla tuotettujen tulosten vertailemiseksi.

Sovellettaessa d alakohtaa kaupankäyntiyksikkö ei saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen ja malli on testattava riippumattomasti, mukaan lukien mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.

8. Laitosten on suoritettava päivittäisen markkinahintaan arvostamisen tai mallin avulla arvostamisen lisäksi riippumaton hintojen varmentaminen. Markkinahintojen ja mallin syöttötietojen varmentajana on oltava kaupankäyntivarastosta hyötyvistä henkilöistä tai yksiköistä riippumaton henkilö tai yksikkö, joka suorittaa varmennuksen vähintään kuukausittain tai useammin, jos markkina- tai kaupankäyntitoiminnan luonne sitä edellyttää. Jos riippumattomia hintatietolähteitä ei ole käytettävissä tai jos hintatietolähteet ovat subjektiivisia, voidaan tarvita varovaisuustoimenpiteitä kuten arvonoikaisuja.
9. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonoikaisujen tekemiseksi.
10. Laitosten on otettava virallisesti huomioon seuraavat arvonoikaisut: tulevaisuuden luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, sopimusten ennaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski.
11. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla lasketaan oikaisuja vähemmän likvidien positioiden arvoon; vähemmän likvidejä positioita voi syntyä erityisesti markkinoihin tai laitokseen liittyvien tilanteiden seurauksena, kuten keskittyneiden positioiden ja/tai sellaisten positioiden seurauksena, joiden alun perin suunniteltu sijoitusjakso on ylitetty. Laitosten on tarvittaessa tehtävä kyseisenkaltaisia oikaisuja muiden tilinpäätösraportoinnin position arvioon mahdollisesti edellyttämien muutosten lisäksi ja suunniteltava oikaisu siten, että

niissä otetaan huomioon position epälikvidiys. Kyseisten menettelyjen mukaisesti laitosten on tarkasteltava useita tekijöitä päättäessään, onko vähemmän likvidien positioiden arvoa oikaistava. Näitä tekijöitä ovat seuraavat:

- a) aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi;
 - b) osto- ja myyntitarjousten erojen volatilitetti ja keskiarvo;
 - c) hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatilitetti ja keskiarvo mukaan lukien kaupankäyntivolyymi markkinoiden stressikausien aikana;
 - d) markkinakeskittymät;
 - e) positioiden vanhentuminen;
 - f) se, missä määrin arvostaminen perustuu arvostamiseen mallin avulla;
 - g) muiden malliriskien vaikutukset.
12. Laitosten on kolmansien suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostamista käyttäessään harkittava arvonokeistujen tekemistä. Laitosten on lisäksi harkittava, onko likviditeetiltään heikompien positioiden arvon oikaiseminen tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten oikaisujen asianmukaisuutta.
13. Monimutkaisten tuotteiden osalta, mukaan lukien arvopaperistamisvastuut ja n:n tappion luottojohdannaiset, laitosten on nimenomaisesti arvioitava arvonokeistujen tarvetta ottaakseen huomioon malliriskin, joka liittyy mahdollisesti epäasianmukaisen arvostusmenetelmän käyttöön, ja malliriskin, joka liittyy piilevien (ja mahdollisesti epäasianmukaisen) luokittelumuuttujien käyttöön arvostusmallissa.

101 artikla *Sisäiset suojaukset*

1. Sisäisen suojauksen on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:
- a) sen ensisijaisena tarkoituksena ei saa olla omien varojen vaatimusten välttäminen tai supistaminen;
 - b) se on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä;
 - c) siihen on sovellettava markkinaehtoja;
 - d) sisäisen suojauksen aiheuttamaa markkinariskiä on hallinnoitava kaupankäyntivarastossa dynaamisesti sallittujen limiittien puitteissa;
 - e) sitä on seurattava tarkkaan.

Seuranta on varmistettava riittävin menettelyin.

2. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia sovelletaan rajoittamatta kaupankäyntivarastoon kuulumattomaan suojattuun positioon sovellettavia vaatimuksia.
3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiiin tai vastapuoliriskiiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista sisäisen suojauksen avulla, kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiiin tai vastapuoliriskiiin liittyvää vastuuta ei saa katsoa suojatuksi riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, jollei laitos osta hyväksytyltä kolmannelta luottosuojan tarjoajalta luottojohdannaista, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kirjattua takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset. Jos tällainen kolmannen tarjoama suoja on ostettu ja hyväksytty suojaukseksi kaupankäyntivarastoon kuulumattomalle vastuulle laskettaessa omien varojen vaatimuksia, kaupankäyntivarastoon ei sisällytetä sisäistä eikä ulkoista luottojohdannaissuojausta laskettaessa omien varojen vaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 293 artiklan i alakohdan soveltamista.

II osasto

Luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 luku

Yleiset periaatteet

102 artikla

Luottorisktiin sovellettavat menetelmät

Laitosten on sovellettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen 87 artiklan 3 kohdan a ja f alakohdtaa sovellettaessa joko 2 luvussa tarkoitettua standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 138 artiklan nojalla sallivat, 3 luvussa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmää).

103 artikla

Luottoriskin vähentämismenetelmän käyttö standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 2 luvun nojalla standardimenetelmää tai 3 luvun nojalla IRB-menetelmää käyttämättä 146 artiklan nojalla omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan, laitos voi käyttää 4 luvun mukaisesti luottoriskin vähentämistä laskiessaan 87 artiklan 3 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää tai tarvittaessa odotetun tappion yhteismäärää 33 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 59 artiklan c alakohdassa tarkoitettua laskennassa.
2. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 146 artiklan nojalla omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan, laitos voi käyttää 3 luvun mukaisesti luottoriskin vähentämistä.

104 artikla

Arvopaperistettujen vastuiden käsittely standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti

1. Kun laitos käyttää 2 luvussa kuvailtua standardimenetelmää laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistetut vastuut on luokiteltava 107 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistamisposition osalta 240, 241 ja 246–253 artiklan mukaisesti. Standardimenetelmää käyttävät laitokset voivat käyttää myös sisäistä arviointimenetelmää, kun se on sallittu 254 artiklan 3 kohdan nojalla.
2. Kun laitos käyttää 3 luvussa kuvailtua IRB-menetelmää laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistetut vastuut on luokiteltava 142 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 240, 241 ja 254–261 artiklan mukaisesti.

Kun IRB-menetelmää sovelletaan vain osaan arvopaperistamisen perustana olevista arvopaperistetuista vastuista lukuun ottamatta sisäistä arviointimenetelmää, laitoksen on käytettävä menetelmää, joka vastaa valtaosaa kyseisen arvopaperistamisen perustan muodostavista arvopaperistetuista vastuista.

105 artikla

Luottoriskioikaisun käsittely

6. Standardimenetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 59 artiklan c alakohdan mukaisesti.
7. IRB-menetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 155 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa tätä artiklaa sekä 2 ja 3 lukua yleisten pankkiriskien rahastot on jätettävä yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen ulkopuolelle.

8. IRB-menetelmää käyttävien laitosten, jotka soveltavat standardimenetelmää osaan vastuistaan konsolidoidusti tai yksittäistapauksissa, on määritettävä 143 ja 145 artiklan mukaisesti se osa yleisestä luottoriskioikaisusta, joka on luokiteltava standardimenetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, ja se osa, joka on luokiteltava IRB-menetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, seuraavasti:
 - a) kun konsolidointiin kuuluva laitos soveltaa yksinomaan IRB-menetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 2 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;
 - b) kun konsolidointiin kuuluva laitos soveltaa yksinomaan standardimenetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 1 kohdan a alakohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;
 - c) luottoriskioikaisun loppuosa on luokiteltava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän määräsuhteen perusteella standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti.
9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään erityisten luottoriskioikaisujen ja yleisten luottoriskioikaisujen laskenta sovellettavan tilinpäätössäännösten nojalla seuraavien seikkojen osalta:
 - a) 106 ja 122 artiklassa tarkoitettu standardimenetelmän mukainen vastuuarvo;
 - b) 162–164 artiklassa tarkoitettu IRB-menetelmän mukainen vastuuarvo;
 - c) 155 artiklassa tarkoitettujen odotettujen tappioiden yhteismäärien käsittely;
 - d) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa käytettävä vastuuarvo 241 ja 261 artiklassa tarkoitetun arvopaperistamisposition osalta;
 - e) maksukyvyttömyyden määrittäminen 174 artiklan nojalla;

- f) 428 artiklassa tarkoitettua erityistä ja yleistä luottoriskioikaisua koskevat tiedot.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 luku

Standardimenetelmä

1 JAKSO

YLEISET PERIAATTEET

106 artikla
Vastuuarvo

1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen. Liitteessä I olevassa luettelossa mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erityisten luottoriskioikaisujen vähentämisen jälkeen jäljelle jäävästä nimellisarvosta:
 - a) 100 prosenttia, jos erään liittyy korkea riski;
 - b) 50 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen riski;
 - c) 20 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen/alhainen riski;
 - d) 0 prosenttia, jos erään liittyy alhainen riski.

Ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät on jaettava riskiluokkiin liitteen I mukaisesti.

Kun laitos soveltaa 218 artiklan mukaisesti rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, takaisinostosopimuksen taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen tai lainaksi ottamisen perusteella myytyjen, asetettujen tai lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvoa on korotettava tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella 218–220 artiklassa kuvatulla tavalla.

2. Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo määritetään 6 luvun mukaisesti, ja uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset on otettava huomioon sovellettaessa kyseisiä menetelmiä 6 luvun mukaisesti. Takaisinostosopimuksen, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai ottamisen, pitkän selvitysajan transaktioiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko 6 luvun tai 4 luvun mukaisesti.

3. Kun vastuuseen liittyy vastikkeellinen luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa vastuuarvoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

107 artikla
Vastuuryhmät

Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

- (a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta tai keskuspankeilta;
- (b) saamiset tai ehdolliset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta;
- (c) saamiset tai ehdolliset saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;
- (d) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta;
- (e) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta;
- (f) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;
- (g) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;
- (h) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;
- (i) kiinteistövakuudelliset saamiset tai ehdolliset kiinteistövakuudelliset saamiset;
- (j) laiminlyödyt vastuut;
- (k) katetut joukkolainat;
- (l) arvopaperistamispositiot;
- (m) saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on saatavissa lyhyen aikavälin luottoluokitus;
- (n) osuudet tai osakkeet yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU);
- (o) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;
- (p) muut erät.

108 artikla
Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuusiin on sovellettava riskipainoja 2 jakson mukaisesti, lukuun ottamatta omista varoista vähennettäviä vastuita. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen 130 artiklan määritelmän mukaisesti tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa vastuuarvo on kerrottava 2 jakson mukaisesti täsmennetyllä tai määritetyllä riskipainolla.
3. Kun vastuuseen liittyy luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.
4. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava arvopaperistettujen vastuiden osalta 5 luvun mukaisesti.
5. Vastuisiin, joiden laskennasta ei säädetä 2 jaksossa, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
6. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai luokkaan 2 sijoitettavien omien varojen muotoisiin velkoihin, laitos voi päättää toimivaltaisten viranomaisten luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet hyväksyä kyseinen vaihtoehtoinen menetelmä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) vastapuoli on laitos, finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö, finanssilaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;
 - b) vastapuoli kuuluu kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin laitos;
 - c) vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin laitokseen;
 - d) vastapuoli on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin laitos.
 - e) vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole tämänhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Kun laitos päättää tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

7. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen, rajoituksenalaisten ensisijaisten omien varojen tai luokkaan 2 sijoitettavien omien varojen muotoisiin velkoihin, laitokset voivat päättää toimivaltaisten viranomaisten luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun laitos ja vastapuoli kuuluvat sellaiseen sopimukselliseen tai lainmukaiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja maksukyvyn konkurssin välttämiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet hyväksyä kyseinen vaihtoehtoinen menetelmä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) edellä 6 kohdan a, d ja e alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät;

- b) järjestelyt takaavat, että laitosten suojajärjestelmä voi myöntää tarvittaessa tukea sen saatavilla olevista sitoumuksista;
- c) laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokitteluksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän yksittäisen osapuolen riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet; kyseisillä järjestelmillä valvotaan laiminlyötyjä vastuita 174 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- d) laitosten suojajärjestelmä laatii oman riskiarviointinsa ja välittää tästä tiedon järjestelmän yksittäisille osapuolille;
- e) laitosten suojajärjestelmän osapuolet laativat ja julkaisevat vähintään kerran vuodessa toimintakertomuksen, joka sisältää kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan, tai selvityksen, joka sisältää yhdistetyn kokonaistaseen, yhdistetyn kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan;
- f) laitosten suojajärjestelmän osapuolten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa laitosten suojajärjestelmän;
- g) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö, jäljempänä 'pääoman moninkertainen hyväksikäyttö', sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä;
- h) laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen;
- i) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät d alakohdassa tarkoitetun järjestelmän ja valvovat sitä säännöllisesti.

Kun laitos päättää tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

8. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuille, jotka liittyvät laitoksen ennalta maksettuihin rahoitusosuuteen keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastossa ja kaupankäyntivastuisiin keskusvastapuolen kanssa, on määritettävä tapauksen mukaan 296–300 artiklan mukaisesti.

2 JAKSO RISKIPAINOT

109 artikla Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

1. Saamisiin valtioilta ja keskuspankeilta on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei 2–5 kohdassa määritettyjä käsittelytapoja voida soveltaa.

2. Valtioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 1						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Saamisiin Euroopan keskuspankilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
4. Saamisiin jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava nollariskipainoa.
5. Kun kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, joiden soveltamat valvonta- ja sääntelyjärjestelyt vastaavat vähintään unionissa sovellettavia järjestelyjä, antavat omalta valtioltaan ja keskuspankiltaan oleville saamisille, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, riskipainon joka on 1 ja 2 kohdan mukaista riskipainoa alhaisempi, laitokset voivat riskipainottaa kyseiset saamiset samalla tavalla.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

110 artikla *Saamiset alue- tai paikallisviranomaisilta*

1. Saamiset alue- tai paikallisviranomaisilta on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta, jollei niitä käsitellä kuten saamisia valtioilta 2 tai 4 kohdan nojalla. Jäljempänä 115 artiklan 2 kohdassa ja 114 artiklan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohittelua ei sovelleta.
2. Saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta on käsiteltävä kuten saamisia valtiolta siinä maassa, missä ne toimivat, jos saamiset eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä.

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen ne saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, joita on käsiteltävä kuten saamisia valtioilta edellisessä alakohdassa vahvistettujen kriteerien perusteella.

EVP toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Ennen kuin edellisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit tulevat voimaan laitokset voivat jatkaa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä käsittelytapaa ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

3. Saamisia seurakunnilta ja oikeushenkilön muodossa perustetuilta julkisoikeuden alaisilta uskonnollisilta yhteisöiltä on käsiteltävä kuten saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta, jos kyseisillä seurakunnilla ja uskonnollisilla yhteisöillä on lainsäädäntöön perustuva oikeus veronkantoon. Edellä olevaa 2 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta. Tässä tapauksessa 145 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lupaa soveltaa standardimenettelyä ei suljeta pois.
4. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta kuten saamisia omalta valtioltaan eivätkä saamiset eivät eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan alue- tai paikallisviranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä, laitokset voivat määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä alue- ja paikallisviranomaisilta.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

5. Muihin kuin sellaisiin 2–4 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, jotka ovat kyseisen alue- ja paikallisviranomaisen kotivaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu kyseisen valtion valuutassa, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

111 artikla

Saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

1. Saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2						
Luottoluokka,	1	2	3	4	5	6

johon valtio on sijoitettu						
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Saamisiin sellaisilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

2. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on käsiteltävä 115 artiklan mukaisesti. Jäljempänä 114 artiklan 2 kohdassa ja 115 artiklan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta kyseisiin yhteisöihin ja laitoksiin.
3. Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.
4. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan käsitellä kuten saamisia valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle ne ovat sijoittautuneet, jos saamisiin liittyvä riski on yhtä suuri valtion antaman asianmukaisen takauksen vuoksi.
5. Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.
6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset, joita voidaan käsitellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

EVP toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten standardien voimaantuloa laitokset voivat jatkaa 1 kohdassa säädetyn käsittelytavan soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä käsittelytapaa ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

112 artikla
Saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

1. Muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja saamisia kansainvälisiltä kehityspankeilta on käsiteltävä samalla tavalla kuin saamisia laitoksilta. Jäljempänä 115 artiklan 2 kohdassa ja 115 artiklan 4 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

Keski-Amerikan rahoitusyhtiö, Mustanmeren kaupp- ja kehityspankki ja Keski-Amerikan alueellinen kehityspankki katsotaan kansainvälisiksi kehityspankeiksi.

2. Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä kehityspankeilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:
- a) Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki,
 - b) Kansainvälinen rahoitusyhtiö,
 - c) Latinalaisen Amerikan kehityspankki,
 - d) Aasian kehityspankki,
 - e) Afrikan kehityspankki,
 - f) Euroopan neuvoston kehityspankki,
 - g) Pohjoismaiden investointipankki,
 - h) Karibian alueen kehityspankki,
 - i) Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki,
 - j) Euroopan investointipankki,
 - k) Euroopan investointirahasto,
 - l) Monenkeskinen investointitakuulaitos,
 - m) Rokotusohjelmien rahoittamiseksi perustettu kansainvälinen rahoitusväline,
 - n) Islamilainen kehityspankki.
3. Euroopan investointirahaston pääoman merkittyyyn mutta maksamattomaan osaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

113 artikla
Saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta

Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä organisaatioilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:

- (a) Euroopan unioni,
- (b) Kansainvälinen valuuttarahasto,

- (c) Kansainvälinen järjestelypankki,
- (d) Euroopan rahoitusvakaussäily, ja
- (e) kahden tai useamman jäsenvaltion perustama kansainvälinen finanssilaitos, jonka tarkoituksena on hankkia rahoitusta ja antaa rahoitustukea niille jäsenilleen, joilla on tai joille uhkaa tulla vakavia rahoitusongelmia.

114 artikla
Saamiset laitoksilta

1. Saamisia laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on riskipainotettava 115 artiklan mukaisesti. Saamisia laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on riskipainotettava 116 artiklan mukaisesti.
2. Sellaisiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, on sovellettava riskipainoa, joka on yhtä luokkaa epäedullisempi kuin 109 artiklan 4 ja 5 kohdassa kuvattu etuoikeuskohtelun mukainen riskipaino, jota sovelletaan saamisiin kyseiseltä valtiolta.
3. Saamisiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja jotka ovat velallisen kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu velallisen kotimaan valuutassa, on sovellettava vähintään 20 prosentin riskipainoa.
4. EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin laitokselta edellyttämien vähimmäisvarantojen muodossa olevaan saamiseen laitokselta voidaan soveltaa samaa riskipainoa kuin saamisiin kyseisen jäsenvaltion keskuspankilta edellyttäen, että
 - a) varannot pidetään sen mukaisesti, mitä säädetään vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 tai sen myöhemmin korvaavassa asetuksessa, tai kyseistä asetusta kaikin merkityksellisin tavoin vastaavien kansallisten vaatimusten mukaisesti,
 - b) laitoksen, jossa varantoja pidetään, joutuessa konkurssiin tai maksukyvyttömäksi varannot maksetaan kokonaisuudessaan takaisin laitokselle hyvissä ajoin eivätkä ne ole käytettävissä laitoksen muiden vastuiden kattamiseen.
5. Saamisia toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneilta ja niiden valvomilta rahoituslaitoksilta, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, on käsiteltävä kuten saamisia laitoksilta.

115 artikla
Saamiset luokitelluilta laitoksilta

1. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan yli kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava

taulukon 3 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 3						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 4 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta:

Taulukko 4						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Vuorovaikutus 126 artiklan nojalla laadittavan lyhyen aikavälin luottoluokituksen ja 2 kohdassa säädetyn lyhytaikaisten saamisten yleisen etuuskohtelun välillä tapahtuu seuraavasti:

- Jos lyhytaikaista riskiluokitusta ei ole, kaikkiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta sovelletaan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.
- Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on vastaava tai edullisempi kuin 2 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaista luottoluokitusta sovelletaan ainoastaan kyseiseen saamiseen. Muihin lyhytaikaisiin saamisiin on sovellettava 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.
- Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on epäedullisempi kuin 2 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua ei sovelleta, vaan kaikille lyhytaikaisille saamisille, joita ei ole luokiteltu, on annettava sama riskipaino, jota käytetään kyseisessä lyhytaikaisessa luottoluokituksessa.

116 artikla

Saamiset luokittelemattomilta laitoksilta

1. Saamisiin laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 5 mukaisesti:

Taulukko 5

Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu	1	2	3	4	5	6
Saamisen riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Saamisiin luokittelemattomilta laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
3. Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin luokittelemattomilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

117 artikla *Saamiset yrityksiltä*

1. Saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 6						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Saamisiin, joista ei ole käytettävissä kyseistä luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa tai kyseisen valtion riskipainoa sen mukaan, kumpi on korkeampi.

118 artikla *Vähittäissaamiset*

Saamisiin, jotka ovat seuraavien kriteerien mukaisia, on sovellettava 75 prosentin riskipainoa:

- a) vastuun on liitettävä joko luonnolliseen henkilöön tai henkilöihin taikka pieneen tai keskisuureen yritykseen;
- b) vastuun on oltava yksi monista ominaispiirteiltään samantyyppisistä vastuista siten, että tämän tyyppisen antolainautustoimintaan liittyvät riskit vähenevät tuntuvasti;
- c) määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevat asiakkaat ovat yhteensä velkaa laitokselle tai emoyrityksille ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien laiminlyödyt vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, ei saa laitoksen hallussa olevien tietojen mukaan olla yli miljoona euroa. Laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet näiden tietojen saamiseksi.

Arvopapereita ei saa hyväksyä vähittäissaamisten ryhmään.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella kuuluvaksi vähittäissaamisten ryhmään.

119 artikla
Kiinteistövakuudelliset saamiset

1. Saamiseen tai osaan saamisesta, jolla on täysimääräinen kiinteistövakuus, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos 120 ja 121 artiklan mukaiset edellytykset eivät täyty, lukuun ottamatta sitä osaa saamisesta, joka on luokiteltu toiseen vastuuryhmään.

Se osa saamisesta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen kiinteistövakuus, ei saa olla suurempi kuin markkina-arvon kiinnitetty määrä tai niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, kyseisen kiinteistön kiinnitysluottoarvo.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on edellä olevan 96 artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden merkityksellisten tietojen perusteella arvioitava säännöllisin väliajoin ja vähintään kerran vuodessa, ovatko 120 artiklassa tarkoitettuihin asuinkiinteistövakuudellisiin saamisiin sovellettava 35 prosentin riskipaino ja 121 artiklassa tarkoitettuihin, niiden alueella sijaitseviin liikekiinteistövakuudellisiin saamisiin sovellettava 50 prosentin riskipaino asianmukaiset kiinteistövakuudellisiin saamisiin liittyvistä laiminlyönneistä saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät, ja kyseiset viranomaiset voivat tarvittaessa vahvistaa 120 artiklan 2 kohdassa ja 121 artiklan 2 kohdassa säädettyä korkeamman riskipainon tai kyseisissä kohdissa säädettyjä tiukempia kriteereitä rahoitusvakauteen liittyvien näkökohtien perusteella. EVP koordinoi toimivaltaisten viranomaisten laatimia arviointeja.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EVP:tä riskipainoihin tehtäviin oikaisuihin ja sovellettuihin kriteereihin liittyvissä kysymyksissä. EVP julkaisee riskipainot ja kriteerit, jotka toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat 120, 121 ja 195 artiklassa tarkoitetuille saamisille.

EVP laatii teknisiä sääntelystandardeja vahvistaakseen edellytykset, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon määrittäessään tiukempia riskipainoja tai tiukempia kriteereitä.

EVP toimittaa kyseiset tekniset standardiluonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava riskipainoja ja kriteereitä, jotka toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet alueellaan sijaitseville liike- ja asuinkiinteistövakuudellisille saamisille.

120 artikla
Saamiset, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö

1. Elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päättää 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti, saamisia, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö, on käsiteltävä seuraavasti:

- a) saamisiin tai saamisten osiin, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistöön ja jotka ovat tai tulevat olemaan omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antamia, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa;
 - b) saamisiin, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena on Suomen vuonna 1991 annetun asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jotka koskevat sellaisia asuntoja, jotka ovat tai tulevat olemaan omistajan käytössä tai vuokralle antamia, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa;
 - c) sellaisia asuinkiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingtransaktioiden mukaisiin saamisiin vuokralleottajalle, joissa laitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen saamisella on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.
2. Laitokset voivat katsoa, että saamisella tai sen osalla on 1 kohdan mukainen täysi vakuus vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen riippuvuuden olennaisuuden määrittämisen ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan;
 - b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja sen vuoksi velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta mahdollisesta kassavirrasta. Laitosten on määritettävä kyseisille muille lähteille lainojen ja tulojen enimmäissuhde osana luototuspolitiikkaansa ja saatava tarkoituksenmukaiset todisteet asianomaisen tuloista myöntäessään lainan;
 - c) jäljempänä 203 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja 224 artiklan 1 kohdassa asetettuja arvostussääntöjä noudatetaan;
 - d) se osa lainasta, johon sovelletaan 35 prosentin riskipainoa, jollei 119 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, saa olla enintään 80 prosenttia, jollei 119 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, kyseisen omaisuuden markkina-arvosta tai 80 prosenttia kyseisen omaisuuden kiinnitysluoton arvosta, jollei 119 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista.
3. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdasta sellaisten saamisten osalta, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteita, jotka osoittavat, että kyseisellä alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia rajoja:

- a) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, jollei toisin päätetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla, ovat enintään 0,3 prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;
 - b) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat kokonaistappiot ovat enintään 0,5 prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.
4. Jos toinen 3 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, 3 kohtaa ei sovelleta ja 2 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin seuraavista vuosista.

121 artikla

Saamiset, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö

1. Elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päättää 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti, saamisia, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö, on käsiteltävä seuraavasti:
 - a) saamisiin tai mihin tahansa osaan saamisesta, joiden täytenä vakuutena on toimisto- tai muu liikekiinteistö, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa;
 - b) saamisiin, joiden täytenä vakuutena on Suomen vuonna 1991 annetun asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, jotka koskevat toimistoja tai muita liikekiinteistöjä, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa;
 - c) sellaisiin toimisto- tai muita liikekiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingtransaktioiden mukaisiin saamisiin, joissa laitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen saamisella on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan seuraavien edellytysten täytyessä:
 - a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen riippuvuuden olennaisuuden määrittämisen ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvittää velvoitteistaan;
 - b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan ennemminkin velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja sen vuoksi velan takaisinmaksu ei saa riippua olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta mahdollisesta kassavirrasta;
 - c) jäljempänä 203 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja 224 artiklan 1 kohdassa asetettuja arvostussääntöjä noudatetaan;
 - d) jollei 119 artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, siihen osaan lainasta, joka on enintään 50 prosenttia omaisuuden markkina-arvosta tai 60 prosenttia kyseisen

omaisuuden kiinnitysluoton arvosta, on sovellettava 50 prosentin riskipainoa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista.

3. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdasta niiden saamisten osalta, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva liikekiinteistö, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteita, jotka osoittavat, että kyseisellä alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet liikekiinteistöjen markkinat, joilla tappioiden määrät ovat niin alhaiset, etteivät seuraavat raja-arvot ylity:
 - a) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta (jollei toisin määritetä 119 artiklan 2 kohdan nojalla), ovat enintään 0,3 prosenttia liikekiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;
 - b) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat kokonaistappiot ovat enintään 0,5 prosenttia liikekiinteistövakuudellisten nostamattomien luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.
4. Jos toinen 3 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, 3 kohtaa ei sovelleta ja 2 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin seuraavista vuosista.

122 artikla Laiminlyödyt vastuut

1. Sellaisen erän vakuudettomaan osaan, jonka osalta on tapahtunut 174 artiklan mukainen laiminlyönti, on sovellettava seuraavia riskipainoja:
 - a) 150 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ei tehtäisi;
 - b) 100 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta ei ole vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ei tehtäisi.
2. Määritettäessä erääntyneen saamisen vakuudellista osaa sallittuja vakuuksia ja takauksia ovat ne, joita saa käyttää luottoriskin vähentämiseen 4 luvun nojalla.
3. Saamisiin, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö 120 artiklan mukaisesti ja joista on vähennetty arvonoikaisut, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 174 artiklan mukainen laiminlyönti.
4. Saamisiin, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö 121 artiklan mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 174 artiklan mukainen laiminlyönti.

123 artikla
Erityisen suuren riskin sisältävät erät

1. Laitosten on tarvittaessa sovellettava 150 prosentin riskipainoa saamisiin, mukaan lukien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden tai osuuksien muodossa oleviin saamisiin, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä.
2. Erityisen suuria riskejä sisältäviksi saamisiksi on katsottava seuraavat sijoitukset:
 - a) sijoitukset venture capital -yrityksiin;
 - b) direktiivin [julkaisutoimisto lisää viitteen – vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi] 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaiset vaihtoehtoiset sijoitusrahastot;
 - c) spekulatiivinen kiinteän omaisuuden rahoitus.
3. Arvioidessaan, sisältävätkö muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut saamiset erityisen suuria riskejä, laitosten on otettava huomioon seuraavat riskiominaisuudet:
 - a) tappioriski on suuri velallisen maksukyvyttömyyden vuoksi;
 - b) on mahdotonta arvioida asianmukaisesti, kuuluuko saaminen a alakohdan soveltamisalaan.

EPV antaa ohjeita, joissa määritetään, minkätyyppiset saamiset sisältävät erityisen suuren riskin ja missä olosuhteissa ne sisältävät erityisen suuren riskin.

Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

124 artikla
Katetut joukkolainat

1. Jotta katettuihin joukkolainoihin voidaan soveltaa 3 kohdan mukaista etuskohtelua, niillä on tarkoitettava siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY²³ 52 artiklan 4 kohdan määritelmän mukaisia joukkovelkakirjalainoja, jonka vakuutena on jokin seuraavista hyväksytyistä omaisuuseristä:
 - a) saamiset unionin valtioilta, keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, alue- ja paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset;
 - b) saamiset kolmansilta mailta, EU:n ulkopuolisten maiden keskuspankeilta, kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1, sekä saamiset EU:n ulkopuolisilta julkisyhteisöiltä ja

²³ EUVL L 2, 17.11.2009, s. 2.

julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä alue- ja paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka on riskipainotettu saamisiksi laitoksilta tai valtioilta ja keskuspankeilta 110 artiklan 1 ja 2 kohdan tai 111 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti ja jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1, ja tämän alakohdan mukaiset saamiset, jotka sijoittuvat vähintään tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 2, edellyttäen, että tällaiset saamiset ovat enintään 20 prosenttia liikkeeseenlaskevien luottolaitosten liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;

- c) saamiset laitoksilta, jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1. Tällaisen saamisen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia liikkeeseenlaskevan laitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta kiinteistövakuudellisten lainojen velallisilta tai velallisten selvitystilasta katettujen joukkolainojen haltijoille ja näiden maksujen hallinnasta, ei sisällytetä 15 prosentin raja-arvoon. Saamisia laitoksilta, joiden maturiteetti on enintään 100 päivää, ei sisällytetä luottoluokkaan 1 mutta kyseisten laitosten on sijoitettava vähintään tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 2.

Kuultuaan EPV:tä toimivaltaiset viranomaiset voivat olla osittain soveltamatta c alakohdtaa ja hyväksyä sen, että luottoluokkaan 2 sijoittuvan saamisen kokonaismäärä liikkeeseenlaskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä on enintään 10 prosenttia, edellyttäen, että kyseisissä jäsenvaltioissa voidaan todeta mittavia potentiaalisia keskittymisongelmia, jotka johtuvat c alakohdassa tarkoitetun luottoluokkaa 1 koskevan vaatimuksen soveltamisesta;

- d) luotot, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai 120 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen suomalaisten asunto-osakeyhtiöiden osakkeet enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat asuinkiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitettulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 10 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta.

Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövakuudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;

- e) luotot, joiden vakuutena on liikekiinteistö tai 121 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen suomalaisten asunto-osakeyhtiöiden osakkeita enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat liikekiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitettulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on enintään 10 prosenttia jäljellä olevan liikkeeseenlaskun nimellismäärästä. Liikekiinteistövakuudelliset luotot voidaan hyväksyä, kun luototusaste on yli 60 prosenttia mutta enintään 70 prosenttia, jos katettujen joukkolainojen vakuudeksi pantattujen omaisuuserien kokonaisarvo on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin katetun joukkolainan jäljellä oleva nimellismäärä, ja joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateet täyttävät luvussa 4 asetetut oikeusvarmuuden vaatimukset. Joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateilla on oltava ylempi etuoikeussija kuin muilla vakuuteen kohdistuvilla vaateilla. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövakuudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;
- f) luotot, joiden vakuutena on alus, edellyttäen että alukseen kohdistuvien kiinnitysten määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn aluksen arvosta.

Edellä a–f alakohdassa tarkoitettut tilanteet kattavat myös vakuudet, jotka on lain nojalla käytettävä yksinomaan velkakirjanhaltijoiden suojaamiseen tappioilta.

2. Laitosten on täytettävä katettujen joukkolainojen vakuutena olevan kiinteän omaisuuden osalta 203 artiklassa säädetyt vaatimukset ja noudatettava 224 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arvostussääntöjä.
3. Katettuihin joukkolainoihin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6a mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 6a						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Katettuihin joukkolainoihin, joista ei ole käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava riskipainoa, joka määräytyy liikkeeseen laskevan laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavan riskipainon mukaan. Edellä mainittujen riskipainojen suhde on seuraava:
- a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 10 prosentin riskipainoa;
 - b) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa;
 - c) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 100 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 50 prosentin riskipainoa;
 - d) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
5. Ennen 31 päivää joulukuuta 2007 liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin ei sovelleta 1 ja 2 kohdan vaatimuksia. Niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua 3 kohdan nojalla niiden erääntymiseen saakka.

125 artikla
Arvopaperistamispositiot

Arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on määritettävä 5 luvun mukaisesti.

126 artikla
Saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä lyhyen aikavälin luottoluokitus

Saamisiin laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama lyhyen aikavälin luottoluokitus, on sovellettava taulukon 7 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 7						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

127 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) olevien osakkeiden muodossa olevat saamiset

1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviin saamisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei laitos sovelta 2 kohdan mukaista luottoriskin arviointimenetelmää tai 4 kohdan mukaista läpäisyperiaatetta (look-through approach) taikka 5 kohdan mukaista keskimääräisen riskipainon menetelmää, kun 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.
2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osakkeiden muodossa oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 8 mukaista riskipainoa, joka vastaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen 131 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 8						
Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Laitokset voivat määrittää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen sovellettavan riskipainon, jos seuraavat hyväksyttävyysskriteerit täyttyvät:
 - a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä hallinnoi yhtiö, joka on jäsenvaltion valvonnan alainen tai kolmannesta maasta tulevan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan tapauksessa seuraavien edellytysten täyttyessä:
 - i) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä hallinnoi yhtiö, jonka katsotaan olevan unionin lainsäädännön mukaisen valvonnan alainen,
 - ii) toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on varmistettu riittävän hyvin;
 - b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:
 - i) omaisuuseräluokat, joihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys saa sijoittaa,
 - ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, suhteelliset rajat ja niiden laskentamenetelmät;
 - c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen liiketoiminnasta raportoidaan toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään vuosittain, jotta voidaan laatia arviointi sen varoista, veloista, tuloista ja liiketoiminnan sisällöstä raportointikauden aikana.

Sovellettaessa a alakohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 447 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat Euroopan unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn

käsittelytavan soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen kolmannen maan käsiteltäväksi tällä tavalla ennen 1 päivää tammikuuta 2013.

4. Jos luottolaitoksella on tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista, se voi käyttää mainittuja vastuuta määrittääkseen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoituksille riskipainon näiden tiedossa olevien sijoitusten keskiarvona 78–83 artiklassa määritettyjen menettelyjen mukaisesti. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattava vastuu on toisessa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden muodossa oleva vastuu, joka täyttää 3 kohdan mukaiset kriteerit, se voi käyttää kyseisen toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavia vastuuta.
5. Jos laitoksella ei ole käytettävissä tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista, se voi laskea yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevan osuuden tai osakkeen muodossa olevien saamistensa keskimääräisen riskipainon tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti olettaen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa vastuuryhmiin, joihin liittyy korkeimmat omien varojen vaatimukset, ja jatkaa tämän jälkeen sijoittamista alemman pääomavaateen vastuuryhmiin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan.

Laitokset voivat antaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen riskipainon laskennan ja ilmoittamisen 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti seuraavien kolmansien tehtäväksi:

- a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä laitoksessa tai rahoituslaitoksessa;
- b) a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoitoyhtiö edellyttäen, että kyseinen omaisuudenhoitoyhtiö täyttää kaikki 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laskelmien paikkansapitävyys.

128 artikla *Oman pääoman ehtoiset sijoitukset*

1. Seuraavat vastuut on katsottava oman pääoman ehtoiksi sijoituksiksi:
 - a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin;
 - b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuuta.

2. Oman pääoman ehtoihin sijoituksiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei niitä vaadita vähennettäviksi toisen osan mukaisesti, 250 prosentin riskipainoa 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai 1 250 prosentin riskipainoa 84 artiklan 3 kohdan mukaisesti taikka niitä on käsiteltävä korkean riskin sisältävinä erinä 123 artiklan mukaisesti.
3. Laitosten liikkeeseen laskemiin oman pääoman ehtoihin instrumentteihin tai säänneltyihin pääomainstrumentteihin tehtävät sijoitukset on katsottava oman pääoman ehtoisiksi sijoituksiksi, jollei niitä vähennetä omista varoista tai jollei niihin sovelleta 250 prosentin riskipainoa 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla taikka jollei niitä käsitellä korkean riskin sisältävinä erinä 123 artiklan mukaisesti.

129 artikla

Muut erät

1. Direktiivin 86/635/ETY 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuihin aineellisiin hyödykkeisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
2. Ennakkomaksuihin ja siirtosaamisiin, joiden osalta laitos ei pysty määrittelemään vastapuolta direktiivin 86/635/ETY mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.
3. Saamisiin maksujen välityksestä on sovellettava 20 prosentin riskipainoa. Käteiseen rahaan ja vastaaviin eriin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
4. Kultasaamisten takaamiin omissa holveissa säilytettyihin tai allokoituihin kultaharkkoihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.
5. Erien myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset on riskipainotettava transaktioiden vastapuolten sijaan kyseisten erien mukaan.
6. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s vastuisiin liittyvä laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, ja jos hyväksytty luottoluokituslaitos on laatinut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, on sovellettava 5 luvussa säädettyjä riskipainoja. Jos hyväksytty luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut) siten, että niiden yhteissumma on enintään 1 250 prosenttia, joka kerrotaan luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellisarvolla. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä.
7. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismäärillä tarkoitetaan leasing-kaudella maksettuja maksuja, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan mukaan lukien mahdollinen edullinen osto-optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa. Muuta osapuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-omaisuuden jäännösarvoa vastaava maksu, ja kyseinen maksuvelvoite täyttää 197 artiklan mukaiset edellytykset, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 208–210 artiklassa säädetyt muiden vakuustyyppien

tunnistamisen vähimmäisvaatimukset, jolloin kyseinen maksuvelvoite voidaan ottaa 4 luvun nojalla huomioon takauksen luonteisena luottosuojana. Nämä saamiset on luokiteltava asianmukaiseen vastuuryhmään 107 artiklan mukaisesti. Kun saaminen on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava seuraavasti: $1/t \times 100 \% \times \text{vastuuarvo}$, missä t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

3 JAKSO

LUOTTORISKILUOKITUKSEN HYVÄKSYMINEN JA KUVAUS (MAPPING)

1 ALAJAKSO

LUOTTOLUOKITUSLAITOSTEN HYVÄKSYMINEN

130 artikla

Luottoluokituslaitokset

1. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää vastuun riskipainon määrittämiseen tämän luvun mukaisesti vain silloin, kun hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut tai vahvistanut sen asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.
2. Hyväksyttyjä luottoluokituslaitoksia ovat kaikki luottoluokituslaitokset, jotka on rekisteröity tai sertifioitu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti, ja luottoluokituksia antavat keskuspankit, jotka on vapautettu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamisesta.
3. EPV julkaisee luettelon hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

2 ALAJAKSO

LUOTTOLUOKITUSLAITOKSEN LUOTTOLUOKITUSTEN KUVAUS (MAPPING)

131 artikla

Luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen kaikkien hyväksyttyjen luottoluokituslaitosten osalta, mitä 2 jaksossa säädettyä luottoluokkaa hyväksytyn luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset vastaavat (kuvaus eli mapping). Määritykset on tehtävä objektiivisesti ja johdonmukaisesti.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä ja toimittaa tarvittaessa tarkistettut teknisten standardien luonnokset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Määrittäessään luottoluokitusten kuvausta EVP noudattaa seuraavia vaatimuksia:

- a) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV ottaa huomioon kvantitatiiviset tekijät kuten tietyn luottoluokituksen saaneiden erien pitkän aikavälin maksukyvyttömyysasteen. EPV kysyy hiljattain perustetuilta ja lyhyen aikaa maksukyvyttömyystietoja keränneiltä luottoluokituslaitoksilta, kuinka suureksi ne arvioivat tietyn luottoluokituksen saaneisiin eriin liittyvän pitkän aikavälin maksukyvyttömyysriskin;
- b) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV ottaa huomioon kvalitatiiviset tekijät, kuten luottoluokituslaitoksen luokitusten piiriin kuuluvan liikkeeseenlaskijoiden ryhmän, luottoluokituslaitoksen antamien luokitusten kattavuuden, kunkin luottoluokituksen tarkoituksen ja luottoluokituslaitoksen määritelmän maksukyvyttömyydestä;
- c) EPV vertaa yksittäisen luottoluokituslaitoksen kuhunkin luokitukseen liittyvää maksukyvyttömyysastetta vertailuarvoon, joka perustuu muiden luottoluokituslaitosten toteamaan maksukyvyttömyysasteeseen, joka on laskettu liikkeeseenlaskijoiden otannasta, jonka katsotaan sisältävän vastaavan suuruisen luottoriskin;
- d) jos yksittäisen luottoluokituslaitoksen antamassa luokituksessa todettu maksukyvyttömyysaste on olennaisesti ja järjestelmällisesti viitearvoa korkeampi, EPV antaa kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukselle korkeamman luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla;
- e) jos EPV on korottanut luottoluokituslaitoksen tiettyä luokitusta koskevaa riskipainoa ja kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen liittyvä maksukyvyttömyysaste ei ole enää olennaisesti ja järjestelmällisesti vertailuarvoa suurempi, EPV päättää palauttaa luottoluokituslaitoksen luokituksen alkuperäisen luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määrälliset tekijät, b alakohdassa tarkoitetut kvalitatiiviset tekijät ja c alakohdassa tarkoitetun viitearvon.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 ALAJAKSO

VIENTITAKUULAITOSTEN ANTAMIEN LUOTTOLUOKITUSTEN KÄYTTÖ

132 artikla

Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

1. Sovellettaessa 109 artiklaa laitokset voivat käyttää vientitakuulaitosten antamia luottoluokituksia, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) luokitus on OECD-konsensus sopimukseen (Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits) sitoutuneiden vientitakuulaitosten antama yksimielinen luokitus;
 - b) vientitakuulaitos julkistaa luottoluokituksensa, soveltaa OECD:ssä sovittua menettelyä ja luottoluokitus on yhteydessä yhteen kahdeksasta minimimaksumaksutasosta, jotka on vahvistettu OECD:ssä sovituissa menettelyissä.
2. Vastuisiin, joilla on vientitakuulaitoksen antama luokitus, jota voidaan käyttää riskipainon määrittämiseen, on sovellettava taulukon 9 mukaista riskipainoa.

Taulukko 9								
Minimitakuu-maksutaso	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskipaino	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä ohjeet vientitakuulaitoksista, joita laitokset voivat käyttää 1 kohdan mukaisesti.

4 JAKSO

LUOTTOLUOKITUSLAITOSTEN ANTAMIEN LUOKITUSTEN KÄYTTÖ RISKIPAINOJEN MÄÄRITYKSESSÄ

133 artikla

Yleiset vaatimukset

Laitos voi nimittää yhden tai useamman hyväksytyn luottoluokituslaitoksen, jota käytetään määritettäessä omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavia riskipainoja. Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoivasti. Käyttäessään luottoluokitusta laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) laitoksen, joka päättää käyttää hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia tietyn erien ryhmän osalta, on sovellettava kyseisiä luottoluokituksia johdonmukaisesti kaikkiin kyseiseen ryhmään kuuluviin vastuisiin;

- b) laitoksen, joka päättää käyttää hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, on sovellettava niitä jatkuvasti ja johdonmukaisesti;
- c) laitos saa käyttää ainoastaan sellaisia luottoluokituslaitosten luottoluokituksia, joissa otetaan huomioon laitoksen saamisen muodostava pääoma ja korot kokonaisuudessaan;
- d) jos luokitetusta erästä on käytettävissä ainoastaan yksi valitun luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä kyseisen erän riskipainoa;
- e) jos käytettävissä on kaksi valittujen luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta ja kyseisissä luokituksissa sovelletaan luokiteltuun erään eri riskipainoa, on käytettävä suurempaa riskipainoa;
- f) jos käytettävissä on enemmän kuin kaksi valittujen luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta, luokitettuun erään on sovellettava kahta pienimmän riskipainon antavaa luokitusta. Jos kyseiset kaksi pienintä riskipainoa poikkeavat toisistaan, sovelletaan niistä suurempaa. Jos kaksi pienintä riskipainoa ovat samat, on sovellettava kyseistä riskipainoa.

134 artikla

Liikkeeseenlaskija ja liikkeeseenlaskusta annettu luottoluokitus

1. Jos erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä kuuluu, on käytettävissä luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä erään sovellettavaa riskipainoa.
2. Jos tiettyyn erään suoraan sovellettavaa luottoluokitusta ei ole käytettävissä, mutta käytettävissä on luokitus erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä ei kuulu, tai jos liikkeeseenlaskijasta on käytettävissä yleinen luottoluokitus, on käytettävä kyseistä luokitusta jommassakummassa seuraavista tapauksista:
 - a) se tuottaa suuremman riskipainon kuin sovellettaisiin muussa tapauksessa ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi joka suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan muihin etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin;
 - b) se tuottaa pienemmän riskipainon ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai parempi joka suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin.

Vastuuta on käsiteltävä kaikissa muissa tapauksissa luokittelemattomana.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä 124 artiklan soveltamista.
4. Yritysryhmään kuuluvista liikkeeseenlaskijoista annettuja luottoluokituksia ei saa soveltaa toiseen samaan yritysryhmään kuuluvaan liikkeeseenlaskijaan.

135 artikla
Lyhyen ja pitkän aikavälin luottoluokitukset

1. Lyhyen aikavälin luottoluokituksia saa soveltaa ainoastaan lyhytaikaisiin omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat saamisista laitoksilta ja yrityksiltä.
2. Lyhyen aikavälin luottoluokitusta on sovellettava ainoastaan siihen erään, jota lyhyen aikavälin luottoluokitus koskee, eikä sitä saa käyttää muiden erien riskipainojen määrittämiseen, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:
 - a) jos lyhytaikaiseen luokiteltuun sopimukseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, kaikkiin kyseiseltä vastapuolelta oleviin lyhytaikaisiin ja pitkäaikaisiin luokittamattomiin vakuudettomiin vastuisiin on myös sovellettava 150 prosentin riskipainoa;
 - b) jos luokiteltuun lyhytaikaiseen sopimukseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, kaikkiin luokittamattomiin lyhytaikaisiin vastuisiin on sovellettava vähintään 100 prosentin riskipainoa.

136 artikla
Kotimaiset ja ulkomaiset valuuttaerät

Luottoluokitusta, joka koskee vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määrittäessä riskipainoa kyseisen vastapuolen ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

Kun vastuu syntyy laitoksen osallistuessa sellaisen kansainvälisen kehityspankin liikkeeseen laskemaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, riskipainojen määrittämisessä voidaan käyttää vastapuolen kotimaan valuutan määräisestä erästä annettua luottoluokitusta.

3 luku

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä)

1 JAKSO

TOIMIVALTAISILTA VIRANOMAISILTA SAATU LUPA KÄYTTÄÄ IRB-MENETELMÄÄ

137 artikla
IRB 0
Määritelmät

1. Tässä luvussa tarkoitetaan
 - (1) 'luottoluokittelulla' menetelmiä, prosesseja, valvontaa, tietojen keruuta ja tietotekniikkajärjestelmiä, joilla tuetaan luottoriskin arviointia, vastuiden luokittamista luokkiin tai ryhmiin sekä tietyn tyyppiselle vastuulle kehitettyjen maksukyvyttömyys- ja tappioestimaattien määrittelyä;

- (2) 'vastuutyypillä' yhdenmukaisesti hallinnoitujen vastuiden ryhmää, jonka tietäntyyppiset sopimukset muodostavat ja joka voi rajoittua yhteen yksikköön tai yhteen ryhmän sisäiseen yksikköjen alaryhmään edellyttäen, että samantyyppisiä vastuita hallinnoidaan eri tavalla ryhmän muissa yksiköissä;
- (3) 'liiketoimintayksiköllä' mitä tahansa erillisiä organisaatioita tai oikeushenkilöitä, liiketoiminta-alueita taikka maantieteellisiä sijaintipaikkoja;
- (4) 'säännellyllä finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa seuraavista:
- a) seuraavia yhteisöjä, mukaan lukien kolmansien maiden yhteisöt, jotka harjoittavat samankaltaista toimintaa, joihin kohdistetaan EU:n tai sellaisen kolmannen maan lainsäädännön nojalla vakavaraisuusvalvontaa, jonka soveltamat vakavaraisuusvalvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia:
 - i) luottolaitos,
 - ii) sijoituspalveluyritys,
 - iii) vakuutusyritys,
 - iv) finanssialan holdingyhtiö,
 - v) monialan holdingyhtiö;
 - b) mitä tahansa muuta yhteisöä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) se harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto täyttää] liitteessä I tai direktiivin 2004/39/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista,
 - ii) se on säännellyn finanssialan yhteisön tytäryritys,
 - iii) se kuuluu ryhmän tasolla konsolidoidusti harjoitettavan vakavaraisuusvalvonnan piiriin;
 - c) mikä tahansa a alakohdan i–v alakohdassa tai b alakohdassa tarkoitettua yhteisöä, joka ei kuulu vähintään unionin vaatimuksia vastaavien vakavaraisuus- ja sääntelyvaatimusten piiriin mutta joka kuuluu ryhmään, joka kuuluu kyseisten järjestelyjen piiriin konsolidoidusti;
- (5) 'suurella säännellyllä finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa säänneltyä finanssialan yhteisöä, jonka omaisuuserien kokonaisarvo yksittäisen yrityksen tasolla tai ryhmän konsolidoidulla tasolla vastaa vähintään 70 miljardin kynnysarvoa, jolloin emoyrityksen ja konsolidoitujen tytäryritysten tuoreinta tarkastettua tilinpäätöstä käytetään omaisuuserän koon määrittämiseen;
- (6) 'sääntelemättömällä finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa muuta yhteisöä, joka ei ole säännelty yhteisö mutta harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin [julkaisutoimisto täyttää] liitteessä I tai direktiivin 2004/39/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista,

- (7) 'vastapuoliluokalla' velallisten luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa, johon velalliset luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat estimaatit;
 - (8) 'sopimustyyppin riskiluokalla' sopimustyyppien luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa johon vastuut luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan omat tappio-osuusestimaatit;
 - (9) 'hallinnoijalla' yhteisöä, joka hallinnoi päivittäin ostettujen saamisten ryhmää tai kohde-etuutena olevia luottovastuita.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kolmansien maiden lainsäädännössä säädettyjen vakavaraisuusvalvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuutta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

138 artikla *Lupa IRB-menetelmän käyttöön*

1. Jos tässä luvussa säädetyt edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on annettava laitoksille lupa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (Internal Ratings Based Approach), jäljempänä 'IRB-menetelmä'.
2. Kullakin luokitusjärjestelmällä on oltava lupa IRB-menetelmän käyttöön, mukaan lukien omat tappio-osuusestimaatit (loss given defaults), jäljempänä 'LGD-estimaatit', ja luottovasta-arvokerroinestimaatit, sisäisen mallin menetelmien käyttöön oman pääoman ehtoisten sijoitusten osalta sekä tappio-osuuksien ja luottovasta-arvokertoimien arvioinnissa käytettävän menetelmän käyttöön.
3. Laitosten on hankittava toimivaltaisilta viranomaisilta lupa seuraaviin:
 - a) muutosten tekemiseen sen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sovellettavan luokitusjärjestelmän tai sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan, jota laitos on saanut luvan käyttää;
 - b) olennaisten muutosten tekemiseen siihen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sovellettavaan luokitusjärjestelmään tai sisäisten mallien menetelmään, jota laitos on saanut luvan käyttää.

Kaikkien sitä vastuutyyppiä edustavien vastuiden, jota varten luokitusjärjestelmä kehitettiin, on kuuluttava luokitusjärjestelmän soveltamisalaan.

4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista oman pääoman ehtoihin sijoituksiin sovellettaviin luokitusjärjestelmiin ja sisäisten mallien menetelmiin.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan laitosten on arvioitava oman pääoman ehtoihin sijoituksiin 1 kohdassa tarkoitetun IRB-menetelmän mukaisesti sovellettaviin luokitusjärjestelmiin tai sisäisten mallien menetelmiin tehtävien, lisälupaa tai ilmoittamista edellyttävien muutosten olennaisuutta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

139 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten arviointi IRB-menetelmän käyttöä koskevasta hakemuksesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä 138 artiklan nojalla laitokselle lupa käyttää IRB-menetelmää, mukaan lukien omat LGD- ja luottovastaa-arvokerroinestimaatit, vain siinä tapauksessa, että kyseinen toimivaltainen viranomainen toteaa, että tässä luvussa, erityisesti 6 jaksossa, säädetyt vaatimukset täyttyvät, että järjestelmät, joita laitos käyttää luottoriskien hallintaan ja luokitteluun, ovat vakaat ja niitä noudatetaan johdonmukaisesti ja erityisesti, että laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - a) laitoksen luokitusjärjestelmät mahdollistavat tarkoituksenmukaisen arvioinnin laatimisen vastapuolten ja transaktioiden ominaispiirteistä, asianmukaisen riskien erottelun sekä täsmälliset ja johdonmukaiset määrälliset riskiestimaatit;
 - b) omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettävillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla sekä tähän liittyvillä järjestelmillä ja prosesseilla on keskeinen merkitys laitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosessin, luottojen hyväksymisen, pääoman sisäisen kohdentamisen sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän (corporate governance) kannalta;
 - c) laitoksella on luottoriskin valvontayksikkö, joka vastaa sen luokitusjärjestelmistä ja joka on riittävän itsenäinen ja muiden vaikutusvallasta riippumaton;
 - d) laitos kerää ja säilyttää kaikki asianmukaiset tiedot, joilla voidaan tukea tehokkaasti luottoriskien mittaamis- ja hallintamenettelyjä;
 - e) laitos dokumentoi luokitusjärjestelmänsä ja niiden toimintaperiaatteet sekä validoi luokitusjärjestelmänsä;
 - f) laitos on validoinut luokitusjärjestelmänsä asianmukaisen jakson aikana ennen kuin se on saanut luvan kyseisen luokitusjärjestelmän tai sisäisten mallien

menetelmän soveltamiseen oman pääoman ehtoihin sijoituksiin, se on arvioinut kyseisen jakson aikana sitä, soveltuvatko kyseiset omien varojen ehtoihin sijoituksiin sovellettavat luokitusjärjestelmät ja sisäisten mallien menetelmät sisällytettäväksi luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, ja se on tehnyt arviointinsa perusteella tarvittavat muutokset omien varojen ehtoihin sijoituksiin sovellettaviin luokitusjärjestelmiin ja sisäisten mallien menetelmiin;

- g) laitos on laskenut IRB-menetelmän mukaisesti riskiparametrien estimaatteihin perustuvat omien varojen vaatimukset ja pystyy antamaan 95 artiklan vaatimusten mukaiset ilmoitukset.

IRB-menetelmän, mukaan lukien omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaatit, käyttöä koskevia vaatimuksia sovelletaan myös silloin, kun laitos on ottanut käyttöön kolmannelta ostetun luokitusjärjestelmän tai luokitusjärjestelmässä käytetyn mallin.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään prosessit, joita toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

140 artikla

Aiemmat kokemukset IRB-menetelmien käytöstä

1. Laitoksen, joka hakee lupaa käyttää IRB-menetelmää, on täytynyt käyttää kyseisten IRB-menetelmän vastuuryhmien osalta luokitusjärjestelmiä, jotka olivat pääosin 6 jaksossa säädettyjen sisäistä riskienmittausta ja riskien hallintaa koskevien vaatimusten mukaiset, vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöä koskevan luvan saamista.
2. Hakiessaan lupaa käyttää omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan laitoksen on osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että se on laatinut omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattinsa ja käyttänyt niitä tavalla, joka noudatti pääosin 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia, jotka on asetettu omien estimaattien käytölle näistä parametreista, vähintään kolmen vuoden ajan ennen omien LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttöä koskevan luvan saamista.
3. Kun laitos laajentaa IRB-menetelmän käyttöä alkuperäisen luvan saamisen jälkeen, sillä on oltava riittävästi kokemusta, jotta se voi täyttää 4 ja 5 kohdassa säädetty lisävastuiden kattamista koskevat vaatimukset. Jos luokitusjärjestelmien käyttö laajennetaan vastuisiin, jotka poikkeavat merkittävästi järjestelmän nykyisestä soveltamisalasta, mikä aiheuttaa sen, että nykyisen kokemuksen ei voida kohtuudella

katsoa riittävän kyseisten vaatimusten täyttämiseen lisävastuiden osalta, 4 ja 5 kohdan vaatimuksia on sovellettava erikseen lisävastuusiin.

141 artikla

Toimenpiteet, jotka on toteutettava, jos tämän luvun mukaiset vaatimukset eivät enää täyty

Jos laitos ei enää täytä tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jompikumpi seuraavista:

- a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen;
- b) osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että vaatimusten täyttämättä jättämisen vaikutus on vähäinen.

142 artikla

Menetelmät, joita käytetään saamisten jakamisessa vastuuryhmiin

1. Laitoksen on käytettävä saamisten jakamisessa eri vastuuryhmiin asianmukaisia ja pitkällä aikavälillä johdonmukaisia menetelmiä.
2. Jokainen saaminen on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:
 - a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;
 - b) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;
 - c) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;
 - d) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;
 - e) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;
 - f) arvopaperistamispositiot;
 - g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät.
3. Seuraavat saamiset on luokiteltava 2 kohdan a alakohdassa säädettyyn ryhmään:
 - a) sellaiset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään valtiovastuina 110 artiklan nojalla;
 - b) sellaiset saamiset 112 artiklassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta ja saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 113 artiklan nojalla.
4. Seuraavat saamiset on luokiteltava 2 kohdan b alakohdassa säädettyyn ryhmään:
 - a) sellaiset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, joita ei käsitellä valtiovastuina 110 artiklan nojalla;

- b) sellaiset saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään laitosvastuina 110 artiklan nojalla; ja
 - c) sellaiset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin ei sovelleta 0 prosentin riskipainoa 112 artiklan nojalla.
5. Jotta saamiset voidaan luokitella 2 kohdan d alakohdassa säädettyihin vähittäissaamisiin, niiden on täytettävä seuraavat kriteerit:
- a) niiden on oltava yhdeltä seuraavista:
 - i) luonnolliselta henkilöltä tai henkilöiltä;
 - ii) pieneltä tai keskisuurelta yritykseltä edellyttäen jälkimmäisessä tapauksessa, että mahdolliset erääntyneet vastuut sisältävä määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmä on yhteensä velkaa laitokselle sekä emoyrityksille ja niiden tytäryrityksille, lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, saa olla enintään miljoona euroa ja laitoksen edellytetään toteuttaneen kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;
 - b) laitos käsittelee riskienhallinnassaan kyseisiä saamisia samalla tavoin pitkällä aikavälillä;
 - c) niitä ei hallinnoida aivan yhtä yksilöidysti kuin yrityssaamisia;
 - d) kunkin saamisen kanssa samalla tavoin hallinnoituja saamisia on suuri määrä.
- Ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen saamisten lisäksi vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo on luokiteltava kuuluvaksi vähittäissaamisten ryhmään.
6. Seuraavat saamiset on luokiteltava 2 kohdan e alakohdassa säädettyyn oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmään:
- a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin;
 - b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuuta.
7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei ole luokiteltu 2 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yrityssaamisten ryhmään.
8. Edellä 2 kohdan c alakohdassa säädettyssä yrityssaamisten ryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä seuraavanlaiset vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:

- a) vastapuoli on perustettu erityisesti aineellisten omaisuuserien rahoitusta tai hallinnointia varten;
 - b) lainaajalla on sopimusjärjestelyistä johtuva merkittävä vaikutusvalta omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;
 - c) velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.
9. Leasing-omaisuuden jäännösarvo on sisällytettävä 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, paitsi jos se sisältyy jo 162 artiklan 4 kohdassa säädettyyn leasing-vastuuseen.

143 artikla

Edellytykset IRB-menetelmän soveltamiselle eri vastuuryhmiin ja liiketoimintayksiköihin

1. Laitosten ja mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten on sovellettava IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiin, elleivät ne ole saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa standardimenetelmän pysyvään käyttöön 145 artiklan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten luvalla menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain 142 artiklassa tarkoitetuissa eri vastuuryhmissä saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai yritys-, luottolaitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainojen laskemiseen sovellettavien omien LGD- tai luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttämiseksi.

Edellä 142 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vähittäissaamisten osalta käyttöönotto voidaan toteuttaa vaiheittain niissä vastuiden alaryhmissä, joihin sovelletaan 145 artiklan kohdan mukaisia korrelaatiokaavoja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä jakso, jonka aikana laitosta ja mahdollista emoyritystä ja sen tytäryrityksiä on vaadittava soveltamaan IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiin. Kyseisen jakson on oltava sellainen, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo asianmukaiseksi laitosten, mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten luonteen ja laajuuden sekä käyttöön otettavien luokitusjärjestelmien lukumäärän ja luonteen perusteella.
3. Laitosten on otettava IRB-menetelmä käyttöön toimivaltaisten viranomaisten määrittämien edellytysten mukaan. Toimivaltaisen viranomaisen on suunniteltava kyseiset edellytykset siten, että niillä varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten soveltamiseksi sellaisiin vastuuryhmiin tai liiketoimintayksiköihin, joihin ei sovelleta vielä IRB-menetelmää, tai käytettäessä omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaatteja.
4. Laitosten, jotka ovat alkaneet käyttää IRB-menetelmää vasta 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen, on voitava pystyä laskemaan omien varojen vaatimukset standardimenetelmän perusteella kaikkien vastuidensa osalta käyttöönottojakson aikana, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat niille katsovansa, että IRB-menetelmän käyttöönotto saadaan päätökseen kohtuullisella varmuudella.

5. Laitoksella, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää minkä tahansa vastuuryhmän osalta, on oltava lupa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuluokkaan, jollei kyseisellä laitoksella ole lupaa soveltaa standardimenetelmää oman pääoman ehtoihin sijoituksiin 145 artiklan nojalla.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ehdot, jotka ne edellyttävät laitosten täyttävän ottaessaan IRB-menetelmän käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

144 artikla

Edellytykset siirtymiselle vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön

1. Laitos, joka käyttää IRB-menetelmää, ei saa lopettaa sen käyttöä ja käyttää sen sijaan standardimenetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, elleivät seuraavat edellytykset täyty:
 - a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että standardimenetelmän käyttöä ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksen luonteen ja monitahoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti;
 - b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan.
2. Laitokset, jotka ovat saaneet 146 artiklan 9 kohdan nojalla luvan käyttää omia LGD-ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan, eivät saa siirtyä käyttämään 146 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja luottovasta-arvokertoimia, elleivät seuraavat edellytykset täyty:
 - a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että 146 artiklan 8 kohdassa säädettyjen LGD-arvojen ja luottovasta-arvokertoimien käyttöä ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksen luonteen ja monitahoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti.
 - b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta ennakkoluvan.
3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti määrittämien IRB-menetelmän soveltamista koskevien edellytysten täyttämistä ja 145 artiklassa tarkoitettua lupaa pysyvään osittaiseen käyttöön.

145 artikla
Edellytykset pysyvälle osittaiselle käytölle

1. Jos laitokset ovat saaneet ennakkoluvan toimivaltaisilta viranomaisilta, laitokset, joilla on lupa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettavissa olevien tappioiden laskennassa yhden tai useamman vastuuryhmän osalta, voivat soveltaa standardimenetelmää seuraaviin vastuisiin:
 - a) edellä 142 artiklan a alakohdassa tarkoitettu vastuuryhmä, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;
 - b) edellä 142 artiklan b alakohdassa tarkoitettu vastuuryhmä, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;
 - c) vastuut merkitykseltään vähäisissä liiketoimintayksiköissä sekä vastuuryhmät, jotka ovat merkitykseltään vähäisiä kokonsa ja riskiprofiilinsa vuoksi;
 - d) saamiset jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallishallinnolta ja hallintoelimiltä edellyttäen, että
 - i) riski, joka liittyy saamisiin keskushallinnolta ja kyseisiin muihin saamisiin, on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi, ja
 - ii) saamisiin keskushallinnolta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 109 artiklan 4 kohdan nojalla;
 - e) laitoksen vastuut vastapuolelle, joka on sen emoyritys, tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde;
 - f) vastuut 108 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien laitosten välillä;
 - g) oman pääoman ehtoiset sijoitukset yhteisöihin, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 2 luvun mukaisesti, mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa;
 - h) oman pääoman ehtoiset sijoitukset, jotka on tehty osana lakisääteisiä ohjelmia, joilla pyritään edistämään tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa, jotka tuovat merkittäviä avustuksia sijoitusten tekemiseen laitoksiin ja joihin liittyy jossain muodossa valtion valvontaa ja pääomasijoituksia koskevia rajoituksia, jos kyseisten vastuiden yhteenlaskettu määrä voidaan jättää IRB-menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle vain 10 prosentin osuuteen omista varoista;
 - i) 115 artiklan 9 kohdassa määritetyt vastuut, jotka täyttävät kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset;

- j) 210 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut valtion takuut ja valtion jälleenvakuuttamat takuut.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava lupa standardimenetelmän soveltamiseen g ja h alakohdissa tarkoitettuihin vastuisiin, joiden käsittelyyn tällä tavalla muut jäsenvaltiot ovat antaneet luvan.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana ollut keskimäärin yli 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia laitoksen omista varoista.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään a, b ja c alakohdan soveltamisedellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana ollut keskimäärin yli 10 prosenttia laitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia laitoksen omista varoista.

2 JAKSO

RISKIPAINOTETTujen VASTUURIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN

1 ALAJAKSO

KÄSITTELY VASTUUTYYPEITTÄIN

146 artikla

Käsittely vastuuryhmittäin

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvälle luottoriskille, jotka kuuluvat johonkin 142 artiklan 2 kohdan a–e ja g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava 2 alajakson mukaisesti, ellei vastuita vähennetä omista varoista ja jollei kyseisiä vastuita vähennetä rajoituksettomista ensisijaisista omista varoista, rajoituksenalaisista ensisijaisista omista varoista tai luokkaan 2 kuuluvista omista varoista.

2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettuihin saamisiin liittyvälle laimentumisriskille on laskettava 153 artiklan mukaisesti. Jos laitoksella on täysimääräinen takautumisoikeus ostettujen saamisten laiminlyöntiriskin ja laimentumisriskin osalta ostettujen saamisten myyjän suhteen, 147 artiklan ja 154 artiklan 1–4 kohdan säännöksiä ostetuista saamisista ei sovelleta ja vastuuta käsitellään vakuudellisena vastuuna.
3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille on laskettava kyseiseen vastuuseen liittyvien asianmukaisten parametrien perusteella. Kyseisiä parametreja ovat maksukyvyttömyyden todennäköisyys, jäljempänä 'PD', LGD, maturiteetti, jäljempänä 'M', ja vastuarvo. PD:tä ja LGD:tä voidaan tarkastella erikseen tai 4 jakson mukaisesti.
4. Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 142 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmään kuuluvien vastuiden luottoriskille 142 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos ne ovat saaneet ennakkoluvan toimivaltaisilta viranomaisilta. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitokselle lupa 150 artiklan 4 kohdassa säädetyn sisäisten mallien menetelmän käyttöön edellyttäen, että laitos täyttää 4 alajaksossa ja 6 jaksossa säädetty vaatimukset.
5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erityisrahoitusvastuiden luottoriskille voidaan laskea liitteessä 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
6. Luottolaitosten on muodostettava 142 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omat PD-estimaattinsa 138 artiklan 6 jakson mukaisesti.
7. Laitosten on muodostettava 142 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta omat LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattinsa 138 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.
8. Laitosten on käytettävä 142 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta 157 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja 162 artiklan 8 kohdan a–d alakohdassa säädettyjä luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttöön kyseisten vastuuryhmien osalta 9 kohdan mukaisesti.
9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 142 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omia LGD- ja luottovasta-arvokerroinestimaattejaan vain 138 artiklan mukaisesti.
10. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistetuille vastuille ja 142 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluville vastuille on laskettava 5 luvun mukaisesti.

147 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osakkeiden muodossa olevien saamisten käsittely

1. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden muodossa olevat saamiset täyttävät 127 artiklan 3 kohdassa säädetyt kriteerit ja laitoksella on tiedot kaikista yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista tai osasta niitä, laitoksen on otettava nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja ennakoidun tappion määrää tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattava vastuu on toisessa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleva toinen vastuu, ensimmäisen laitoksen on otettava huomioon myös toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavat vastuut.

2. Jos laitos ei täytä edellytyksiä tässä luvussa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavien vastuiden tai niiden osien osalta, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:
 - a) Laitosten on sovellettava 142 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 150 artiklan 2 kohdassa säädettyä yksinkertaisen riskipainon menetelmää.
 - b) Laitosten on sovellettava kaikkiin muihin 1 kohdassa tarkoitettuihin suojattaviin vastuisiin 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää seuraavin edellytyksin:
 - i) vastuiden, joihin sovelletaan luokittelemattomien vastuiden erityistä riskipainoa tai luottoluokkaa, joka antaa tietyille vastuuryhmälle korkeimman riskipainon, riskipaino on kerrottava kertoimella 2, mutta se ei saa olla korkeampi kuin 1 250 prosenttia;
 - ii) kaikkien muiden vastuiden riskipaino on kerrottava kertoimella 1,1 ja vähimmäismäärän on oltava 5 prosenttia.

Jos laitos ei a alakohtaa sovellettaessa pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuuta kuten muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia. Jos kyseiset vastuut yhdessä laitoksella tässä vastuuryhmässä olevien välittömien vastuiden kanssa eivät ole merkittäviä 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, 145 artiklan 2 kohtaa voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

3. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat saamiset eivät täytä 127 artiklan 3 kohdassa säädettyjä kriteereitä eikä laitoksella ole tietoja kaikista yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista tai niistä suojattavista vastuista, jotka ovat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta, laitoksen on otettava kyseiset suojattavat vastuut huomioon ja laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja ennakoidun

tappion määrä 150 artiklan 2 kohdassa säädetyn yksinkertaisen riskipainon menetelmän mukaisesti.

Jos laitos ei pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuuta kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuuta. Sen on luokiteltava muut kuin oman pääoman ehtoiset sijoitukset toiseen vastuuryhmään.

4. Edellä 4 kohdassa kuvaillun menetelmän vaihtoehtona laitokset voivat laskea itse tai antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa keskimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän, joka perustuu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti, seuraavien osalta:
 - a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytisyhteisönä toimiva laitos tai säilytisyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä laitoksessa tai rahoituslaitoksessa;
 - b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoito-yhtiö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen omaisuudenhoito-yhtiö täyttää kaikki 127 kohdan a alakohdassa säädettyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 145 artiklan 1 kohtaa 2 kohdan b alakohdan nojalla.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2 ALAJAKSO

RISKIPAINOTETTujen VASTUUERIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN

LUOTTORISKILLE

148 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen saamisille yrityksiltä, laitoksilta sekä valtioilta ja keskuspankeilta

1. Rajoittamatta 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen erityiskäsittelytapojen soveltamista, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka koskee saamia yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä = RP · vastuuarvo

jossa riskipaino (RP) määritellään seuraavasti:

- i) jos $PD = 0$, RP:n on oltava 0;
- ii) jos $PD = 1$, ts. laiminlyötyjen vastuiden osalta
 - jos laitokset soveltavat 157 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja, RP:n on oltava 0;
 - jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaatteja, RP:n on oltava $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

jossa parhaan kyvyn mukaan tehty arvio (Expected Loss Best Estimate), jäljempänä 'ELBE', on laitoksen 177 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

- iii) jos $PD \in]0\%;100\%[$, ts. minkä tahansa muun kuin i tai ii alakohdassa tarkoitetun arvon osalta

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.00$$

jossa

$N(x)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x);

$G(Z)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x , kun $N(x) = z$)

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = maturiteettioikaisukerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Kun on kyse saamisista suurilta säännellyiltä finanssialan yhteisöiltä ja sääntelemättömiltä finanssialan yhteisöiltä, 1 kohdan iii alakohdan mukainen korrelaatiokerroin kerrotaan kertoimella 1,25 seuraavasti:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää kullekin sellaiselle saamiselle, joka täyttää 198 ja 212 artiklassa säädetyt vaatimukset, voidaan mukauttaa seuraavan kaavan mukaan:

$$\text{Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä} = RP \cdot \text{vastuuarvo} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

jossa

PD_{pp} = luottosuojan tarjoajan maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD).

Riskipaino (RP) lasketaan soveltamalla 3 kohdassa tarkoitettua sopivaa riskipainokaavaa suojattuun vastuuseen, vastapuolen PD-lukua ja luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-lukua. Maturiteettikerroin (b) lasketaan soveltamalla luottosuojan tarjoajan tai vastapuolen PD-lukua riippuen siitä, kumpi on alhaisempi.

4. Laitokset voivat soveltaa 1 kohdan iii alakohdan mukaista korrelaatiokaavaa laskiessaan yritysvastuiden riskipainoja niiltä yrityksiltä oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on alle 50 miljoonaa euroa. Tässä kaavassa S on vuotuinen kokonaisliikevaihto miljoonina euroina, kun $5 \leq S \leq 50$ miljoonaa euroa. Alle 5 miljoonan euron liikevaihto merkitään kaavaan 5 miljoonan euron liikevaihdoksi. Ostettujen saamisten osalta vuotuinen kokonaisliikevaihto on ryhmän sisältämällä yksittäisillä vastuilla painotettu keskiarvo.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Laitosten on käytettävä konsolidoidun yritysyöryhman vuotuisen kokonaisliikevaihdon sijaan taseen loppusummaa, jos vuotuinen kokonaisliikevaihto ei anna riittävää kuvaa yrityksen koosta ja taseen loppusumma on tarkoituksenmukaisempi indikaattori.

5. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille, joiden osalta laitos ei pysty osoittamaan, että 6 osassa esitetyt maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät, laitoksen on sovellettava riskipainoja taulukon 1 mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 1					
Jäljellä oleva maturiteetti	Alaryhmä 1	Alaryhmä 2	Alaryhmä 3	Alaryhmä 4	Alaryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Vähintään 2,5 vuotta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Määrittäessään riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille laitosten on otettava huomioon seuraavat tekijät: taloudellinen asema, poliittinen ja

oikeudellinen ympäristö, transaktion ja/tai omaisuuserän ominaispiirteet sekä järjestäjän ja kehittäjän asema mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien synnyttämät tulovirrat ja turvallisuuspaketti.

6. Ostettujen yrityssaamistensa osalta laitosten on noudatettava 180 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten osalta, jotka täyttävät lisäksi 149 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset, ja jos laitoksen olisi käytännössä liian hankala soveltaa 6 jaksossa kyseisenkaltaisille saamisille säädettyjä yrityssaamisten riskinmääritysstandardeja, voidaan käyttää 6 jaksossa säädettyjä vähittäisvastuiden riskinmääritysstandardeja.
7. Ostettuja yrityssaamisia, hyvitetäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.
8. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s saamiseen liittyvä laiminlyönti laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen voimassaolon loppumiseen, ja jos hyväksytty luottoluokituslaitos on antanut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, sovelletaan 5 luvussa säädettyjä riskipainoja. Jos hyväksytty luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut), kun 12,5:llä kerrottu odotettujen tappioiden yhteismäärä ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ylitä 12,5:llä kerrotun luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellismäärää. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä. Positioihin korissa, jolle laitos ei voi määrittää riskipainoa IRB-menetelmällä, on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.
9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen edellytykset, joiden mukaan laitosten on otettava huomioon 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekijät soveltaessaan riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

149 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäissaamisille

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäissaamisille lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä = RP · vastuuarvo

jossa riskipaino RP määritellään seuraavasti:

- i) jos $PD = 0$, RP:n on oltava 0;
- ii) jos $PD = 1$, ts. laiminlyötyjen vastuiden osalta RP:n on oltava $RP = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$

;

jolloin EL_{BE} on laitoksen 177 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio laiminlyödyn vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

- iii) jos $PD \in]0\%;100\%[$, ts. minkä tahansa muun kuin i tai ii alakohdassa tarkoitetun arvon osalta

$$RP = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

jossa

$N(x)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x);

$G(Z)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x, kun $N(x) = z$);

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

- 2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin sellaiselle 142 artiklan 5 kohdassa määritellylle saamiselle pieneltä ja keskisuurelta yritykseltä, joka täyttää 198 ja 212 artiklassa säädetyt vaatimukset, voidaan laskea 148 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 3. Kiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden osalta 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,15.
- 4. Jäljempänä a–e alakohdassa määriteltyjen hyväksyttävien uusiutuvien vähittäisvastuiden osalta 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,04.

Vastuut katsotaan uusiutuviksi vähittäisvastuiksi, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) saamiset ovat yksityishenkilöiltä;

- b) saamiset ovat uusiutuvia, vakuudettomia sekä välittömästi ja ehdoitta laitoksen peruutettavissa siinä määrin kuin varoja ei ole nostettu. Tässä yhteydessä uusiutuviksi saamisiksi katsotaan ne saamiset, joiden määrä vaihtelee asiakkaan nostojen ja takaisinmaksujen mukaan laitoksen määrittämän limiitin puitteissa. Nostamattomia lainoja voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan laitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojaa koskevan lainsäädännön ja muiden säännösten asettamia rajoja noudattaen;
- c) yhden henkilön uusiutuvat vähittäisvastuut saavat olla enintään 100 000 euroa;
- d) tämän kohdan mukaisen korrelaatiokaavan soveltaminen rajoittuu salkkuihin, joiden tappio-osuuden volatilitteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräiseen tappio-osuuteen verrattuna erityisesti alhaisilla PD-arvoilla;
- e) vastuun määrittely uusiutuvaksi vähittäisvastuuksi ei ole ristiriidassa osa-salkun sisältämän riskin kanssa.

Edellä b alakohdasta poiketen vakuudettomuutta koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua sellaisten palkkatiliin liittyvien luottojärjestelyjen osalta, joista on olemassa vakuus. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin perittyjä määriä ei oteta huomioon LGD-estimaatissa.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava uusiutuvien vähittäisvastuiden muodostamien osa-salkkujen tappio-osuuksien suhteellista volatilitteettia sekä uudistettavien vähittäisvastuiden koko salkkua ja niiden on myös jaettava eri jäsenvaltioissa tietoja uusiutuvien vähittäissaamisten tappio-osuuksien ominaispiirteistä.

5. Jotta ostettuja saamisia voidaan pitää vähittäisvastuina, niiden on täytettävä 180 artiklassa säädetty vaatimukset ja seuraavat edellytykset:
 - a) laitos on ostanut saamiset ulkopuoliselta kolmannelta eikä sen vastuisiin kyseiseltä velalliselta sisälly vastuita, joiden alullepanija laitos itse on suoraan tai välillisesti;
 - b) myyjän ja velallisen on määritettävä ostettavat saamiset markkinaperusteisesti. Sallittuja eivät ole yritysten väliset myyntisaamiset eivätkä keskenään kauppaa käyvien yritysten väliset saamiset, jotka liittyvät vastatileihin;
 - c) ostajana toimivalla laitoksella on oikeus saada kaikki ostettujen saamisten tuotot tai suhteellinen osuus tuotoista;
 - d) ostettujen saamisten muodostaman salkun on oltava riittävän hajautettu.
6. Ostettuja saamisia, hyvitetäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden taikka molempien suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.
7. Ostettujen vähittäissaamisten sammioihin, joiden osalta ostajana toimivat luottolaitokset eivät pysty erottamaan kiinteistövakuudellisia vastuita ja ehdot

täyttäviä uusiutuvia vähittäisvastuita muista vähittäisvastuista, on sovellettava riskipainofunktiota, joka tuottaa kyseisille vastuille korkeimmat omien varojen vaatimukset.

150 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä oman pääoman ehtoisiin sijoituksille

1. Laitosten on määritettävä 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen eri menetelmien mukaan riskipainotettujen vastuueriensa yhteismäärä oman pääoman ehtoisiin sijoituksille, lukuun ottamatta toisen osan mukaisesti vähennettyjä sijoituksia tai sijoituksia, joihin sovelletaan 250 prosentin riskipainoa 45 artiklan mukaisesti, ja sovellettava kyseisiä menetelmiä eri salkkuihin, jos laitos itse käyttää sisäisesti eri menetelmiä. Jos laitos käyttää eri menetelmiä, valinta on tehtävä johdonmukaisesti eikä se saa määräytyä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön perustuvien näkökohtien perusteella.

Laitokset voivat käsitellä avustavia palveluja tuottaviin yrityksiin tehtäviä oman pääoman ehtoisia sijoituksia muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien omaisuuserien tapaan.

2. Käytettäessä yksinkertaisen riskipainon menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

Riskipaino (RP) = 190 prosenttia riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksille.

Riskipaino (RP) = 290 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille.

Riskipaino (RP) = 370 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisiin sijoituksille.

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä = RP * vastuuarvo.

Lyhyillä käteispositioilla ja kaupankäyntivarastoon kuulumattomilla johdannaisinstrumenteilla voidaan nettouttaa samojen yksittäisten osakkeiden pitkiä positioita edellyttäen, että kyseisten välineiden nimenomaisena tehtävänä on suojata nimettyjä oman pääoman ehtoisia sijoituksia vielä vähintään vuoden ajan. Muita lyhyitä positioita on käsiteltävä kuten pitkiä positioita, ja sovellettavaa riskipainoa on sovellettava kunkin position absoluuttiseen arvoon. Positioihin, joilla on maturiteettiero, on sovellettava 158 artiklan 5 kohdassa säädettyä yritysvastuiden menetelmää.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisiin sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan IV luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. Käytettäessä PD-/LGD-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan 148 artiklan 1 kohdassa olevan kaavan mukaisesti. Jos laitoksilla ei ole käytettävissä riittävästi tietoja 174 artiklassa annetun maksukyvyttömyyden määritelmän käyttöä varten, riskipainoihin on sovellettava korotuskerrointa 1,5.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan IV luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti. Suojauksen tarjoajaan kohdistuvalle vastuulle on annettava LGD-arvoksi 90 prosenttia. Hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksiin liittyvien vastuiden osalta voidaan käyttää 65 prosentin LGD-arvoa. Näissä tapauksissa M on viisi vuotta.

- Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettut määrät on laskettava 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjen PD-arvojen ja 161 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vastaavien LGD-arvojen perusteella.

151 artikla

152 artikla

164

- a) käteinen raha ja vastaavat erät sekä kultasaamisten takaamat omissa holveissa säilytetyt tai allokoituneet kultaharkot, jolloin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa;
- b) kun saaminen on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, jolloin se lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{vastuuarvo}$$

jossa t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

3 ALAJAKSO

RISKIPAINOTETTUJEN VASTUUSERIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN

OSTETTUJEN SAAMISTEN LAIMENTUMISRISKILLE

153 artikla

Riskipainotettujen vastuuserien yhteismäärä ostettujen saamisten laimentumisriskille

1. Laitosten on laskettava ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuserien yhteismäärä 148 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti.
2. Laitosten on määritettävä riskiparametrit PD ja LGD 4 jakson mukaisesti.
3. Laitosten on määritettävä vastuuarvo 5 jakson mukaisesti.
4. Sovellettaessa tätä artiklaa maturiteetin arvo on yksi vuosi.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava laitos ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuserien yhteismäärää koskevien vaatimusten soveltamisesta, jos laitos on osoittanut toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseiseen laitokseen liittyvä laimentumisriski on vähäinen.